

ДОКЛАД „RISE“

ОЦЕНКА НА НУЖДИТЕ ОТ ЧУВСТВИТЕЛНОСТ И ОСВЕДОМЕНОСТ, КАКТО И ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ДОБРИ ПРАКТИКИ ЗА ПРЕВЕНЦИЯ НА СЕКСУАЛНОТО НАСИЛИЕ В СПОРТА

БЛАГОДАРНОСТИ

Тази публикация, представлява интелектуален продукт, разработен от организации, част от проект „*RISE Empowered Above Sexual Violence in Sports*“ - 101133924, съфинансиран от Европейския съюз.

Консорциумът от организации участващи в проект „RISE“ благодари за финансирането, получено от Европейския съюз, което осигури провеждането на дейностите по проекта.

Благодарим на служителите, членовете и професионалистите, представляващи партньорските организации, за цялата работа, извършена по време на подготовката и изпълнението на изследването по проект „RISE“, както и за анализа на данни и информация.

Благодарим, и изразяваме дълбока признателност към всички участници в дискусиите и фокус групите по проект „RISE“ за отделеното време и споделянето на опит, гледни точки и коментари.

КОНСОРЦИУМ ОТ ОРГАНИЗАЦИИ „RISE“

- Social Policy and Action Organization (Кипър - Coordinator)
- The American College of Greece Research Center (Гърция) – Партньор
- Sports Club Altis (Гърция) – Партньор
- Асоциация за развитие на българският спорт (България) – Партньор
- Centro Universitario Sportivo - CUS Padova (Италия) – Партньор
- Fundación Red Deporte y Cooperación (Испания) – Партньор
- Zentrum für Innovative Bildung (Австрия) – Партньор

АВТОР

д-р Татяна Халкиду

ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ И СЪТРУДНИЦИ В ПРОУЧВАНИЯТА НА RISE RESEARCH

Татяна Халкиду, др.
Ифигения Качи
Параскеви Тури
Йоанна Дочевска
Пелин Йозтюрк

Рица Вентурату, др.
Деспина Кохлиу, др.
Наталия Руци
Ивайло Здравков, др.
Фетие Айтач

Хрисанти Нега, др.
Мария Калогеру
Марта Гравина
Мелина Рупрехт

ПРОЕКТЪТ „RISE НАД СЕКСУАЛНОТО НАСИЛИЕ“.

„Проект „RISE - Rise Empowered Above Sexual Violence in Sports“, представлява иновативен проект, насочен към превенцията на сексуалното насилие в спорта. Сексуалното насилие се счита за едно от най-сериозните социални явления, което може да се случи на всеки, независимо от пол, възраст, раса, на всяко място и по всяко време. Колкото повече хората осъзнаят пагубните последици, причинени на жертвите на сексуално насилие (травми, които дори могат да причинят смърт) и колкото повече се предприемат действия за първична превенция, шансовете за борба с насилието нарастват значително. Продължителността на проекта е 36 месеца и е съфинансиран от Европейския съюз.

Проектът предлага иновативни и ефективни дейности, които допринасят за борбата с всички форми на сексуално насилие в спорта. Различните форми на сексуално насилие включват - сексуален тормоз, сексуално насилие над деца, изнасилване или опит за изнасилване, разпространение на голи снимки/видеоклипове без съгласие, неприлични коментари, манипулация, дигитално сексуално насилие, непристойно излагане и други. По време на изпълнението на дейностите, се борим и с други свързани форми на насилие, включително психологическо, физическо и вербално насилие, които в повечето случаи съществуват успоредно със случаите на сексуално насилие.

Цели на проекта RISE

а) да разработи и популяризира цялостен набор от политики, насоки и методи за превенция на сексуалното насилие, които да бъдат приети от различни заинтересовани страни в спорта, надграждайки съществуващи практики, разработени в рамките на предишни проекти на ЕС и на автентични данни и информация, събрани по време на изследователски проучвания, проведени по този проект;

б) да повиши чувствителността, да повиши осведомеността и да подобри знанията, ноу-хау и уменията относно методите и средствата за превенция на сексуалното насилие. По този начин ще допринесе за осигуряването на безопасна и свободна от сексуално насилие спортна среда, като в същото време осигурява навременна намеса за предотвратяване на актове на сексуално насилие;

в) да се повиши осведомеността сред младите хора, особено спортистите, относно явлението сексуално насилие, рискови индикатори, техники за превенция, докладване и действия в подкрепа на жертвите от подобен акт.

RISE Бенефициенти/Целеви групи

Спортисти, спортни професионалисти (треньори, спортни лидери, спортни мениджъри, учители по физическо възпитание), учени и обучители в спорта, заинтересовани страни в спорта (управителни органи на спорта, спортни организации, спортни клубове), създатели на спортни политики и експерти по политиката, спортни администратори, НПО и държавни служби, участващи в превенцията на сексуалното насилие.

Дейности по проекта RISE

- Проучвания, проведени за идентифициране и оценка на нуждите на ключови заинтересовани страни в спорта по отношение на знания, умения, чувствителност и осведоменост относно превенцията на сексуалното насилие в спорта и измерване на разпространението на сексуално насилие в спорта;
- Разработване на протоколи, ръководства и наръчници;
- Разработване на образователна и обучителна програма за превенция на сексуалното насилие в спорта, публикувана на Платформа за електронно обучение;
- Образователни и обучителни действия за подобряване на знанията, практическите умения и ноу-хау, както и чувствителност и повишаване на осведомеността относно превенцията на сексуалното насилие и разработване на образователни и повишаващи осведомеността аудио-визуални инструменти и материали;
- Разпространение и използване на резултатите.

Резултати по проекта RISE

Резултатите от проекта включват публикуване на изследователски доклади, протоколи, политики, ръководства, национални и международни програми за обучение, платформа за електронно обучение, кампания за повишаване на осведомеността и промоционални материали, включително видеоклипове, организиране на Европейски форум и национални информационни дни.

ИНФОРМАЦИЯ:

Уебсайт: <https://rise-project.org/>

Фейсбук: <https://www.facebook.com/rise.empowered/>

Instagram: <https://www.instagram.com/rise.empowered/%20>

Канал в You Tube: https://www.youtube.com/@RISE_Empowered

Контакт чрез имейл:

Кипър

- Организация за социална политика и действие (SPAO) - E-mail: info@socialpolicyaction.org

Гърция

- Изследователски център на Американския колеж в Гърция, (ACG-RC) - E-mail: irb@acg.edu
- Спортен клуб АЛТИС (AS ALTIS) - E-mail: asaltis@outlook.com

България

- Асоциация за развитие на българският спорт (АПБС) - E-mail: info@bulsport.bg

Италия

- Centro Universitario Sportivo di Padova (CUS Padova ASD) - E-mail: europa@cuspado.va.it

Испания

- Фондация Мрежа за спорт и сътрудничество (Red Deporte) - E-mail: rdc@redeporte.org

Австрия

- Иновационен образователен център (IEC Austria) - E-mail: info@zentrumib.org

ЗАБЕЛЕЖКА

Финансирано от Европейския съюз. Изразените възгледи и мнения обаче принадлежат изцяло на техния(ите) автор(и) и не отразяват непременно възгледите и мненията на Европейския съюз или на Европейската изпълнителна агенция за образование и култура (EACEA). За тях не носи отговорност нито Европейският съюз, нито EACEA.

Съдържание

1. Въведение.....	10
История и литературен преглед.....	10
Чувствителност: Изграждане на емпатия и разбиране.....	12
Информираност: Знанието като катализатор за действие	12
Превенция: Създаване на защитна рамка	14
Синергията от чувствителност, информираност и превенция.....	15
Цел на изследването.....	15
Разбиране на нуждите на заинтересованите страни.....	15
Идентифициране на пропуски в знанията и осведомеността.....	16
Приспособяване на интервенциите към ролите на заинтересованите страни	16
Представяне на ефективни практики	17
Добри практики.....	17
Подобряване на застъпничеството, разработване на политики и изграждане на капацитет.....	18
Обхват на изследването.....	18
Спортисти: Окуражаване на уязвимите участници	18
Спортни професионалисти: Изграждане на първата линия на защита.....	19
Администратори: Укрепване на институционалните рамки	19
Междудържавен анализ за по-широко въздействие.....	19
2. Методология.....	20
Теоретични изследвания	20
Сравнения между държавите	21
Първични изследвания.....	21
Фокус групи.....	21
3. Констатации	22
Кампании за осведомяване	22
Програми за обучение и интервенции.....	23
Добри практики.....	24
Интервенции.....	25
4. Констатации от във фокус групите	26
1. Политики и процедури за превенция и справяне със сексуалното насилие в спорта: спортни администратори в партньорските държави	26

Сравнителни наблюдения	27
Препоръки.....	27
2. Обучение и осведоменост относно превенцията на сексуалното насилие: спортни администратори в партньорските държави	28
Сравнителни наблюдения	30
Препоръки.....	30
3. Насърчаване на безопасна и уважителна спортна среда: спортни администратори в партньорските страни	31
Сравнителни наблюдения:	33
Препоръки.....	33
4. Справяне с докладвани случаи на сексуално насилие: спортни администратори в партньорските държави	34
Сравнителни наблюдения	35
Препоръки.....	36
5. Подкрепа за жертви на сексуално насилие: спортни администратори в партньорските страни	36
Сравнителни наблюдения	38
Препоръки.....	39
6. Обучение за разпознаване на признаци на сексуално насилие: треньори в партньорските държави	39
Сравнителни наблюдения	41
Препоръки.....	41
7. Осъзнаване на каналите за докладване на сексуално насилие: треньори в партньорските държави	42
Сравнителни наблюдения	43
Препоръки.....	44
8. Насърчаване на уважение и комуникация: треньори в партньорски страни	44
Сравнителни наблюдения	46
Препоръки.....	47
9. Обсъждане на подходящ физически контакт в спорта: треньори в партньорските държави	47
Сравнителни наблюдения	49
Препоръки.....	50
10. Справяне със сексуалното насилие в спорта: треньори в страни-партньори	50
Сравнителни наблюдения	51

Препоръки.....	53
11. Справяне с притеснения, свързани с поведението, и справяне с неправомерното поведение: треньори в страни-партньори	53
Сравнителни наблюдения	55
Препоръки.....	56
12. Дефиниране на сексуалното насилие в спорта: спортисти в страни-партньори	56
Сравнителни наблюдения	59
Препоръки.....	59
13. Опит и наблюдения върху сексуалното насилие в спорта: спортисти от различни страни-партньори	60
Сравнителни наблюдения	62
Препоръки.....	63
14. Обучение и осведоменост относно сексуалното насилие в спорта: спортисти от различни страни-партньори.....	63
Сравнителни наблюдения	66
Препоръки.....	67
15. Подкрепа на съотборници, които са преживели сексуално насилие: спортисти от партньорските страни.....	69
Сравнителни наблюдения	71
Препоръки.....	71
16. Нива на удобство при докладване на сексуално насилие: спортисти в страни-партньори	72
Сравнителни наблюдения	74
Препоръки.....	75
17. Предложени мерки и нива на осведоменост за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта : спортисти в страните-партньори	77
Сравнителни наблюдения	79
Препоръки.....	80
Географски и културни различия в нуждите и перспективите на заинтересованите страни	81
Спортисти	81
Треньори	81
Администратори.....	81
18. Анализ на нуждите на заинтересованите страни.....	83
1. Осведоменост и знания	83

2. Обучение.....	83
3. Културни и институционални бариери.....	83
4. Ресурси и институционална подкрепа	84
5. Разработване и прилагане на политики.....	84
6. Реакция при докладвани случаи.....	84
19. Дискусия.....	85
1. Осъзнаване какво представлява сексуално насилие	85
2. Културни промени за справяне със стигмата и мълчанието около сексуалното насилие	85
3. Подобряване на знанията за механизмите за докладване	86
4. Разпознаване на поведенчески индикатори за злоупотреба	86
5. Злоупотреба с власт и безопасна спортна среда.....	86
6. Окуражаване на спортистите да говорят открито	86
7. Целенасочено обучение за администратори и спортни организации	87
20. Препоръки.....	87
За спортни организации	87
Политики	88
За заинтересовани страни	89
За бъдещи изследвания.....	89
21. Заключение.....	90
22. Библиография	91

1. Въведение

История и литературен преглед

Практикуването на спорт подобрява здравето и има изключително много физически, психологически и социални ползи (Eime et al., 2013; Oja et al., 2015), но също така може да има и отрицателно въздействие върху участниците. През последните 25 години, изследванията показват проблеми като предизвикателства при участие, силен натиск, пред който са изправени младите спортисти, малтретиране и маргинализация въз основа на фактори като класа, етническа принадлежност, пол, сексуалност или увреждане (David, 2005; Stirling, 2008; Killick, 2009). Спортването при младите е критикувано, че не зачита правата на децата, като йерархичният характер на спорта често обезсърчава спортистите да изразяват мнение (Farstad, 2007; Mountjoy et al., 2016). За някои травмата, причинена от тези негативни преживявания, води до пълно изоставяне на спорта, лишавайки ги от многобройните ползи, които той може да осигури. Един от най-притеснителните проблеми е сексуалното насилие, на което започва да се обръща внимание в края на 80-те години (Brackenridge, 2001). Въпреки нарастващото внимание, тази тема остава недостатъчно проучена и до голяма степен табу (Parent & Fortier, 2017; Parent & Vaillancourt-Morel, 2021), подчертавайки необходимостта от по-голямо проучване и действие за справяне с този проблем в спорта.

Сексуалното насилие в спорта е широко разпространен и дълбоко вкоренен проблем, който засяга хората на всички нива на спортно участие. То подкопава целостта на спортната среда, нарушава развитието на доверието и значително компрометира безопасността и благосъстоянието на участниците. Освен това сексуалното насилие е широк термин, който обхваща набор от поведения, от тормоз без физически контакт (напр. неподходящи съобщения) до агресивни действия и физическо сексуално насилие (напр. нежелано докосване, изнасилване) (Gaedicke et al., 2021; Wagner & Rulofs, 2023). Тези поведения често се коренят в експлоатацията на злоупотреба с власт и сексуалността, което води до дълбоко сплашване и травма за жертвите (Brackenridge, 2001; Ohlert et al., 2018). Освен това, системните и структурни дисбаланси на властта в рамките на спортните организации създават среда, която позволява подобно неправомерно поведение (Fasting & Brackenridge, 2009). Фактори като изолация, йерархични структури и вкоренени системни проблеми допълнително повишават риска от злоупотреба в спортни условия (Roberts et al., 2020). Близките взаимоотношения между треньори и спортисти често се считат за съществени за спортния успех, но те могат също да насърчат проблематични зависимости, нарушения на доверието и възможности за експлоатация (Gaedicke et al., 2021; Farstad, 2007). За съжаление, културата на прикриване в спорта увековечава „стена на мълчанието“, позволявайки злоупотребата да продължи и да предпазва извършителите (Kerr & Stirling, 2019). В допълнение, навлизането на технологиите, особено на социалните мрежи, значително разшири възможностите за подмамване и експлоатация, като младежите и децата са особено уязвими към тези тактики (Murphy, 2019; Sanderson & Weathers, 2020). Това съвременно измерение на злоупотребата подчертава

развиващия се и многостранен характер на проблема, изискващ бдителност и адаптивност в усилията за превенция.

На фона на тези предизвикателства изследванията подчертават тревожното разпространение и тежестта на сексуалното насилие в спорта, хвърляйки светлина върху широко разпространения и системен характер на проблема. Проучване в Холандия и Белгия установи, че сексуалното насилие, извършено от треньори, е по-тежко и сериозно от това, извършено от връстници спортисти или други (Vertommen et al., 2016). В Германия проучване разкри, че 37,6% от елитните спортисти са преживели сексуално насилие, като треньорите и персонал са отговорни за 63% от случаите, включващи физически контакт (Rulofs, 2015; Ohlert et al., 2018). В световен мащаб сексуалното насилие в спорта варира от 2% до 48%, с по-висок процент сред елитните спортисти поради ранна специализация и зависимост от треньори (Marks et al., 2012). В Европа разпространението варира от 5% до 17%, като жените и момичетата са непропорционално засегнати (Европейска комисия, 2016 г.). Във Франция разследване от 2021 г. разкри над 400 заподозрени извършители в 48 спортни федерации, като повечето жертви са под 15-годишна възраст (Чарлтън, 2024 г.). Въпреки тези тревожни констатации, много случаи остават неразгледани, което допълнително подчертава системния характер на проблема.

Самото повишаване на осведомеността обаче не е достатъчно. Справянето със сексуалното насилие в спорта изисква повече от изолирани интервенции или реактивни мерки. От съществено значение е холистичният, многостранен подход, обхващащ три взаимосвързани стълба: чувствителност, осведоменост и превенция. Тези стълбове са основополагащи за насърчаване на безопасна, приобщаваща и подкрепяща култура в спорта. Заедно те се занимават с основните причини за сексуалното насилие, дават възможност на хората да предприемат действия и установяват защитни механизми за предотвратяване на бъдещи инциденти. Усилията за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта трябва да дадат приоритет както на индивидуалната, така и на системната промяна. Помощното поведение може да приеме проактивни форми, като търсене на информация за сексуалното насилие, или реактивни форми, като намеса във високорискови ситуации (McMahon & Banyard, 2012), а съвременните стратегии, като намесата на странични наблюдатели, имат за цел да повишат осведомеността за сексуалното насилие като обществен проблем (Tredinick & McMahon, 2021). В допълнение, лидерството е от основно значение за насърчаване на осведомеността, насърчаване на ангажираността в инициативи за превенция и определяне на тон на отчетност в организациите (Banyard, 2014; McMahon, 2015). Ефективната превенция също така изисква стабилни политики, ясни и достъпни механизми за докладване и стриктно прилагане, за да се осигури отчетност и да се възпират неправомерното поведение (Parent & Demers, 2011). Специализираното образование и обучение за всички заинтересовани страни – включително треньори, медицински персонал, спортисти и политици – са от решаващо значение за установяването на култура на безопасност и отчетност. Чрез интегриране на инициативи за повишаване на осведомеността с приложими мерки, овластяване на странични наблюдатели и насърчаване на проактивна ангажираност, спортната общност може да се справи с широко

разпространения проблем със сексуалното насилие и да създаде среда, в която всички участници се чувстват защитени и ценени.

Чувствителност: Изграждане на емпатия и разбиране

Основен компонент на този проактивен подход е чувствителността, която се фокусира върху насърчаването на съпричастност и разбиране между всички заинтересовани страни в спорта. Повишаването на чувствителността надхвърля простото разпространение на информация – то има за цел да култивира мислене, което признава сериозността на сексуалното насилие и колективната отговорност за действие. Този процес предизвиква установените вредните норми, като нормализирането на неподходящо поведение или убеждението, че злоупотребата е неизбежен аспект на спортната култура. Например, чрез семинари и обучителни сесии, участниците научават за въздействието на дисбаланса на властта, вредните ефекти от обвиняването на жертвата и важноста да се говори срещу неправомерното поведение. Чрез хуманизиране на проблема и насърчаване на съпричастност към жертвите, чувствителността поставя решаваща основа за културна трансформация в спорта.

Защо чувствителността има значение

1. **Справяне със стигмата и табуто** : Сексуалното насилие често е трудна тема за обсъждане (Parent & Fortier, 2017; Parent & Vaillancourt-Morel, 2021), особено в спортовете, където преобладават йерархичните взаимоотношения и динамиката на сплотения екип. Чувствителността разрушава бариерите чрез нормализиране на разговорите за съгласие, граници и злоупотреба;
2. **Овластяване на заинтересованите страни** : Обучението на треньори и администратори относно психологическото и емоционалното въздействие на сексуалното насилие им позволява да идентифицират и реагират на потенциални проблеми по-ефективно (Европейска комисия, 2016 г.). Чувствителните лица са по-добре подготвени да подкрепят жертвите и да се застъпват за по-безопасна среда;
3. **Проблематични културни норми**: Много спортни култури толерират или нормализират поведение, което допринася за сексуално насилие, като подигравки, неуместни шеги или експлоатация на властта. Чувствителността създава осъзнаване на тези поведения и помага за премахването на вредните традиции.

Чрез насърчаване на чувството за споделена отговорност, въвеждането на чувствителност гарантира, че всеки в спортната общност признава своята роля в предотвратяването на сексуално насилие и подкрепата на жертвите.

Информираност: Знанието като катализатор за действие

Докато въвеждането на чувствителност изгражда емоционално разбиране, информираността предоставя на хората знания и методи за разпознаване, реагиране и докладване на сексуално

насилие. Кампаниите за повишаване на осведомеността подчертават разпространението на сексуалното насилие в спорта, различните му проявления и начините, по които може да се отговори на него. Това знание дава възможност на хората да идентифицират предупредителни знаци и да търсят помощ, когато е необходимо. Например, ефективните усилия за повишаване на осведомеността често включват разпространение на материали, които обясняват какво представлява сексуално насилие, предоставят примери за неприемливо поведение и очертават стъпки за докладване на инциденти. В допълнение, публичните кампании могат допълнително да разширят тези послания, достигайки до по-широка публика и насърчавайки колективната отговорност. В спортната общност инициативите за повишаване на осведомеността са особено важни за обучението на младите спортисти относно техните права и създаването на безопасни пътища за изразяване на загриженост без страх от отмъщение.

Защо осведомеността е критична

1. **Разпознаване на предупредителните знаци:** Много случаи на сексуално насилие биха могли да бъдат предотвратени, ако заинтересованите страни са по-наясно с предупредителните знаци, като поведение на подмамване, нарушаване на границите или злоупотреба с власт (Murphy, 2019; Sanderson & Weathers, 2020). Кампаниите за повишаване на осведомеността предоставят знанията, необходими за ранното идентифициране на тези признаци;
2. **Подкрепа на жертвите:** Спортистите, често не са наясно с правата си или се чувстват несигурни относно докладването на злоупотреба. Инициативите за повишаване на осведомеността играят основна роля в справянето с тази празнина, като обучават спортистите за техните права, наличните ресурси и механизмите за докладване, като същевременно подчертават подкрепата и защитата, които могат да очакват по време на процеса. Като такива, чрез овластяване на спортистите с тези знания, тези инициативи спомагат за насърчаване на чувство на увереност и свобода на действие, което им позволява да предприемат действия срещу злоупотребата;
3. **Подкрепа при докладване:** Страхът от отмъщение или осъждане често възпира жертвите да докладват за злоупотреба, създавайки култура на мълчание, която дава възможност за продължаване на неправомерното поведение. Кампаниите за осведоменост имат за цел да прекъснат този цикъл чрез нормализиране на акта на докладване, подчертаване на поверителността на процеса, наличието на подкрепа за жертвите и основната роля, която отговорността играе за насърчаването на безопасна и приобщаваща среда. Справяйки се с тези страхове, подобни кампании дават възможност на жертвите да излязат на преден план и да допринесат за култура на прозрачност и справедливост;
4. **Създаване на информирани наблюдатели:** Информираността е от полза не само за потенциалните жертви, но също така дава възможност на страничните наблюдатели да се намесят. Например програмите за обучение могат да научат треньори, съотборници и дори зрители как да разпознават и реагират ефективно на потенциално насилие.

Може да се твърди, че една информирана общност е по-добре подготвена да спазва стандартите за безопасност и да реагира своевременно на инциденти, като гарантира, че извършителите ще бъдат подведени под отговорност, а жертвите ще получат грижите, от които се нуждаят.

Превенция: Създаване на защитна рамка

И накрая, превенцията се фокусира върху проактивно намаляване на възможностите за сексуално насилие и създаване на структурирана рамка, която защитава всички участници. Това включва прилагане на ясни политики, налагане на кодекси за поведение и насърчаване на среда, в която отчетността е приоритет. Стратегиите за превенция често включват обучение на треньори и администратори за разпознаване на признаци на злоупотреба, приемане на програми за защита на децата в спорта за младежи и използване на техники за намеса на странични наблюдатели за справяне с потенциално опасни ситуации. Една ефективна рамка за превенция също така взема предвид факторите на обграждащата среда, като осигуряване на прозрачност във взаимодействията между треньори и спортисти, избягване на изолирани срещи насаме и модифициране на физическите пространства за намаляване на рисковете, като тези мерки не само защитават участниците, но и насърчават култура на взаимно уважение и безопасност.

Защо превенцията е от съществено значение

1. **Намаляване на възможностите за злоупотреби:** Превантивни мерки, като например проверки на миналото на треньорите (Европейска комисия, 2016 г.) и прозрачни политики за взаимодействие със спортисти, намаляват вероятността от възникване на инциденти. Например, избягването на компрометиращи ситуации между треньори и непълнолетни може да възпре злоупотребата;
2. **Установяване на отчетност:** Рамките за превенция включват ясни кодекси на поведение и протоколи за докладване, които гарантират отчетност на всички нива на организацията (Европейска комисия, 2016 г.). Тази прозрачност създава култура на доверие и безопасност;
3. **Защита на уязвимите групи:** Младите спортисти, жените и хората с увреждания често са изложени на по-голям риск. Програмите за превенция, които включват политики за защита на децата, обучение, чувствително към пола и достъпни системи за докладване, се справят с тези уязвимости;
4. **Насърчаване на дългосрочна промяна:** Ефективната превенция не е еднократно усилие, то включва изграждане на култура на безопасност, която се вкоренява в ценностите и дейността на спортните организации. Редовното обучение, прегледите на политиката и ангажираността на общността поддържат тези усилия във времето.

Мерките за превенция не само намаляват риска от сексуално насилие, но и изграждат доверие сред спортисти, родители и заинтересовани страни, укрепвайки доверието и приобщаването на спортните организации.

Синергията от чувствителност, информираност и превенция

Трите стълба чувствителност, осведоменост и превенция са дълбоко свързани помежду си и взаимно се подсилват, оформяйки основата на цялостна стратегия за справяне със сексуалното насилие в спорта. Чувствителността насърчава съпричастност и разбиране, като окуражава хората да се ангажират с инициативи за повишаване на осведомеността. Тези инициативи от своя страна дават на заинтересованите страни знанията и увереността да предприемат действия срещу сексуалното насилие, докато превенцията трансформира тези усилия в системни предпазни мерки, които възпират извършителите и защитават уязвимите лица. Например, чувствителен спортен администратор може да приложи програми за осведоменост, които вдъхновяват приемането на стабилни политики за превенция, създавайки среда, в която сексуалното насилие се предотвратява активно, вместо да се адресира реактивно. По същия начин, треньор, който е преминал обучение за повишаване на чувствителността, е по-добре подготвен да разпознае въздействието на сексуалното насилие, да се застъпи за инициативи за повишаване на осведомеността и да подкрепи прилагането на ясни протоколи за докладване и предпазни мерки в своя екип. Въпреки че могат да възникнат предизвикателства като съпротива срещу промяната и ограничения на ресурсите, тази холистична рамка се занимава със сексуалното насилие спешно и задълбочено. Чрез образование, културни промени и разработване на политики, спортната общност може да създаде приобщаваща среда, където всеки е защитен и окуражен да процъфтява.

Цел на изследването

Сексуалното насилие в спорта е широко разпространен проблем, който налага цялостни, информирани интервенции за насърчаване на безопасна и приобщаваща спортна среда. Ефективното справяне с това предизвикателство започва с оценка на нуждите на заинтересованите страни и представяне на съществуващите практики за идентифициране на пропуски и възможности за подобрене. Този подход бе основа на проект „RISE - Rise Empowered Above Sexual Violence in Sports“, с партньори от Кипър, Гърция, Испания, България, Италия и Австрия. Обединени от общия ангажимент - мисия за създаване на рамка за борба със сексуалното насилие и насърчаване на култура на безопасност и окуражаване в спорта. Цел на бе да се включват процеси за подобряване на знанията, подобряване на превантивните мерки, насърчаване на сътрудничеството и осигуряване на устойчивост на инициативи, насочени към премахване на сексуалното насилие в спорта.

Разбиране на нуждите на заинтересованите страни

Основна цел на оценката на нуждите на заинтересованите страни е да се развие цялостно разбиране на специфичните изисквания и приоритети на ключови групи, включително спортисти, треньори и администратори. Всяка от тези заинтересовани страни играе уникална

роля в спортната екосистема и техните гледни точки са от решаващо значение за ефективното справяне с проблема със сексуалното насилие. Например, треньорите може да се нуждаят от обучение за насърчаване на безопасна среда и идентифициране на ранни признаци на злоупотреба, докато спортистите може да изискват насоки за разпознаване и докладване на неправомерно поведение. Администраторите, от друга страна, се нуждаят от насоки, за да разработят стабилни политики и да създадат механизми за отчетност. Чрез идентифициране на тези специфични нужди, стратегиите могат да бъдат пригодени така, че да съответстват на уникалните предизвикателства и отговорности на всяка група. Този подход гарантира, че интервенциите са практични, подходящи и въздействащи, резонират дълбоко с тези, които са пряко ангажирани със спорта, и насърчават култура на безопасност, осведоменост и проактивна ангажираност.

Идентифициране на пропуски в знанията и осведомеността

Много заинтересовани страни в спорта, включително спортисти, треньори и администратори, може да не разбират напълно какво представлява сексуалното насилие, различните му форми и предупредителните знаци, които го предхождат. Тази липса на осведоменост може да утвърди култура, в която неподходящото поведение се пренебрегва или нормализира, оставяйки хората уязвими и инцидентите неотчетени. Освен това мнозина може да не знаят за съществуващите механизми за докладване или намеса, което води до основни пропуски в ефективното справяне и предотвратяване на сексуалното насилие. Чрез идентифициране на тези пропуски чрез оценка на нуждите, спортните организации могат да проектират персонализирани образователни и обучителни програми за справяне с тези специфични недостатъци. Например, програмите за обучение могат да се съсредоточат върху предоставянето на заинтересованите страни на способността да разпознават ранни признаци на злоупотреба, да разбират процедурите за докладване и да насърчават подкрепящи среди, които дават приоритет на безопасността. Такива целенасочени интервенции дават възможност на заинтересованите страни със знания и методи, изграждайки проактивна общност, където превенцията и отчетността са приоритетни, като в крайна сметка създават по-безопасна и по-приобщаваща спортна среда.

Приспособяване на интервенциите към ролите на заинтересованите страни

В спортната екосистема различни заинтересовани страни играят уникални и съществени роли, всяка с различни отговорности и предизвикателства. Спортистите, често най-уязвимата група, може да се нуждаят от специализирано обучение за разпознаване на признаци на злоупотреба, разбиране на техните права и запознаване с механизмите за докладване. Това им дава възможност да идентифицират и да действат срещу неподходящото поведение уверено. Треньорите и екипният персонал, които взаимодействат тясно със спортистите, се нуждаят от обучение за насърчаване на безопасна среда, разпознаване на предупредителни знаци и ефективна намеса за предотвратяване на неправомерно поведение. Администраторите, от друга страна, играят структурна роля, изискваща стабилни политики, процедурни рамки и механизми за отчетност, за да се справят с инцидентите бързо и справедливо. Оценката на тези разнообразни нужди е от решаващо значение за приспособяването на интервенции, които

адресират специфичните пропуски и предизвикателства, пред които е изправена всяка група. Този персонализиран подход засилва общата ефективност на усилията за борба със сексуалното насилие в спорта.

Представяне на ефективни практики

Представянето на съществуващите стратегии за превенция и интервенция е от съществено значение за ефективното справяне със сексуалното насилие в спорта. Този процес помага да се идентифицират успешни практики, като предоставя инструкция за намаляване на рисковете и предлага солидна подкрепа на жертвите. Чрез анализиране на стратегии като намеса на странични наблюдатели, политики за защита на децата и методи за дигитално отчитане, заинтересованите страни могат да ги копират или адаптират към различни спортни контексти. Централизирано хранилище на най-добри практики напътства организации, политици и преподаватели при разработването на персонализирани програми, като гарантира последователност, качество и ефективност. Представянето също така разкрива пропуски, като например неадекватно обучение или несъответствия в прилагането на политиката, което може да подкопае защитните мерки. Бариери пред докладването, като стигма или страх от отмъщение, допълнително обезсърчават жертвите да се изявят. Като се справят с тези ограничения – чрез подобро обучение, единни политики и анонимни системи за докладване – заинтересованите страни могат да подобрят ефективността на интервенцията. Този продължаващ процес насърчава проактивен отговор, укрепва както непосредствените способности, така и дългосрочните усилия за превенция и в крайна сметка изграждането на по-безопасна и по-отговорна спортна култура в световен мащаб.

Добри практики

Въз основа на предишната дискусия за представяне на съществуващи стратегии, чрез анализиране на успешни инициативи от други контексти, заинтересованите страни могат да идентифицират модели, които са адаптивни и въздействащи. Например политиките за защита на децата се оказаха от съществено значение за защитата на младите спортисти чрез ясни протоколи и мерки за отчетност. По същия начин, обучението за намеса на странични наблюдатели предоставя на хората практически умения за разпознаване и прекъсване на вредното поведение, насърчавайки култура на проактивна превенция. Дигиталните методи за докладване са ефективни като предлагат поверителни, достъпни канали за жертвите да докладват инциденти. Тези прозрения гарантират, че ресурсите са насочени към усъвършенстване и прилагане на доказани стратегии, вместо да дублират усилия. Като се фокусират върху мащаба и адаптацията, заинтересованите страни могат да разпределят ресурсите по-ефективно, като гарантират, че интервенциите са не само ефективни, но и устойчиви в различни спортни среди. Този цялостен подход укрепва както възможностите за незабавна реакция, така и дългосрочните усилия за превенция.

Подобряване на застъпничеството, разработване на политики и изграждане на капацитет

Стабилната база от доказателства е от решаващо значение за ефективното застъпничество и разработването на политики в борбата срещу сексуалното насилие в спорта. Предоставяйки конкретни примери за успешни стратегии, основаните на доказателства, се позволява на заинтересованите страни да се застъпват за промяна с убедителни данни. Надеждните данни и доказаните най-добри практики формират основата за въздействащи политики, като гарантират, че те са практични и ефективни. Например, доказателства в подкрепа на обучение за намеса на странични наблюдатели или методи за дигитално отчитане могат да оформят насоки и приоритети за финансиране, което води до по-широко приемане. Освен това изграждането на база от доказателства помага да се идентифицират пропуските в знанията, уменията и ресурсите, които възпрепятстват усилията за превенция и реагиране. Отстраняването на тези пропуски позволява на спортните организации, треньорите, администраторите и спортистите да действат уверено. След това могат да бъдат разработени персонализирани програми за обучение, разпределение на ресурси и кампании за повишаване на осведомеността, за да се запълнят тези пропуски. Този процес насърчава проактивна култура, предоставяйки на заинтересованите страни методи за борба със сексуалното насилие. В крайна сметка, основаното на доказателства застъпничество и разработване на политики създават цикъл на непрекъснато подобрене, което води до по-безопасни и по-устойчиви спортни среди.

Обхват на изследването

Проучването в рамките на Работен пакет 2 (РП2) на проект RISE използва всеобхватен и приобщаващ подход за справяне със сексуалното насилие в спорта, като се фокусира върху три основни групи заинтересовани страни: спортисти, спортни професионалисти и администратори. Тези групи са неразделна част от спортната екосистема и разбирането на техните нужди, предизвикателства и перспективи е от съществено значение за разработването на ефективна превенция, интервенция и стратегии за подкрепа. Чрез изследване в няколко партньорски страни – Кипър, Гърция, България, Австрия, Италия и Испания – проучването осигурява разнообразен и представителен анализ на проблема, съобразен с различни културни и организационни контексти.

Спортисти: Окуражаване на уязвимите участници

Спортисти на възраст 15-30 години, формират основния фокус на проучването, тъй като те често са най-пряко засегнати от сексуалното насилие в спорта. Тази демографска група включва лица, преминаващи през важни етапи от своето спортно и личностно развитие, което ги прави особено уязвими за експлоатация и малтретиране. Въпреки това, поради строгите разпоредби, регулиращи включването на непълнолетни в изследвания в някои страни-партньори, фокусът беше коригиран към участници на възраст 18–30 години. Въпреки тази корекция, участниците са помолени да си припомнят и докладват инциденти, които може да са се случили, когато са били на възраст под 18 години, като се гарантира, че проучването обхваща преживявания от тяхното детство и юношество, като същевременно се придържа към етичните и законови

стандарты. Проучването изследва тяхната осведоменост относно сексуалното насилие, способността им да разпознават предупредителните знаци и тяхното разбиране на механизмите за докладване. Чрез дискусии и анкети във фокус групи, изследването има за цел да оцени специфичните нужди на спортистите, включително ресурсите, необходими за насърчаване на безопасна и подкрепяща среда. Чрез събиране на данни за техния опит и перспективи, проучването идентифицира пропуски в образованието, знанията и системите за подкрепа. Този фокус гарантира, че спортистите са не само защитени, но и окуражени да се застъпват за своите права и благополучие в рамките на спортната общност.

Спортни професионалисти: Изграждане на първата линия на защита

Спортните професионалисти, като треньори и ръководители, играят основна роля в оформянето на културата и средата на спорта. Те често служат като ментори и авторитетни фигури, което ги позиционира едновременно като защитници и потенциални рискове в случаи на дисбаланс на властта. Проучването се задълбочава в тяхното разбиране за сексуалното насилие, способността им да разпознават и реагират на инциденти и адекватността на обучението им в практиките за защита. Чрез организиране на фокус групи и събиране на данни от анкети, изследването оценява ефективността на съществуващите образователни програми и идентифицира области за подобрене. То изследва как спортните професионалисти възприемат своите отговорности за предотвратяване на сексуално насилие и подкрепа на жертвите, както и предизвикателствата, пред които са изправени при изпълнението на тези роли. Този фокус гарантира, че спортните професионалисти са оборудвани с необходимите методи, знания и увереност, за да действат като първа линия на защита срещу сексуално насилие.

Администратори: Укрепване на институционалните рамки

Администраторите, включително лидерите на спортни организации и политиките, са отговорни за създаването и прилагането на структурните и процедурни рамки, които са в основата на безопасната спортна среда. Проучването изследва тяхната роля в разработването на политики, налагането на кодекси за поведение и осигуряването на отчетност в техните организации. То оценява тяхната осведоменост относно най-добрите практики, последователността на прилагането на политиката и предизвикателствата, пред които са изправени при ефективното справяне със сексуалното насилие. То също така изследва ресурсите и обучението, от които се нуждаят, за да засилят институционалните отговори на сексуалното насилие. Като се фокусира върху администраторите, проучването има за цел да подобри организационната отчетност и да гарантира, че превантивните мерки и мерките за реагиране са включени в управлението на спорта.

Междудържавен анализ за по-широко въздействие

Изследователският екип на RISE подчерта, че чрез изследване на спортисти, спортни професионалисти и администратори в шестте държави-партньори, проучването обхваща разнообразен набор от културни, организационни и политически контексти. Този междудържавен подход предоставя ценна информация за общи предизвикателства и

ефективни практики, насърчавайки сътрудничеството и споделянето на знания. Констатациите ще дадат информация за персонализирани интервенции, които зачитат уникалните нужди на всяка група, като същевременно насърчават последователността в борбата със сексуалното насилие в цяла Европа. В крайна сметка този всеобхватен фокус гарантира, че всички заинтересовани страни са ангажирани в създаването на по-безопасна, по-приобщаваща спортна среда, в съответствие с основните цели на проекта RISE.

2. Методология

Изборът на подходяща методология е крайъгълен камък на ефективното изследване, тъй като гарантира, че целите на изследването са изпълнени с точност и достоверност. В това проучване е използван двупосочен подход – комбиниране на теоретични изследвания и изследвания на терен – за цялостно изследване на разпространението на сексуалното насилие в спорта и за идентифициране на свързани модели и рискови фактори. Тази стратегия с двоен метод е от решаващо значение за постигане на балансирано разбиране на проблема. От друга страна, първичните изследвания са от съществено значение за генериране на оригинални данни, които улавят преживяванията и перспективите на участниците. Чрез пряко ангажиране със спортисти, треньори или други заинтересовани страни, първичните изследвания предоставят представа от първа ръка за разпространението, моделите и рисковите фактори на сексуалното насилие в спорта. Този метод позволява на изследването да изследва аспекти, които може да са недостатъчно представени или да липсват в съществуващата литература, добавяйки уникална стойност към изследването. От друга страна, теоретичните изследвания установяват солидна теоретична и контекстуална рамка повишавайки валидността, надеждността и приложимостта на изследването. Използването на подход със смесени методи подчертава важността на методологичната строгост при разглеждането на сложни и чувствителни теми като сексуалното насилие. Това гарантира, че изследването е не само стабилно, но и чувствително към различните контексти и участващи лица, което позволява разработването на персонализирани препоръки за политика и практики.

Теоретични изследвания

Те включват преглед на съществуваща литература, данни и доклади за сексуалното насилие в спорта както от академични, така и от институционални източници в страните-партньори – Кипър, Гърция, България, Австрия, Италия и Испания. Това включва рецензирани статии в списания, доклади от спортни организации, национални и международни политически документи, казуси относно стратегии за превенция и интервенция и налични статистически данни. Чрез синтезиране на тази информация може да се установи базово разбиране за това как сексуалното насилие е документирано и адресирано в различни културни, организационни и политически контексти. Освен това, тази фаза идентифицира пропуски в настоящите знания, подчертава успешните стратегии и осигурява основа за разработване на изследователски методи, използвани в първичната изследователска фаза. Обръща се специално внимание на недостатъчно представените демографски данни, непроучените спортни условия и ограничените регионални данни, за да се осигури цялостно покритие. Източниците са събрани

от различни бази данни, библиотеки и официални правителствени или неправителствени архиви, осигурявайки задълбочен и цялостен преглед на темата.

Сравнения между държавите

Проучването на документи също така подчертава регионалното многообразие чрез сравняване на констатациите в страните-партньори. Това дава възможност на изследването да подчертае общи черти и разлики в начина, по който сексуалното насилие се разглежда в различни културни, правни и институционални рамки. Това включва разкрития от Кипър, Гърция, България, Австрия, Италия и Испания. Информацията, получена от проучването, дава възможност за разработването на методологични средства за първичната фаза на изследване, като ръководства за фокус групи и въпроси за проучване.

Първични изследвания

Основното изследване се фокусира върху събирането на оригинални данни от първа ръка чрез две ключови дейности: дискусии във фокус групи и проучвания. Са организирани фокус групи с различни заинтересовани страни, включително спортисти (на възраст 18-30 години), спортни професионалисти (напр. треньори), администратори и експерти по превенция на сексуалното насилие. За групата на спортистите първоначалната целева възрастова група за проучването беше определена на 15–30 години, но поради строгите разпоредби, регулиращи включването на непълнолетни в изследванията в някои страни-партньори, фокусът беше коригиран към участници на възраст 18–30 години. Въпреки тази корекция, участниците са помолени да си припомнят и докладват инциденти, които може да са се случили, когато са били на възраст под 18 години, като се гарантира, че проучването обхваща преживявания от тяхното детство и юношество, като същевременно се придържа към етичните и законови стандарти. Освен това беше проведено онлайн проучване за количествено определяне на разпространението на сексуалното насилие в спорта в страните-партньори. Това проучване включваше демографски и тематични въпроси и беше преведено на множество езици, за да се осигури достъпност. Пилотната фаза гарантира, че въпросите са ясни и чувствителни. В допълнение, етичните съображения са централни за структурата на изследването RISE. Поверителността беше осигурена чрез анонимно участие във въпросника и сигурна обработка на всички записани данни от фокус групи. Участието и в двата компонента беше изцяло доброволно, като участниците получиха ясна информация за целта и обхвата на изследването и правото да се оттеглят по всяко време без последствия. Беше получено информирано съгласие за участие във фокус групови дискусии и сесии за запис. Чувствителните теми са разгледани внимателно, за да се сведе до минимум дискомфортът и ресурси за подкрепа са споделени с участниците, ако е необходимо.

Фокус групи

Дискусиите във фокус групите са предназначени да предложат цялостна представа за оценката на чувствителността към сексуално насилие в спорта и да проучат ефективни стратегии за превенция, а конкретният процес започна с идентифициране и набиране на спортисти,

треньори и спортни администратори от страните-партньори. Сред участниците са активни и пенсионирани спортисти и професионалисти, работещи в спортната индустрия като треньори или администратори. Внимателно дефинираният процес на подбор осигури разнообразни участници с широк опит, насърчавайки цялостна и балансирана перспектива. Изследователският екип на RISE реши да стандартизира дискусиите между страните и като такъв разработи структурирано ръководство за дискусия. Това ръководство съдържа отворени въпроси, за да насърчи участниците да споделят своя опит, наблюдения и препоръки. Темите за дискусия включват дефиниране на това какво представлява сексуално насилие в контекста на спорта, като се използват дефинициите и опита на участниците и разглеждане на случаи на наблюдавано или преживяно поведение, което може да бъде категоризирано като сексуално насилие. Освен това участниците обсъдиха запознатостта си с обучението или образованието за предотвратяване на сексуално насилие, знанията си за процедурите за докладване в техните организации и готовността си да подкрепят съотборници или спортисти, които може да са преживели подобни инциденти. Други разгледани теми включват техните нива на комфорт при докладване на сексуално насилие, стратегии за подобряване на превенцията и оценки на текущата осведоменост и образование относно сексуалното насилие сред спортистите в техните организации. За администраторите дискусиите проучиха съществуването, честотата на прегледа и ефикасността на организационните политики и процедури, насочени към предотвратяване и справяне със сексуалното насилие, докато треньорите обсъдиха стратегии за справяне със заподозряно или докладвано сексуално насилие, обучение на спортисти за подходящ физически контакт, управление на неправомерно поведение и идентифициране на допълнителни ресурси, необходими за ефективно справяне със сексуалното насилие в техните екипи и организации.

Сесиите са планирани в удобно за всички страни време и всички участници получиха подробна информация за целта, формата и поверителността на дискусиите, за да се гарантира прозрачност и комфорт. Всички фокус групи са проведени съвместно с обучени модератори, избрани от партньорските организации. Със съгласието на участниците сесиите са записани или на видео, или на аудио, като се гарантира точността на транскрипцията и анализа. Освен това фокус групите се провеждаха лично или виртуално, в зависимост от местните обстоятелства. Събраните данни са анализирани тематично, за да се идентифицират повтарящи се модели, нововъзникващи тенденции и уникални заключения. Този анализ гарантира, че колективният опит на участниците информира констатациите и препоръките на проучването по изчерпателен и смислен начин, обогати разбирането на проучването за сексуалното насилие в спорта и оцени нивото на чувствителност.

3. Констатации

Кампании за осведомяване

Повишаването на осведомеността е крайъгълен камък в борбата срещу сексуалното насилие в спорта. Кампаниите за осведоменост обаче се различават по обхват, финансиране и съответствие с по-широки национални стратегии. По-специално:

- Кипър: Национално координирани кампании като „Играй равностойно“ интегрират предизвикателства в социалните мрежи и документални филми, за да повишат осведомеността, достигайки до различни аудитории (Играй равностойно);
- Гърция: Кампаниите са реактивни, водени от събития като случая София Бекатору. Усилията за повишаване на осведомеността като „Вашият глас, вашият живот, вашата истина“ се фокусират върху лични свидетелства и разкази на жертви;
- Испания: Кампании като #SeAcabó и „Жените струват злато“ наблягат на обществената видимост и медийната ангажираност, често обвързани с нашумели случаи (Испански олимпийски комитет);
- Италия: Кампании като „Giochiamo d'Anticipo“ се фокусират върху практически методи за предотвратяване на злоупотреби и включват сътрудничество с множество заинтересовани страни (Безопасна игра);
- Австрия: Усилията за повишаване на осведомеността са свързани с по-широки инициативи за равенство между половете, като материали като наръчника на Sport Austria са насочени към спортните клубове и федерации;
- България: Кампании като „Честна игра“ и „Стоп на сексуалната агресия“ са по-локални, често финансирани от инициативи на ЕС (Fair Play Project).

Програми за обучение и интервенции

И шестте държави са създали програми за обучение, предназначени да образоват спортни професионалисти и спортисти за предотвратяване и справяне със сексуалното насилие. Наличието и фокусът на програмите за обучение обаче показват големи разлики:

- Кипър: Предлага цялостни платформи за електронно обучение като „Реагирай, Действай, Предотврати сексуалното насилие“, насочени към широк кръг от заинтересовани страни, включително преподаватели, родители и спортни професионалисти (Реагирай, Действай, Предотврати);
- Гърция: Обучението се фокусира върху интервенции на ниво общност, с ограничени институционализирани програми за спортни професионалисти;
- Испания: Национално координираните интервенции включват насоки и методи за спортни професионалисти, осигуряващи еднакво обучение в цялата страна (CSD);
- Италия: Програми като „Battiamo il Silenzio“ предлагат безплатни курсове за електронно обучение на спортни педагози и родители, като наблягат на международните, европейските и националните разпоредби (безопасна игра);
- Австрия: Програмите за обучение често са с ограничен обхват и разчитат на доброволно участие. Инициативи като PREVEX се фокусират върху овластяването на младежите чрез емоционално и сексуално образование (PREVEX);
- България: Програми като „Един от пет“ наблягат на детската автономия и превенция, но им липсва интеграция с националните спортни политики (Асоциация Анимус);

Добри практики

Country	Name of Best Practice	Short Description	Source Link
Cyprus	National Strategy and Action Plan for Combating Child Sexual Abuse and Exploitation	Comprehensive policy document guiding actions to combat sexual abuse, exploitation of children, and child pornography.	https://foni.org.cy/uploads/Ethniki-Stratigiki/71be99ae97.pdf
Cyprus	Play Equal Research Report	Explores attitudes of football players and stakeholders on gender stereotypes and violence.	https://www.familyplanning.org.cy/wp-content/uploads/2024/03/Research-Report_GR-1.pdf
Spain	Protocol Against Sexual Violence	High Council of Sports protocol to address and combat sexual violence in sports.	https://www.csd.gob.es/en/csd/protocol-against-sexual-violence
Spain	Women Are Worth Gold	Digital initiative promoting female athletes' visibility and equality in sports.	https://www.iberdrola.com/press-room/news/detail/iberdrola-spanish-olympic-committee-coe-sign-cooperation-agreement-boost-equality-sport
Austria	SportAustria's 5 Programs for Prevention of Sexual Violence	Includes measures like informing associations, supporting implementation, and strengthening cooperation.	https://cases.univie.ac.at/fileadmin/user_upload/p_cases/CASES_ProjectReport_2021.pdf
Austria	VOICE Project	Erasmus+ project to amplify the voices of sexual violence survivors in sports.	https://www.coe.int/en/web/sport/voice
Greece	Start to Talk	A campaign to raise awareness about sexual child abuse and maltreatment in sports through videos and public engagement.	https://www.coe.int/en/web/sport/start-to-talk
Greece	ACTIVE Project	Focuses on embedding child protection policies in sports and leisure	https://active-sport.eu/
Italy	Safe Place Safe Play	Policy creating safe environments for minors in sports with comprehensive safeguarding measures.	https://safeplay.it
Italy	Battiamo il Silenzio	E-learning course to train sports staff on safeguarding policies and promoting safe	https://www.sport.governo.it/it/attivita-nazionale/
Bulgaria	Fair Play Project	Addresses gender-based violence and discrimination in sports through education and policy initiatives.	https://fairplay-project.eu/en/project-fairplay/
Bulgaria	One in Five Campaign	Teaches children about bodily autonomy and how to refuse inappropriate	https://sapi.bg.org/bg/campaign/kampaniya-1-ot-5

Интервенции

Country	Name of Intervention	Short Description	Source Link
Cyprus	React Act Prevent Sexual Violence E-Learning Platform	Comprehensive series of E-Learning training modules addressing sexual violence in youth work and sports.	https://canvas.instructure.com/enroll/M38Y6L
Cyprus	Play Equal Training Guides	Guides for addressing masculinity and gender-based violence for boys and coaches.	https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/projects-details/43251589/101049293/CERV
Spain	Guide for Prevention of Sexual Harassment in Sports	80-page booklet providing guidance and action plans for preventing harassment and abuse in sports.	https://www.emakunde.euskadi.eus/contenidos/informacion/publicaciones_guias2/es_emakunde/adjuntos/29.guia.deporte.pdf
Spain	Protocol Against Sexual Violence	Established by the High Council of Sports to address and combat sexual violence within sports.	https://www.csd.gob.es/en/csd/protocol-against-sexual-violence
Austria	PREVEX Project	Training programs to enhance emotional and sexual education for Austrian youth.	https://cases.univie.ac.at/fileadmin/user_upload/p_cases/CASES_ProjectReport_2021.pdf
Austria	100% Sport Training Platform	Focuses on raising awareness and training sports organizations to prevent sexual violence.	https://www.100sportaustria.at
Greece	Law 4326/2015 Supporter's Club Interventions	Introduced control methods for sports clubs, including measures to prevent and sanction violent crimes in sports.	https://active-sport.eu/
Greece	ACTIVE Project Training Programs	Training programs to embed child protection policies in sports and leisure activities.	https://active-sport.eu/
Italy	Battiamo il Silenzio	E-learning formative course to train sports staff on safeguarding and promoting safe environments.	https://www.sport.governo.it/it/attivita-nazionale/
Italy	STePS Project	Training and capacity building for professionals to prevent child abuse and mistreatment in sports.	https://www.safeplay.it
Bulgaria	National Programme for the Prevention of Violence and Abuse Against Children	Comprehensive program providing education and training to prevent violence in sports.	https://sacp.government.bg/%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B8/%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-8
Bulgaria	#ThinkBefore Campaign	Prevents sexual exploitation and abuse among teenagers through education and awareness.	https://www.pomislipredi.net/
Bulgaria	One in Five Campaign	Empowers children to assert bodily autonomy and respond to inappropriate contact.	https://sapiibg.org/bg/campaign/kampaniya-1-ot-5

4. Констатации от във фокус групите

1. Политики и процедури за превенция и справяне със сексуалното насилие в спорта: спортни администратори в партньорските държави

Кипър

Спортните администратори в Кипър твърдят, че докато по-големите спортни федерации и Кипърската спортна асоциация (CSA) са установили политики и процедури, по-малките федерации нямат всеобхватни рамки поради ограничените ресурси и операциите, ръководени от доброволци. CSA е разработила насоки, наръчници и семинари за обучение, но тяхното ефективно прилагане на ниво федерация и клуб остава непоследователно. Те също така подчертаха, че политиките се актуализират периодично, за да се включат законодателни промени и най-добри практики. Те обаче подчертаха особено важната необходимост от задължителна интеграция на политиката на всички организационни нива, заедно с практически методи като централизирани механизми за докладване и опростени образователни ресурси.

Гърция

Спортните администратори в Гърция твърдят, че повечето организации нямат официални политики и процедури за справяне със сексуалното насилие. Дори когато съществуват рамки, прилагането е непоследователно. Освен това гръцките администратори подчертаха значителната разлика между глобалните стандарти и местните практики и наблегнаха на превенцията чрез отговорност на ръководството и наблюдение на спортистите, но отбелязаха предизвикателства при насърчаването на институционалната отчетност. Освен това те твърдят, че нежеланието да се докладват случаи и липсата на независим надзор изострят проблема. Значението на развиващите се норми, особено по отношение на съгласието и злоупотреба с власт, беше признато, но Гърция изоставя във формализирането на цялостни политики.

Италия

В Италия спортните администратори заявяват, че много организации са започнали да разработват политики и рамки, водени от нарастващата обществена осведоменост и национални мандати. Някои организации вече имат ясни предпазни мерки, включително назначени служители, етични кодекси и механизми за анонимно докладване. В допълнение, администраторите подчертаха периодичните прегледи и актуализации на тези политики, отбелязвайки пропуски в по-малките организации поради ограничените ресурси. Те също така подчертаха важността на вграждането на защитата в организационните договори и подчертаха текущите усилия за повишаване на осведомеността чрез обучение и културни промени, включващи семейства и млади спортисти.

Испания

По подобен начин спортните администратори в Испания твърдят, че техните организации работят за установяване и усъвършенстване на политики за справяне със сексуалното насилие, като годишните прегледи са обичайна практика и признаха, че остарелите политики крият рискове, особено по отношение на злоупотреба с власт и съгласието, включващо непълнолетни. Беше подчертан акцентът върху бързата обработка на жалбите и предотвратяването на

възпрепятстване на действието от организационен натиск. Испанските администратори подчертаха стойността на редовното обучение и поддържащата култура, за да се гарантира ефективното прилагане на тези политики.

България

Спортните администратори в България подчертаха, че техните организации често нямат структурирани политики или процедури, изрично насочени към превенцията на сексуалното насилие. Въпреки че съществуват някои инициативи за насърчаване на безопасна среда, те често са символични или политически мотивирани, като не успяват да достигнат ефективно до спортисти и треньори. Администраторите в България изразиха необходимост от ясни рамки, наблюдаващи на участието на опитни спортни педагози и създаването на конкретни механизми за докладване и превенция. Те подчертаха липсата на систематични актуализации или прегледи, като подчертаха необходимостта от по-проактивни и приобщаващи стратегии.

Австрия

И накрая, спортните администратори в Австрия твърдят, че повечето организации са въвели насоки за защита на децата и концепции за превенция, които редовно се преразглеждат и съгласуват с най-добрите практики. Администраторите подчертаха важността на непрекъснатото образование, задължителното обучение и достъпните комуникационни канали за разпространение на политиката. Включването на спортисти в разработването на практики за защита и присъствието на определени служители за превенция са отбелязани като ключови силни страни. Въпреки това, администраторите в Австрия признават недостатъчното отчитане като значително предизвикателство, често свързано с липсата на стабилни системи за отчитане.

Сравнителни наблюдения

В шестте държави са наблюдавани различни нива на разработка и прилагане на политики:

- Кипър и Австрия демонстрират по-структурирани подходи, с установени политики, редовни актуализации и силни централни организации, ръководещи тези усилия. Въпреки това по-малките федерации в Кипър се сблъскват с пречки пред прилагането поради ограничения на ресурсите;
- Испания и Италия активно усъвършенстват политиките и наблюдават на осведомеността и обучението. Техните предизвикателства включват справяне с остарели рамки и гарантиране, че по-малките организации са в крак с по-големите организации с по-добри ресурси;
- Гърция и България показват значителни пропуски в официалните политики, с фрагментирани усилия за превенция и докладване. Администраторите в двете страни подчертаха значението на развиващите се културни нагласи и изграждането на системни подходи за цялостно справяне със сексуалното насилие.

Препоръки

- Укрепване на институционалните рамки: Всички държави трябва да наложат изчерпателни, приложими политики във всички спортни организации, като гарантират последователност в справянето със сексуалното насилие;

- Подобряване на информираността и обучението: Редовното, задължително обучение за всички заинтересовани страни – включително администратори, треньори, спортисти и семейства – може да помогне за внедряването на култура на безопасност и уважение;
- Подобряване на механизмите за докладване: Създаването на централизиран и независими системи за докладване ще насърчи жертвите и страничните наблюдатели да се докладват без страх от отмъщение или пристрастност;
- Разпределяне на ресурси: Правителствата и централните спортни органи трябва да осигурят финансови и човешки ресурси на по-малките организации, за да прилагат и поддържат предпазни мерки;
- Периодични прегледи: Годишните актуализации на политиките са от съществено значение за привеждане в съответствие с развиващите се норми, правни промени и най-добри практики.

2. Обучение и осведоменост относно превенцията на сексуалното насилие: спортни администратори в партньорските държави

Кипър

Спортните администратори в Кипър обсъдиха усилията на Кипърската спортна асоциация (CSA) относно инициативи за обучение. CSA организира работни срещи и семинари, включително тридневна програма за обучение на служители по охраната в рамките на кампанията Start2Talk на Европейския спортен комитет. Тези програми имат за цел да изградят осведоменост сред представителите на спортните федерации и служителите. Администраторите в Кипър обаче отбелязаха, че на по-малките федерации често им липсват ресурси и персонал, за да прилагат ефективно тези мерки. Ръководствата и наръниците на CSA предоставиха ценни рамки, но последователното прилагане на ниво федерация и клуб остава предизвикателство. Освен това те подчертаха, че е важно да се гарантира, че всички заинтересовани страни, от спортисти до треньори, са добре информирани за политиките чрез достъпни материали за обучение и редовни семинари.

Гърция

Спортните администратори в Гърция споделиха, че обучението за предотвратяване и докладване на сексуално насилие е ограничено и непоследователно прилагано. Докато някои организации провеждат семинари и неформални дискусии относно насилието, основано на пола, цялостно обучение за спортисти и персонал до голяма степен липсва. Един от специалистите сподели за семинар, насочен към определяне на граници за спортисти и треньори, което бележи предварителна стъпка в повишаване на осведомеността. Те обаче признават, че Гърция изостава в предоставянето на структурирани програми за обучение. Предизвикателствата включват липсата на ресурси и централизиран надзор. Администраторите в Гърция също подчертаха необходимостта от независими системи за мониторинг и външен надзор, за да се гарантира, че спортистите и персоналът са адекватно обучени и запознати с политиките на тяхната организация.

Италия

Спортните администратори в Италия подчертаха нарастващия ангажимент за провеждане на обучение и повишаване на осведомеността относно превенцията на сексуалното насилие. Много организации са инициирали формални и неформални обучения за спортисти, треньори и персонал. Конкретни примери включват етични кодекси, интегрирани в договори, задължително обучение за защита и механизми за анонимно докладване. Добър пример за подобна инициатива е женска волейболна организация, която има назначен психолог, който насочва и провежда внезапни проверки по време на тренировките. Въпреки този напредък, администраторите признават, че по-малките организации се затрудняват да си позволят вътрешни психолози или цялостни програми за обучение. Те също така подчертаха необходимостта от културни промени, като се започне от училищата и семействата, за да се създаде по-информирана среда за спортистите.

Испания

Спортните администратори в Испания подчертаха важността на редовното обучение за спортисти, треньори и персонал, за да се гарантира осведоменост за организационните политики. Те обсъдиха семинарите и сесиите за ориентиране като критични начини за обучение, с акцент върху превръщането на политиките в прозрачни и лесни за разбиране. Освен това те подчертаха необходимостта от включване на всички заинтересовани страни - спортисти, семейства и помощен персонал - в програмите за обучение. Докато някои организации имат официални мерки за обучение, то други разполагат с остарелите политики. Обучението на отговорни лица, като персонал по човешки ресурси и психолози, е от решаващо значение за професионалното справяне със случаите.

България

Спортните администратори в България заявиха, че макар да съществуват някои инициативи, насочени към насърчаване на безопасна среда, специфично обучение за предотвратяване и докладване на сексуално насилие до голяма степен липсва. Липсата на структурирани рамки и ясни планове за изпълнение възпрепятства усилията за ефективно повишаване на осведомеността. Администраторите споделиха за символични или политически мотивирани инициативи, които често не достигат до спортисти и треньори. Те подчертаха необходимостта от целенасочени образователни инициативи, разработени в сътрудничество с опитни спортни педагози за създаване на практически и въздействащи тренировъчни сесии. Необходими са последователни усилия за повишаване на осведомеността сред заинтересованите страни и гарантиране на разбирането на техните права и отговорности.

Австрия

Спортните администратори в Австрия обсъдиха силния акцент на техните организации върху задължителното обучение и образование за целия персонал, който взаимодейства с деца. Обучителните сесии се фокусираха върху това, че спортистите, треньорите и персоналят са запознати с насоките за защита на децата и концепциите за превенция. Администраторите подчертаха колко е важно да се използва език, подходящ за възрастта, за да се ангажират младите спортисти и да се гарантира, че те разбират действащите политики. Ясните комуникационни платформи и редовните актуализации помогнаха за повишаване на осведомеността за тези политики. Определените служители по превенцията и доверените лица

имаха централна роля за създаването на среда, в която спортистите се чувстват комфортно да търсят помощ. Администраторите също отбелязаха, че включването на деца в разработването на концепции за защита подобрява тяхната ефективност.

Сравнителни наблюдения

1. Структурирано или неформално обучение:
 - Австрия, Испания и Кипър показаха по-големи усилия в структурираните програми за обучение, като Австрия особено наблегна на задължителното образование и ясните комуникационни стратегии;
 - Италия и Гърция показаха нарастващи инициативи, въпреки че изпълнението остава непоследователно и често неформално;
 - България изостава с ограничено структурирано обучение и значителни пропуски в ефективното достигане до спортисти и треньори;
2. Роля на служителите по охраната и психолозите:
 - Държави като Италия и Австрия интегрират психолози или служители за охрана в своите рамки за обучение, което гарантира, че спортистите имат ясни точки за контакт за подкрепа;
 - За разлика от това, Кипър и Испания разчитат на по-широки организационни рамки, но се затрудняват с последователното прилагане на всички нива;
3. Участие на заинтересованите страни:
 - Испания и Италия подчертават значението на включването на семействата, преподавателите и по-широките обществени влияния в програмите за обучение;
 - Други страни, като България и Гърция, отбелязват ограничено участие на заинтересованите страни поради ограничения на ресурсите;
4. Културни и ресурсни предизвикателства:
 - Кипър и Гърция са изправени пред предизвикателства, свързани с ограниченията на ресурсите и доброволческия характер на по-малките федерации;
 - България се затруднява със символични инициативи, на които липсваше осезаемо въздействие или последователно изпълнение;
5. Акцент върху осведомеността:
 - Във всички страни администраторите се съгласиха, че повишаването на осведомеността сред спортистите, треньорите и персонала е от решаващо значение. Ефективността на тези усилия обаче зависеше от наличието на ресурси, институционалния ангажимент и външния надзор;

Препоръки

- Стандартизирани програми за обучение: Прилагане на задължителни, стандартизирани сесии за обучение във всички спортни организации, с фокус върху ясни, практически насоки, съобразени с културния и организационен контекст на всяка страна;
- Разпределяне на ресурси: Осигурена финансова и логистична подкрепа на по-малки организации, с достъп до професионални обучители и служители за охраната;

- Участие на заинтересованите страни: Разширено обучение, за да се включат семейства, училища и лидери на общността, насърчавайки подкрепяща и информирана среда за спортистите;
- Мониторинг и отчетност: Създаване на независими органи за мониторинг, за да се гарантира последователно изпълнение и оценка на програмите за обучение;
- Културни промени: насърчаване на културни промени, които дават приоритет на безопасността, уважението и откритата комуникация в спортната среда, чрез национални кампании и образователни инициативи.

Като се справят с тези предизвикателства и прилагат тези препоръки, спортните организации в тези страни могат значително да подобрят усилията си за обучение и осведомеността за политиката, като в крайна сметка насърчават по-безопасна среда за спортистите.

3. Насърчаване на безопасна и уважителна спортна среда: спортни администратори в партньорските страни

Кипър

Спортните администратори в Кипър обсъдиха няколко инициативи, водени от Кипърската спортна асоциация (CSA), насочени към насърчаване на безопасна и уважителна спортна среда. Те подчертаха ролята на CSA в прилагането на програми като проекта „SafeSportsAllies“, който предоставя насоки стъпка по стъпка за разпознаване и справяне със сексуалното насилие. Други усилия включват назначаването на служители по защитата в по-големите федерации и семинари за обучение на заинтересованите страни относно правата и отговорностите в спортните условия. Администраторите споменаха и въвеждането на посланици за правата на децата и интегрирането на онлайн системи за докладване. Въпреки тези усилия, по-малките федерации се борят с ограниченията на ресурсите, ограничавайки способността им да приемат подобни мерки.

Гърция

Спортните администратори в Гърция твърдят, че инициативите за насърчаване на безопасна спортна среда са фрагментирани и непоследователни в различните организации. Въпреки че някои федерации са започнали да проучват програми, фокусирани върху насилието, основано на пола, и благосъстоянието на спортистите, тези усилия не са широко разпространени. Администраторите подчертаха важността на вграждането на психолози в екипи, които да наблюдават промените в поведението на непълнолетни и да откриват ранни признаци на насилие. Те също така подчертаха необходимостта от проактивни мерки, като насърчаване на открита комуникация и създаване на среда, в която спортистите се чувстват окуражени да докладват за неправомерно поведение. Въпреки това културата на мълчание и липсата на ресурси остават значителни пречки пред успешното прилагане на тези инициативи.

Испания

Спортните администратори в Испания подчертаха конкретни инициативи, предназначени да осигурят безопасна и уважителна спортна култура. Те включват наемане на екипни терапевти и специалисти по психично здраве, които предлагат лични консултации за спортисти, както и определяне на безопасни места за докладване на проблеми без страх от осъждане.

Администраторите подчертаха важността на откритата комуникация и прозрачността за насърчаване на доверието между спортисти, треньори и персонал. Програмите се фокусираха и върху обучението на всички заинтересовани страни, включително семействата, относно разпознаването и справянето с неподходящото поведение. Въпреки че беше постигнат напредък, администраторите признават необходимостта от постоянни усилия за справяне със системни проблеми и дисбаланси на мощността в спортната среда.

Италия

Спортните администратори в Италия обсъдиха различни инициативи, насочени към създаване на по-безопасна спортна среда, със силен акцент върху интегрирането на превантивни практики в организационните структури. Специфичните мерки включват използването на етични кодекси, назначаването на служители по сигурността и предоставянето на анонимни канали за докладване. В женския волейбол администраторите описаха протоколи като ограничен достъп до съблекалните и изненадващи проверки по време на тренировки. Тези усилия са допълнени от семинари за разрешаване на конфликти и съгласие, които имаха за цел да насърчат култура на уважение. Въпреки това администраторите признават финансовото напрежение върху по-малките организации, които често се борят да прилагат подобни мерки без външна подкрепа.

България

Спортните администратори в България твърдят, че въпреки положителните инициативи, насочени към насърчаване на безопасна спортна среда, много от тях са символични или политически мотивирани, без практическо въздействие. Администраторите отбелязват, че някои програми съществуват на хартия, но не успяват да достигнат ефективно до спортисти и треньори. Те подчертаха важността на консултирането с опитни спортни педагози и практикуващи за разработване на действащи и въздействащи стратегии. Усилията за установяване на ясни насоки и канали за комуникация са подчертани като ключови стъпки към създаването на уважаваща и безопасна спортна общност. Липсата на институционален надзор и ресурси обаче пречи на дългосрочния успех на тези инициативи.

Австрия

Спортните администратори в Австрия съобщават за стабилни програми, предназначени да насърчават безопасна и приобщаваща спортна култура. Те включват задължително обучение за целия персонал, взаимодействието с деца, участие на младежи в разработването на концепции за защита и назначаване на служители по превенция и доверени лица. Администраторите подчертаха използването на подходящ за възрастта език при съобщаването на протоколите за безопасност и интегрирането на обратна връзка от спортисти за усъвършенстване на съществуващите програми. Фокусът върху проактивни мерки, като видими комуникационни платформи и непрекъснато обучение, помогна да се гарантира, че спортистите и персоналът са наясно със своите права и отговорности. Въпреки тези силни страни, администраторите признаха необходимостта от справяне с недостатъчното отчитане чрез по-достъпни механизми за отчитане.

Сравнителни наблюдения:

1. Институционално ръководство:
 - Кипър и Австрия демонстрираха силно лидерство чрез централни организации като [Кипърската спортна организация](#) и [Safesport.at](#), които предоставят ясни рамки и ресурси;
 - България и Гърция се борят с разпокъсани усилия и ограничена институционална подкрепа, оставяйки отделни организации да поемат тежестта на насърчаването на безопасна среда;
2. Участие на заинтересованите страни:
 - Австрия, Испания и Италия подчертаха значението на включването на заинтересованите страни, включително спортисти, семейства и помощен персонал, в разработването и прилагането на инициативи;
 - Кипър и България отбелязаха пропуски в ангажирането на по-малки федерации и клубове, които често нямаха капацитет да участват пълноценно в тези програми;
3. Фокус върху превенцията:
 - Австрия и Испания дават приоритет на проактивни мерки, като създаване на безопасни пространства, наемане на терапевти и интегриране на обратната връзка от спортистите в дизайна на програмите;
 - Други страни, като Гърция и България, подчертават необходимостта от механизми за ранно откриване, но им липсват ресурси за ефективното им прилагане.
4. Предизвикателства при внедряването:
 - Във всички държави администраторите идентифицираха финансовите ограничения и ограниченията на ресурсите като основни пречки, особено за по-малките организации;
 - Културни проблеми, като нежеланието да се съобщава за неправомерно поведение или да се предизвикват авторитетни фигури, са значителни пречки в Гърция, Кипър и България.

Препоръки

- Централизирана подкрепа: Създаване на национални органи, които да предоставят ресурси, обучение и надзор, които гарантират последователност в спортните организации;
- Дизайн на приобщаваща програма: Включване на спортисти, треньори и семейства в разработването и усъвършенстването на инициативи, за да се осигури уместност и ефективност;
- Устойчивост: Осигурено финансиране за по-малки организации за изпълнение на дългосрочни програми, за да се намали зависимостта от символични или краткосрочни усилия;
- Подобрени механизми за докладване: Създаване на достъпни, независими системи за докладване на неправомерно поведение, за борба с недостатъчното докладване и изграждане на доверие;

- Текущо обучение: Насърчавайте непрекъснато обучение относно уважение, граници и комуникация, насочено към всички нива на спортните организации.

Като надграждат тези инициативи и преодоляват пропуските в прилагането, страните-партньори могат да създадат по-безопасни и по-уважителни среди, които дават възможност на спортистите и насърчават култура на отчетност.

4. Справяне с докладвани случаи на сексуално насилие: спортни администратори в партньорските държави

Кипър

Спортните администратори в Кипър обсъдиха наличието на докладвани случаи на сексуално насилие, като подчертаха ролята на Кипърската спортна асоциация (CSA) в отговор на тези инциденти. Администраторите отбелязаха, че CSA е обработила сигналите своевременно, като ги е препратила към полицията в рамките на 48 часа. Въпреки това, много случаи, особено тези с непълнолетни, често не са стигнали до съдебно производство поради оттегляне на жалбите от страна на родителите. Една от големите Кипърски федерации подчертава инциденти с психологическо и вербално насилие, като администраторите се застъпват за ясни протоколи за цялостно справяне с подобни проблеми. По-малките федерации, ограничени от ресурси, нямат официални механизми за управление на подобни случаи, като често разчитат на принципни отговори. Подходът на CSA за реакция и сътрудничеството с външни заинтересовани страни са оценени като стъпки към справяне с тези предизвикателства.

Гърция

Спортните администратори в Гърция твърдят, че случаи на сексуално насилие често са били докладвани недостатъчно изчерпателно или неправилно, отразявайки по-широки културни и системни бариери. Администраторите отбелязаха случаи на непълнолетни, изправени пред малтретиране, но общественият и организационен натиск често потискат такива случаи. Изявен пример включва нашумял случай във ветроходната общност, при който законови ограничения възпрепятстват справедливостта въпреки смелостта на потърпевшия да сподели. Администраторите определиха липсата на независим надзор и подкрепа, насочена към жертвите, като ключови предизвикателства. Те подчертаха необходимостта от бързи и решителни действия при докладвани случаи, заедно с обучението на спортистите и персонала за разпознаване и реагиране на злоупотреба.

Испания

Спортните администратори в Испания подчертаха някои предизвикателства при справянето с докладвани случаи на сексуално насилие, като се съсредоточиха върху организационния натиск и злоупотреба с власт, които често обезсърчават спортистите да споделят. Конкретен случай включва спортистка, която се е поколебала да съобщи за злоупотреба от страна на треньор поради влиятелната му позиция. Администраторите подчертаха важноста на осигуряването на анонимност и психологическа подкрепа за потърпевшите, като същевременно се обърна внимание на системните забавяния в обработката на жалбите. Те се застъпиха за специални звена за контакт в рамките на организациите, които да обработват случаите деликатно и

прозрачно, като полагат непрекъснати усилия за укрепване на механизмите за докладване и осигуряване на отчетност.

Италия

Спортните администратори в Италия обсъдиха опита си с докладвани случаи, като отбелязаха, че макар инцидентите да са относително редки, те често се обработват „по принцип“ поради липсата на официални насоки. Например, организация докладва за два случая през последните 25 години, и двата разрешени чрез индивидуализирани подходи, а не чрез систематични протоколи. Администраторите подчертаха важността на интегрирането на етичните стандарти в договорите, гарантирането на последствия за неправомерно поведение и предоставянето на опции за анонимно докладване. Те подчертаха необходимостта от културни промени за насърчаване на откритост и проактивна намеса при справяне със злоупотребите, особено в по-малки организации с по-малко ресурси.

България

Спортните администратори в България твърдят, че в техните организации не са докладвани случаи през последните 12 месеца, но в други клубове има обвинения, често насочени към треньори. Тези обвинения, често отхвърляни като опити за опетняване на репутацията, подчертават предизвикателствата на проверката и разглеждането на твърдения без ясни рамки. Администраторите признават общата липса на информираност и структурирани системи за поддръжка, което възпрепятства ефективното обработване на потенциални случаи. Те подчертават значението на създаването на прозрачни механизми за докладване и насърчаването на култура на отчетност за предотвратяване и справяне със злоупотребите.

Австрия

Спортните администратори в Австрия подчертаха, че въпреки че не са докладвани официални случаи през последните 12 месеца, осведомеността е повишена след публично разкритие от известен бивш спортист. Този случай помогна да се изяснят системните проблеми и насърчи организациите да преоценят своите процедури за докладване и обработка. Администраторите отбелязаха, че инциденти на тормоз и подмамване, като неподходящи комплименти или жестове, понякога се съобщават неофициално от треньори, а не от спортисти. Те подчертаха важността на ясните системи за управление на случаи, включително протоколи за справяне с престъпното поведение и нарушенията на границите, за създаване на по-безопасна среда. Фокусът на Австрия върху включването на външни услуги за поддръжка и осигуряването на видима комуникация на наличните ресурси беше похвален.

Сравнителни наблюдения

1. Честота на докладване:

- В страни като Кипър и Испания са докладвани инциденти, но често те са прекратени поради системни предизвикателства, като оттегляне от страна на жертвите или забавяне на обработката;
- Австрия и Гърция отбелязват недостатъчно докладване, като случаите често излизат неофициално или чрез публично разкриване, а не по официални канали;

2. Механизми за обработка:

- Кипър демонстрира сравнително структуриран подход, като използва процедури и сътрудничество с полицията и външни заинтересовани страни;
 - Други държави, като Италия и България, разчитат на други мерки, подчертавайки необходимостта от формализирани насоки и прозрачни процеси.
3. Културни и системни бариери:
- В страните се идентифицира културна стигма, страха от отмъщение и злоупотреба на властта като основни пречки пред докладването и справянето със случаи на сексуално насилие;
 - Испания и Гърция подчертаха критичната роля на образованието и независимия надзор за преодоляването на тези бариери.
4. Подкрепа за потърпевши:
- Австрия и Испания подчертават значението на предоставянето на психологическа и правна подкрепа, докато Кипър набляга на подходи за информиране;
 - Ограничени механизми за подкрепа на потърпевшите са отбелязани в България и Гърция, което отразява пропуските в ресурсите и организационния ангажимент.

Препоръки

- Стандартизирани протоколи: Разработка на изчерпателни, приложими насоки за докладване и обработка на случаи, като гаранция на последователност във всички организации;
- Подкрепа, насочена към потърпевшите: Създаване на специални системи за подкрепа, включително психолози и правни съветници, за подпомагане на потърпевшите през целия процес на докладване;
- Независим надзор: Въвеждане на външни органи за наблюдение, за да се осигури безпристрастно разглеждане на случаите и доверие между спортисти и персонал;
- Кампании за повишаване на осведомеността: Насърчаване на образованието за разпознаване, докладване и справяне с насилието, за да се разчупят културните стигми и да се даде възможност на жертвите да споделят.
- Разпределяне на ресурси: Осигуряване на финансиране и обучение за по-малки организации за изграждане на капацитет за ефективно управление на случаи.

Като се справят с тези предизвикателства и прилагат стабилни мерки, спортните организации в тези страни могат да подобрят способността си да управляват случаи на сексуално насилие, насърчавайки култура на отчетност и безопасност за всички спортисти.

5. Подкрепа за жертви на сексуално насилие: спортни администратори в партньорските страни

Кипър

Спортните администратори в Кипър обсъдиха ограничените, но значителни стъпки, предприети от Кипърската спортна асоциация (CSA) и някои големи спортни федерации в подкрепа на потърпевшите. Администраторите изтъкнаха информирания за травмите подход на CSA, който включва насоки за докладване на инциденти и свързване на потърпевшите с професионална помощ. Сътрудничеството на CSA с полицията и външни заинтересовани страни, като

неправителствени организации, гарантира, че потърпевшите получават мултидисциплинарна подкрепа. Въпреки това администраторите признават пропуските в по-малките федерации, които нямат ресурси и механизми за предоставяне на цялостна поддръжка. Те подчертават необходимостта от централизирани системи за подкрепа, включително достъп до психолози и правна помощ, за да се отговори ефективно на нуждите на потърпевшите.

Гърция

Спортните администратори в Гърция твърдят, че спортните организации са предприели минимални стъпки в подкрепа на потърпевшите, което отразява по-широките предизвикателства в справянето със сексуалното насилие. Въпреки че някои организации изразяват значението на подкрепата на жертвите, често липсват практически мерки. Администраторите подчертават ролята на психологическата подкрепа и предложиха привличането на външни специалисти, като психолози или социални работници, които да предложат помощ. Те също така обсъдиха културното нежелание да се признае сексуалното насилие, което ограничава желанието на потърпевшите да потърсят помощ. Предложенията включват интегриране на подкрепата за жертви в по-широки организационни рамки и насърчаване на по-отворена и подкрепяща култура.

Испания

Спортните администратори в Испания подчертаха няколко мерки, насочени към подкрепа на потърпевшите, включително предоставяне на достъп до екипни терапевти и специалисти по психично здраве. Те подчертават важността на безопасните пространства и ясните канали за докладване, където потърпевшите могат да се чувстват комфортно да обсъждат своите преживявания без страх от осъждане или отмъщение. Администраторите също подчертаха продължаващото обучение за персонала и спортистите, за да им помогнат да разпознаят и подкрепят ефективно жертвите. Въпреки това те отбелязаха предизвикателства при гарантирането, че потърпевшите получават навременна и адекватна подкрепа, особено в случаи, включващи непълнолетни или сплашени от авторитетни фигури.

Италия

Спортните администратори в Италия обсъдиха различни подходи за подкрепа на потърпевшите, с фокус върху интегрирането на психолози и служители по защитата в организациите. Те описаха протоколи като механизми за анонимно докладване и назначен персонал за чувствително обработване на жалби. Администраторите споделиха примери за организации, извършващи оценки след инциденти, за да идентифицират пропуски и да подобрят бъдещите реакции. Въпреки тези усилия, те признават ограниченията на ресурсите в по-малките организации, които често се затрудняват да предложат дългосрочна психологическа или правна подкрепа на потърпевшите. Значението на вграждането на подкрепата за потърпевши в етични и оперативни рамки беше подчертано като приоритет за бъдещи инициативи.

България

Спортните администратори в България твърдят, че въпреки че няма докладвани случаи в техните организации, по-широки дискусии разкриват липса на структурирани механизми за подкрепа на потърпевшите. Администраторите признаха, че усилията за създаване на системи за поддръжка са били минимални, често възпрепятствани от ограничени ресурси и осведоменост. Те подчертаха значението на създаването на ясни насоки и достъп до професионални услуги за подкрепа, включително правна и психологическа помощ, за да се гарантира, че потърпевшите получават адекватна подкрепа. Липсата на институционални рамки беше идентифицирана като ключова пречка за прилагането на ефективни стратегии за подкрепа на потърпевшите.

Австрия

Спортните администратори в Австрия изтъкнаха стабилна рамка за подкрепа на потърпевшите, включително достъп до вътрешни и външни услуги за подкрепа като спортни психолози и съветници. Администраторите подчертаха важността на видимата комуникация относно наличните ресурси, като се гарантира, че потърпевшите са наясно с помощта, до която могат да получат достъп. Те обсъдиха инициативи за създаване на безопасна среда, като например включване на служители по превенция и доверени лица, които действат като точки за контакт за спортистите. Администраторите също така отбелязаха усилията за включване на потърпевшите в разработването на системи за докладване и безопасни пространства, като се гарантира, че техният опит информира за бъдещи подобрения.

Сравнителни наблюдения

1. Подкрепа с информираност за травма:
 - Кипър и Австрия са приложили подходи с информиране за травмите, интегрирайки мултидисциплинарни системи за подкрепа за справяне с нуждите на потърпевшите;
 - Испания и Италия се съсредоточават върху предоставянето на достъп до психолози и служители по охраната, въпреки че ограниченията на ресурсите често възпрепятстват по-малките организации.
2. Психологическа помощ:
 - Психологическата подкрепа е повтаряща се тема, като Австрия и Испания наблягат на наличието на специалисти по психично здраве и безопасни пространства за потърпевшите;
 - Гърция и България идентифицираха пропуски в психологическата помощ, отразяващи по-широки системни предизвикателства.
3. Институционални предизвикателства:
 - По-малките организации в Кипър, Италия и България се затрудняват да създадат структурирани системи за подкрепа на потърпевшите поради финансови и логистични ограничения;
 - Гърция и България също така отбелязват културно и организационно нежелание да се говори открито за сексуалното насилие, което ограничава подкрепата на потърпевшите.
4. Проактивни срещу реактивни мерки:

- Австрия и Испания подчертават проактивните мерки, включително развитието на безопасни пространства и програми за обучение в подкрепа на потърпевшите;
- Други страни, като Гърция и България, се съсредоточават върху реактивни мерки, като се обръщат към подкрепата на потърпевшите за всеки отделен случай.

Препоръки

- Централизиран системи за подкрепа: Създаване на национални рамки за осигуряване на постоянен достъп до психологическа, правна и социална подкрепа за потърпевшите;
- Осведоменост и образование: Провеждане на програми за обучение за персонал, спортисти и администратори за ефективно разпознаване, докладване и подкрепа на потърпевшите;
- Разпределяне на ресурси: Осигуряване на финансиране и логистична подкрепа за по-малки организации за изграждане на механизми за подкрепа на потърпевшите;
- Политики, ориентирани към потърпевшите: Разработка на политики, които дават приоритет на нуждите на потърпевшите, включително поверителност, достъпност и мултидисциплинарна помощ;
- Културни промени: Насърчаване на откритост и отчетност в спортните организации, за да се намали стигмата и да се насърчат потърпевшите да търсят помощ.

Като се справят с тези пропуски и надграждат съществуващите инициативи, спортните организации в тези страни могат да създадат по-безопасна и по-благоприятна среда за потърпевшите от сексуално насилие. Тези стъпки са от съществено значение за насърчаване на култура на отчетност и уважение в спортната общност.

6. Обучение за разпознаване на признаци на сексуално насилие: тренинзи в партньорските държави

Кипър

Тренинзите в Кипър споделиха, че повечето от тях не са преминавали официално обучение за разпознаване на признаци на потенциално сексуално насилие сред спортисти. Докато някои са изложени на инициативи за обща осведоменост, те подчертаха липсата на практическо, задълбочено образование. Един служител по охраната отбеляза, че Кипърската спортна асоциация (CSA) е въвела протоколи и наръчник срещу сексуалния тормоз, но те не са били широко разпространени или приети на масово ниво. Тренинзите изразиха необходимост от по-структурирани и достъпни сесии за обучение, допълнени от аудиовизуални средства и интерактивни семинари за подобряване на разбирането. Без подобни инструменти тренинзите се чувстват неквалифицирани да идентифицират или да се справят с такива случаи.

Гърция

Тренинзите в Гърция подчертаха, че не е предоставено официално или структурирано обучение за разпознаване на признаци на сексуално насилие. Те признаха, че курсове за равенство между половете и защита на децата са били предлагани, но отбелязаха, че те са повече информационни, отколкото практически. Тренинзите съобщават, че разчитат на лични

изследвания или неформални дискусии за знания по тази тема. Те подчертаха необходимостта от програми за професионално обучение, които надграждат повишаването на осведомеността, за да включват стъпки, които могат да се предприемат, като разпознаване на промените в поведението и подходяща реакция при предполагаемо насилие.

Испания

Треньорите в Испания твърдят, че обучението за разпознаване на признаци на сексуално насилие трябва да бъде задължително във всички спортни организации. Участниците се съгласиха относно важността на обучението на треньорите с умения за идентифициране на промени в поведението, като отдръпване или притеснение, които могат да показват злоупотреба. Въпреки че някои са участвали в програми за обща осведоменост, те подчертават необходимостта от последователно, формално обучение, за да се осигури еднакво разбиране сред треньорите. Треньорите също отбелязаха предизвикателствата, породени от злоупотреба с власт, и подчертаха стойността на отворената комуникация и приобщаването за изграждане на доверие в екипите.

Италия

Треньори в Италия коментираха, че никой от тях не е преминал специално обучение за разпознаване на сексуално насилие в спорта. Те отбелязаха, че докато се опитват да създадат отворена среда за спортистите, за да споделят своите притеснения, липсата на формално образование ги оставя неподготвени за идентифициране или справяне с подобни случаи. Треньорите подчертаха важността на даването на примери чрез положително поведение, избягване на неуместни шеги и проактивно справяне с проблемите, свързани с границите. Те подчертаха необходимостта от външни ресурси, като психолози или специализирани служители по охраната, които да подкрепят както спортисти, така и треньори при справянето с чувствителни ситуации.

България

Треньори в България подчертаха, че само някои са преминали специализирано обучение за разпознаване на сексуално насилие, предимно чрез задължителни курсове в НСА „Васил Левски“. Тези курсове се фокусираха върху общата детска психология и педагогика, а не върху конкретни стратегии за идентифициране на сексуално насилие. Треньорите изразиха желание за по-целенасочено обучение и ресурси за преодоляване на тази празнина. Те също така отбелязаха, че много организации разполагат с канали за докладване, но информираността и използването на тези системи са ограничени. Като начини за подобряване на ситуацията са предложени всеобхватни образователни програми и редовни семинари.

Австрия

Треньорите в Австрия обсъдиха, че някои са преминали подробно обучение за разпознаване на сексуално насилие, включително как да идентифицират поведенчески промени като промени в настроението или оттегляне. Тези тренировъчни сесии подчертаха значението на създаването на подкрепяща среда, в която спортистите се чувстват комфортно да изразяват своите опасения. Те обаче признаха, че не всички треньори имат равен достъп до такива програми, като тези в по-големите организации се възползват повече от тези в по-малките, ограничени в ресурсите

си. Треньорите подчертаха стойността на непрекъснатото обучение и включването на психолози за предоставяне на професионална подкрепа.

Сравнителни наблюдения

1. Наличност на обучение:
 - Австрия и Испания показаха по-силен ангажимент за предоставяне на обучение, въпреки че достъпността варира.
 - Кипър, Гърция, Италия и България нямаха последователни или всеобхватни програми, оставяйки треньорите да разчитат на неофициални знания или лични инициативи.
2. Бариери пред внедряването:
 - Ограниченията на ресурсите и липсата на задължителни изисквания за обучение са често срещани пречки в Кипър, Гърция и България.
 - Италия подчерта културното нежелание и липсата на външна подкрепа като допълнителни предизвикателства.
3. Акцент върху професионалната поддръжка:
 - Треньорите в Италия, Испания и Австрия подчертаха необходимостта от външни професионалисти, като психолози или служители по охраната, които да допълнят усилията им.
 - България и Гърция отбелязаха липса на институционална подкрепа за интегриране на професионален опит в спортните среди.
4. Еднаквост в обучението:
 - Треньорите в Испания и Австрия подчертаха значението на стандартизираното обучение, за да се гарантира, че всички треньори имат уменията да разпознават и да се справят ефективно със сексуалното насилие.
 - В други държави липсваха единни подходи със значителни различия в наличността и качеството на обучението.

Препоръки

- Задължителни програми за обучение: Разработване и прилагане на задължително, стандартизирано обучение за всички треньори, фокусирано върху практически стратегии за разпознаване и реагиране на сексуално насилие.
- Подобрени ресурси: Осигурете финансиране и логистична подкрепа, за да гарантирате, че по-малките организации и индивидуалните треньори имат достъп до обучение и професионална подкрепа.
- Редовни опреснителни курсове: Предлагайте текущо обучение чрез работни срещи, семинари и дигитални средства за укрепване на знанията и адаптиране към възникващи предизвикателства.
- Интегриране на експерти: Включете психолози и служители по охраната в спортни организации, за да подпомогнете треньорите и спортистите при управлението на чувствителни ситуации.

- Културни промени: Насърчавайте кампании за повишаване на осведомеността за намаляване на стигмата, насърчаване на докладването и насърчаване на култура на откритост и уважение.

Като се справят с тези пропуски и надграждат съществуващи инициативи, страните-партньори могат да дадат възможност на треньорите да създават по-безопасни спортни среди и да гарантират, че спортистите получават защитата и подкрепата, които заслужават.

7. Осъзнаване на каналите за докладване на сексуално насилие: треньори в партньорските държави

Кипър

Треньорите в Кипър подчертаха общата липса на осведоменост по отношение на официалните канали за докладване в техните организации. Макар че няколко треньори са запознати с външни ресурси, като горещи линии, управлявани от Асоциацията за превенция и справяне с насилието в семейството, повечето признаха, че техните федерации не са предоставили ясни насоки. Треньорите отбелязват, че въпреки че Кипърската спортна асоциация (CSA) е въвела протоколи за справяне със сексуално насилие, те не са били широко разпространени или наложени. Много треньори изразиха разочарование от липсата на структурирани системи за поддръжка и подчертаха необходимостта федерациите активно да насърчават механизмите за докладване и да образуват заинтересованите страни относно тяхната наличност и употреба.

Гърция

Треньорите в Гърция твърдят, че официалните канали за докладване в спортните организации или не съществуват, или са слабо комуникирани. Те описват зависимост от неформални механизми, при които спортистите често се доверяват на доверени треньори, вместо да използват официални системи. Треньорите приписват това на липсата на специални отдели или насоки, насочени към сексуалното насилие в рамките на федерациите. Те подчертаха, че спортистите често не са наясно с правата си и стъпките за докладване на злоупотреба, като вместо това федерациите се фокусират върху логистични и оперативни приоритети. За да се преодолее тази празнина, участниците предложиха да се създадат специализирани звена или стълбове в рамките на спортните организации, които да се справят с чувствителни въпроси като сексуалното насилие.

Испания

Треньорите в Испания обсъдиха несигурността около съществуващите канали за докладване, като много от тях поставиха под въпрос тяхната достъпност и ефективност. Участниците изразиха загриженост, че някои механизми, като директни жалби до президентите на клубове, са неадекватни и потенциално плашещи за потърпевшите. Те се застъпиха за по-структурирани и прозрачни системи, които дават приоритет на поверителността и предоставят ясни стъпки за спортистите да докладват безопасно за инциденти. Треньорите също предложиха включване на външни услуги, като социални работници, за да се гарантира, че потърпевшите получават професионална подкрепа. Липсата на официална комуникация относно каналите за

докладване беше идентифицирана като ключова пречка пред насърчаването на спортистите да излязат напред.

Италия

Треньорите в Италия подчертаха, че в техните организации няма официални канали за докладване на спортисти, преживели сексуално насилие. Вместо това, треньорите споделиха практически методи, които лично са използвали, за да подкрепят спортистите, като например да бъдат достъпни извън часовете за тренировки и да насърчават откритата комуникация. Въпреки че тези усилия са похвални, те разчитаха на индивидуална инициатива, а не на институционална подкрепа. Треньорите подчертаха значението на създаването на официални системи, които гарантират, че потърпевшите могат да докладват за инциденти дискретно и без страх от отмъщение. Те също така отбелязаха, че включването на външни експерти, като психолози или служители по охраната, може да подобри доверието и достъпността в процеса на докладване.

България

Треньорите в България твърдят, че докато много спортни организации разполагат с механизми за докладване, осведомеността и използването на тези системи са ограничени. Треньорите посочиха, че каналите за докладване често не се съобщават ефективно на спортистите или персонала, оставяйки ги в неведение за тяхното съществуване. Те предложиха федерациите да провеждат цялостни образователни кампании, за да гарантират, че всички заинтересовани страни разбират процеса на докладване. Треньорите също подчертаха значението на създаването на безопасна среда, в която спортистите се чувстват комфортно да разкриват случаи на сексуално насилие без страх от осъждане или последствия.

Австрия

Треньорите в Австрия обсъдиха, че повечето са запознати с каналите за докладване в рамките на техните организации, които включват директна комуникация с треньори и анонимни системи за докладване. Те похвалиха прозрачността и достъпността на тези механизми, като отбелязаха, че те насърчават откритостта и доверието между спортистите. Някои треньори обаче подчертаха различията в осведомеността и достъпа в различните спортни организации, като по-малките клубове често нямат ресурси за прилагане на подобни системи. Треньорите подчертаха необходимостта от непрекъснато обучение, за да се гарантира, че всички спортисти и персонал са информирани за опциите за докладване и се чувстват уверени, използвайки ги.

Сравнителни наблюдения

1. Нива на информираност:

- Треньорите в Австрия и България са сравнително наясно с каналите за докладване, въпреки че несъответствията в комуникацията и достъпа продължават;
- Кипър, Гърция, Испания и Италия съобщават за значителни пропуски в осведомеността, като много треньори разчитат на неформални механизми, а не на структурирани системи.

2. Бариери пред докладването:

- Във всички страни, културната стигма и страхът от отмъщение са общи бариери, които разколебават спортистите да докладват за инциденти;
- Треньорите в Испания и Гърция подчертават неадекватността на съществуващите системи, на които често им липсваше поверителност и достъпност.

3. Неформални механизми:

- При липсата на официални системи треньорите в Италия и Кипър разчитат на лични инициативи, като например достъпност и насърчаване на открита комуникация;
- Въпреки че тези усилия демонстрират индивидуален ангажимент, те подчертават липсата на институционална подкрепа.

4. Нужда от външна подкрепа:

- Треньорите в Испания, Италия и Гърция подчертаха важността на включването на външни професионалисти, като психолози или социални работници, за ефективно справяне с чувствителни проблеми;
- България и Австрия се застъпиха за интегриране на професионалното ориентиране в съществуващите системи за повишаване на тяхната ефективност.

Препоръки

- Стандартизирани механизми за докладване: Създаване на ясни, достъпни и поверителни канали за докладване във всички спортни организации, за да осигурите еднаквост и надеждност;
- Образователни и осведомителни кампании: Провеждане на редовни обучения за спортисти, треньори и персонал, за да ги запознаете с процесите на докладване и техните права;
- Интегриране на външни специалисти: Включване на психолози, социални работници и служители по защитата в процеса на докладване и подкрепа, за да предоставите професионална помощ;
- Подобрена комуникация: Насърчаване на видимостта на механизмите за докладване чрез семинари, информационни материали и дигитални платформи;
- Съсредоточете се върху по-малките организации: Разпределяне на ресурси и подкрепа за по-малките клубове и федерации, за да могат да прилагат и поддържат стабилни системи за докладване.

Чрез справяне с тези пропуски и насърчаване на култура на отчетност, спортните организации в тези страни могат да дадат възможност на спортистите да докладват за инциденти и да създадат по-безопасна среда за всички заинтересовани страни.

8. Насърчаване на уважение и комуникация: треньори в партньорски страни

Кипър

Треньорите в Кипър подчертаха важноста на обсъждането на границите със спортистите в началото на всеки сезон. По-специално жените-треньори съобщават, че поемат инициативата за насърчаване на отворена комуникация, често базирана на лични познания и опит, а не на официални насоки. Те споделиха как активно насърчават спортистите да изразят притесненията си и да уважават личния избор на другия. Повечето треньори обаче признават липсата на структурирано обучение или ресурси, предоставени от техните федерации в подкрепа на тези усилия. Те предлагат спортните власти да разработят интерактивни инструменти, като игри или аудиовизуални материали, за да помогнат на треньорите да създадат по-ангажираща и образователна среда.

Гърция

Треньорите в Гърция твърдят, че насърчаването на уважение и комуникация започва с изграждането на истински взаимоотношения със спортистите. Треньорите подчертаха необходимостта от открит диалог за справяне с границите и личните избори. Доверието играе решаваща роля в подпомагането на спортистите да се чувстват комфортно при обсъждане на чувствителни въпроси. Използването на упражнения за изграждане на екип и структурирани дискусии за насърчаване помага за взаимното уважение между спортистите. Въпреки тези усилия те признават, че липсва институционална подкрепа и формално обучение по тази тема. Много треньори подчертаха необходимостта федерациите да поемат по-активна роля в насърчаването на уважителна комуникация в спортните среди.

Испания

Треньорите в Испания обсъдиха стратегии за насърчаване на среда на уважение и комуникация, като подчертаха важноста на започването на тези разговори в началото на тренировката на спортиста. Те се застъпиха за включването на външни услуги, като социални работници, за справяне с проблеми, свързани с границите и личните избори. Треньорите споделиха как насърчават спортистите да изразяват притесненията си и да зачитат ограниченията на другите чрез екипни дискусии и приобщаващи дейности. Освен това те подчертаха ролята на жените-треньори в създаването на удобни пространства за спортистите да обсъждат чувствителни теми. Въпреки тези усилия, участниците отбелязаха, че са необходими по-всеобхватна подкрепа и обучение, за да се осигури последователност в организациите.

Италия

Треньорите в Италия подчертаха, че личният пример е от решаващо значение за насърчаване на уважение и комуникация. Те споделиха стратегии като незабавна реакция на неподходящи шегички или коментари и моделиране на положително поведение, за да зададат тон за уважително взаимодействие. Треньорите също подчертаха важноста на поддържането на отворена комуникация със спортистите, искането на съгласие по време на физически взаимодействия и създаването на възможности за спортистите да изразят своите желания. Участниците отбелязаха, че насърчаването на взаимно уважение включва разбиране на динамиката на силата между треньори и спортисти и гарантиране, че всички спортисти се

чувстват сигурни и ценени. Те обаче признаха липсата на официално обучение или институционални насоки за прилагането на тези практики.

България

Треньорите в България подчертаха използването на образователни програми и дейности за изграждане на екип за насърчаване на уважението и комуникацията между спортистите. Те подчертаха значението на създаването на подкрепяща атмосфера, в която спортистите да се чувстват комфортно да обсъждат своите граници. Треньорите също така споделиха как интегрират уроците по съгласие и уважение в редовни сесии за обучение, използвайки практически примери, за да илюстрират подходящо поведение. Въпреки тези усилия, участниците отбелязаха, че липсата на структурирани ресурси и насоки от федерациите ограничава ефективността на техните инициативи. Те призоваха федерациите да осигурят ясни кодекси на поведение и редовни семинари за укрепване на тези ценности.

Австрия

Треньорите в Австрия обсъдиха критичната роля на откритата комуникация и взаимното уважение за създаването на положителна спортна среда. Те подчертаха екипните срещи и дискусии като ключови стратегии за гарантиране, че спортистите се чувстват чути и уважавани. Треньорите споделиха как установяват ясни правила относно личните граници и използват упражнения за изграждане на екип, за да затвърдят тези принципи. Някои участници също подчертаха значението на включването на спортистите в процесите на вземане на решения, което насърчава чувството за собственост и отчетност. Въпреки че много треньори са преминали формално обучение, те отбелязват различия в ресурсите между по-големите и по-малките организации, което се отразява на прилагането на тези практики.

Сравнителни наблюдения

1. Съсредоточете се върху отворената комуникация:
 - Във всички страни треньорите подчертаха значението на насърчаването на открит диалог за изграждане на доверие и насърчаване на спортистите да изразят своите граници и опасения;
 - Треньорите в Гърция, Испания и Австрия специално подчертаха екипните дискусии и дейности като ефективни инструменти за насърчаване на уважение.
2. Ролята на треньорите като лидери:
 - Италия и Кипър подчертаха ролята на треньорите в даването на примери чрез тяхното поведение, с акцент върху незабавното справяне с неподходящото поведение и моделирането на положителни взаимодействия;
 - България и Австрия подчертаха необходимостта треньорите да действат като фасилитатори, насочвайки спортистите да разбират и зачитат личните граници.
3. Образователни инструменти и ресурси:

- Кипър и България призоваха за разработване на структурирани ресурси, като игри, аудиовизуални методи и кодекси за поведение, за да подкрепят усилията си за насърчаване на уважение и комуникация;
 - Австрия отбеляза различия в достъпа до ресурси, като по-малките организации се затрудняват да прилагат ефективно тези практики.
4. Участие на външни заинтересовани страни:
- Треньорите в Испания и Италия предложиха да се включат външни специалисти, като социални работници и психолози, за да се подобри подкрепата за спортистите и да се създаде по-приобщаваща среда.

Препоръки

- Официални програми за обучение: Разработка и прилагане на стандартизирано обучение за треньори за насърчаване на уважителна комуникация и разбиране на личните граници.;
- Достъпни ресурси: Осигуряване на образователни материали и средства, като интерактивни игри и ръководства, за да могат треньорите ефективно да популяризират тези ценности сред спортистите.
- Дейности за изграждане на екип: Насърчаване на използването на структурирани дейности и семинари за укрепване на взаимното уважение и комуникация в екипите.
- Институционална подкрепа: Федерациите да поемат активна роля в насърчаването на тези ценности, като предлагат ясни кодекси на поведение и редовни сесии за обучение;
- Ангажиране на професионалисти: Включете психолози и социални работници за предоставяне на допълнителна подкрепа и справяне със сложни проблеми, свързани с границите и уважението.

Като се справят с тези пропуски и надграждат съществуващите инициативи, спортните организации могат да създадат среда, в която спортистите се чувстват ценени, уважавани и окуражени да общуват открито. Тези усилия са от решаващо значение за насърчаване на култура на взаимно уважение и безопасност в спортните общности.

9. Обсъждане на подходящ физически контакт в спорта: треньори в партньорските държави

Кипър

Треньорите в Кипър подчертаха, че дискусиите за подходящ физически контакт със спортисти са редки и често са оставени на преценката на отделните треньори. Жените-треньори са по-склонни да се занимават с тази тема, като един треньор подчерта важността на разграничаването на техническите докосвания от неподходящото поведение. Някои участници споделиха личните си усилия да общуват със спортисти относно границите, но признаха липсата на формализирани насоки или институционална подкрепа. Треньорите изразиха загриженост

относно потенциалните погрешни тълкувания на физическия контакт и призоваха за стандартизирано обучение и ясни протоколи, за да се гарантира, че всички треньори и спортисти разбират приемливите практики.

Гърция

Треньорите в Гърция твърдят, че дискусиите относно подходящия физически контакт не се разглеждат систематично в техните организации. Въпреки че някои треньори изразиха осъзнаване на важността на темата, те разчитат на неформални подходи, като поддържане на открита комуникация и наблюдение на реакциите на спортистите по време на тренировка. Участниците признават културната чувствителност около физическия контакт в спорта, особено когато се работи с непълнолетни и подчертаха необходимостта от структурирано обучение, което да предостави на треньорите умения да се ориентират по подходящ начин в тези ситуации. Те предложиха федерациите да разработят цялостни политики, които да насочват треньорите и спортистите към поддържане на уважителни и професионални взаимодействия.

Испания

Треньорите в Испания обсъдиха критичната роля на редовното обучение и комуникация относно физическия контакт за създаването на безопасна среда за спортистите. Участниците подчертаха, че сексуалното насилие често е недостатъчно обсъждано в спорта, поради което е от съществено значение да се разчупят стигмите и да се насърчи откритостта. Треньорите споделиха примери за това как подхождат към темата, като провеждане на годишни сесии за обучение и използване на сценарии от реалния живот, за да илюстрират подходящо поведение. Те също така подчертаха ползите от жените-треньори, които често се възприемат като по-достъпни и заслужаващи доверие, особено от по-младите спортисти. Въпреки тези усилия, треньорите отбелязаха необходимостта от допълнителни ресурси и институционална подкрепа, за да се гарантира последователност във всички организации.

Италия

Треньорите в Италия подчертаха колко е важно да се търси съгласието на спортистите, преди да приложат физически контакт по време на тренировка. Участниците споделиха как проактивно питат спортистите дали се чувстват комфортно с конкретни действия, като например физическо напътствие по време на упражнения. Те отбелязаха, че разбирането на разграничението между техническо и неподходящо докосване е от решаващо значение, особено предвид злоупотреба с власт в отношенията треньор-атлет. Треньорите също така признаха предизвикателствата при справянето с неподходящото поведение, когато то се случи, като подчертаха необходимостта от ясни протоколи и професионална подкрепа за ефективно справяне с такива ситуации.

България

Треньорите в България твърдят, че дискусиите за подходящ физически контакт често се случват по време на обучение, но не са формализирани или систематично адресирани. Треньорите споделиха своите стратегии за обучение на спортистите относно границите, като например

предоставяне на примери за приемливи подкрепящи жестове като потупване по гърба. Те също така подчертаха значението на засилването на уважението към личното пространство и съгласието при всички физически взаимодействия. Участниците отбелязаха липсата на институционализирано обучение по тази тема и призоваха за редовни семинари и образователни програми, за да се гарантира единен подход за насърчаване на безопасността и благосъстоянието в спорта.

Австрия

Треньорите в Австрия обсъдиха как интегрират разговорите за физическия контакт в редовните си тренировки, използвайки ясни насоки, за да обучат спортистите какво е приемливо. Участниците подчертаха значението на подходящата за възрастта комуникация, като по-младите спортисти получават по-обща инструкции, а по-възрастните участват в подробни дискусии относно съгласието и границите. Треньорите също подчертаха необходимостта от непрекъснато обучение, за да се адаптират към развиващите се обществени норми и да гарантират, че спортистите се чувстват удобно и уважавани. Въпреки тези проактивни мерки, участниците отбелязаха несъответствия в наличността на ресурси за обучение, особено в по-малките организации.

Сравнителни наблюдения

1. Честота на дискусиите:
 - Австрия и Испания демонстрираха по-силен ангажимент към редовни и структурирани дискусии относно физическия контакт в своите тренировъчни процедури;
 - В Кипър, Гърция, Италия и България липсват формални подходи, като дискусиите се случват спорадично или по инициатива на отделни треньори.
2. Използване на основани на съгласие практики:
 - Италия и Австрия подчертаха колко е важно да се търси съгласието на спортистите и да се гарантира, че се чувстват комфортно по време на физически взаимодействия;
 - Треньорите в Испания също подчертаха ролята на образованието в подпомагането на спортистите да разберат и отстояват своите граници.
3. Бариери пред внедряването:
 - Треньорите в Кипър, Гърция и България отбелязаха липсата на институционална подкрепа и стандартизирани насоки като значителни пречки;
 - Испания и Австрия определиха несъответствията в ресурсите и културните стигми като допълнителни предизвикателства.
4. Роля на динамиката на пола:
 - Треньорите в Испания и Италия обсъдиха как присъствието на жени-треньори често създава по-безопасна среда за по-младите спортисти да обсъждат чувствителни теми;
 - Тази динамика беше по-малко подчертана в други страни, отразявайки културните различия във възприемането на авторитет и доверие.

Препоръки

- Стандартизирани програми за обучение: Разработка на задължителни модули за обучение за треньори относно подходящ физически контакт, с фокус върху съгласието, комуникацията и уважението;
- Ясни насоки и протоколи: Създаване и разпространение на цялостни политики, които да насочват треньорите и спортистите към разбирането на приемливите физически взаимодействия;
- Редовни образователни сесии: Провеждане на годишни работни срещи и семинари за спортисти, треньори и персонал, за важността на поддържането на професионални и уважителни граници;
- Разпределяне на ресурси: Финансиране и подкрепа за по-малки организации за последователно прилагане на тези практики;
- Приобщаващи подходи: Насърчаване на включването на жени-треньори и различни гледни точки, за по-достъпна и балансирана среда за треньори.

Като се справят с тези пропуски и прилагат тези препоръки, спортните организации могат да насърчат култура на безопасност и уважение, като гарантират, че спортистите се чувстват сигурни и окуражени в своите тренировъчни среди.

10. Справяне със сексуалното насилие в спорта: треньори в страни-партньори

Кипър

В Кипър подходът към предполагаемото или докладваното сексуално насилие все още се развива. Треньорите до голяма степен зависят от личната преценка и неформалните протоколи поради липсата на структурирано обучение или стандартизирани канали за докладване. Някои жени-треньори наблягат на консултирането на потърпевшите, насърчаването им да докладват на полицията и насърчаването на доверие чрез обсъждане на границите в началото на сезона. Мнозина обаче изразиха несигурност относно ролята си, като често се чувстваха неквалифицирани да идентифицират или да се справят с такива случаи. Стратегиите за създаване на безопасна среда включват повишаване на осведомеността чрез практически методи и игри, въпреки че прилагането остава непоследователно.

Гърция

Гръцките треньори подчертаха липсата на официално обучение или установени механизми за докладване. Техните знания често идват от лични изследвания, а не от институционална подкрепа. Изграждането на доверие е централна стратегия, постигната чрез последователна комуникация, съпричастност и истинска грижа за спортистите. Треньорите подчертаха важността на насърчаването на уважение чрез проактивни дискусии относно границите и използване на упражнения за изграждане на екип. Те също така подчертаха необходимостта от професионално обучение, което да ги оборудва с методи за ефективно справяне със сексуалното насилие и се застъпиха за системни промени, като услуги на терапевти и персонализирани структури за докладване.

Испания

В Испания участниците се съгласиха, че официалното обучение и достъпните канали за докладване са от решаващо значение, но отбелязаха пропуски в тяхната наличност. Треньорите наблягат на отворената комуникация, включването на семействата и създаването на приобщаваща среда, в която спортистите се чувстват подкрепени. За да се справят със сексуалното насилие, те дават приоритет на премахването на стигмата чрез редовни дискусии и обучение. Жените-треньори често се възприемат като по-достъпни за комуникация, което може да създаде по-безопасно пространство за споделяне на притесненията на спортистите. Стратегиите включват насърчаване на участието в екипи от смесен пол за оспорване на стереотипите и въвеждане на годишни семинари за обучение на спортисти и треньори.

Италия

Италианските треньори нямат официални механизми или обучение за справяне със сексуалното насилие. Вместо това те разчитат на насърчаване на доверието, като са на разположение на спортистите и поддържат уважителна комуникация. Те се съсредоточават върху наблюдението на промените в поведението и открито обсъждане на подходящ физически контакт. Подчертават се превантивните мерки, като даването на примери и използването на критично мислене за оспорване на неподходящи шеги или поведение. Треньорите вярват, че външните професионалисти, като психолози, са от решаващо значение за подкрепата на спортистите и обективното обработване на сигналите за сексуално насилие.

България

В България повечето треньори не са преминали целенасочено обучение за сексуално насилие, но са запознати с поверителни механизми за докладване в техните организации. Треньорите се застъпват за структурирани семинари и упражнения за изграждане на екип за насърчаване на комуникацията и уважението. Протоколите за разглеждане на докладвани случаи включват интегриране на обучени професионалисти и запазване на поверителността. Освен това анонимните канали за докладване и обучението за безопасни взаимодействия са приоритетни за създаване на подкрепяща среда.

Австрия

В Австрийския, треньорите се възползват от цялостно обучение, което ги подготвя да разпознават признаци на сексуално насилие и да установяват прозрачни процеси за докладване. Те насърчават безопасна среда чрез откритата комуникация, дейности за изграждане на екип и определяне на ясни правила за спазване на граници. Треньорите подчертават важността на незабавните действия, когато възникнат опасения, като гарантират, че спортистите се чувстват сигурни и подкрепени. Редовното обучение за треньори и механизмите за анонимно докладване допълнително укрепват способността им да се справят ефективно с тези проблеми.

Сравнителни наблюдения

Обучение и осведоменост

- Кипър, Гърция и Италия: Треньорите обикновено нямат формално обучение за идентифициране и справяне със сексуалното насилие. Техните познания често произтичат от лични проучвания или неформални дискусии, което ограничава тяхната ефективност при справянето с чувствителни случаи;
- Австрия: Треньорите преминават цялостно обучение, което ги снабдява с практически методи за разпознаване на признаци на сексуално насилие и системно справяне с тези проблеми;
- Испания и България: Докато формалното обучение се подчертава като важно в Испания, то се прилага непоследователно. България предлага известно обучение чрез общи курсове, но липсва конкретен акцент върху сексуалното насилие.

Канали за отчитане

- Кипър, Гърция и Италия: Механизмите за докладване са недоразвити, като треньорите и спортистите разчитат на неофициални процеси. Доверието в отделните треньори играе важна роля при разкриването на информация;
- Австрия и България: Тези държави имат по-ясни и по-достъпни системи за докладване, включително анонимни канали, осигуряващи по-безопасна среда за спортистите да докладват инциденти;
- Испания: Участниците изразиха съмнение относно съществуващите процедури за докладване и призоваха за по-формални и ефективни системи.

Създаване на безопасна среда

- Всички страни: Треньорите в страните подчертават значението на насърчаването на доверие, комуникация и уважение между спортистите. Откритият диалог и проактивните дискусии относно границите са общи стратегии;
- Австрия и България: Структурирани дейности като семинари и упражнения за изграждане на екип се използват ефективно за насърчаване на взаимно уважение и информираност;
- Италия, Испания и Гърция: Треньорите се фокусират върху уменията за наблюдение и личните взаимоотношения, за да поддържат безопасна среда, но им липсват официални рамки, за да осигурят последователност.

Роля на външни специалисти:

- Италия и Испания: Треньорите подчертаха необходимостта от външни професионалисти, като психолози, които да предоставят безпристрастна подкрепа и да съдействат при справянето с чувствителни случаи;
- Австрия и България: Треньорите отбелязаха стойността на обучените професионалисти, но те все пак имат известен достъп до тези ресурси чрез съществуващите системи;
- Кипър и Гърция: Външната подкрепа рядко се интегрира, оставяйки треньорите да се справят самостоятелно с тези предизвикателства.

Културна и институционална подкрепа

- Австрия и България: Институциите предоставят относително по-структурирана подкрепа, с кодекси за поведение и ясни насоки;

- Кипър, Гърция и Италия: Институционалните усилия са минимални, като федерациите често пренебрегват проблема със сексуалното насилие в полза на логистичните приоритети;
- Испания: Културните норми и пристрастия понякога възпрепятстват откритите дискусии, въпреки че съществуването на екипи от смесен пол помагат да се противопоставят на стереотипите.

Препоръки

Внедряване на цялостно обучение

- Разработка на стандартизирани, задължителни програми за обучение във всички страни, като се фокусирате върху разпознаването на признаци на сексуално насилие, ефективна намеса и насърчаване на доверие. Моделът на Австрия може да служи като пример.

Ясни канали за докладване

- Достъпни, анонимни и поверителни системи за докладване във всички спортни организации. Те трябва да бъдат ясно съобщени на спортисти, треньори и семейства.

Подобряване на институционалните рамки

- Спортните федерации и управителните органи трябва да дадат приоритет на защитата на спортистите чрез въвеждане на политики, кодекси за поведение и специални отдели за справяне със сексуалното насилие.

Използване на външна експертиза

- Интегрирайте психолози и правни експерти в спортните системи, за да осигурите специализирана подкрепа за спортисти и треньори. Тези професионалисти трябва да са на разположение както на организационно, така и на базово ниво.

Култура на уважение и осъзнаване

- Провеждане на редовни семинари и упражнения за изграждане на екип, уважение и съгласие. Дейностите и дискусии в екип от смесен пол могат да бъдат използвани за разрушаване на стереотипите и насърчаване на приобщаването.

Наблюдение и оценка на напредъка

- Система за редовна оценка на политиките, програмите за обучение и механизмите за докладване, за да се гарантира, че те остават ефективни и подходящи.

Сигурно финансиране и ресурси

- Средства за обучение, психологическа подкрепа и развитие на инфраструктурата. Държавни или организационни безвъзмездни средства за инициативи.

Приспособяване на подходите към контекста

- Специфичните културни и структурни предизвикателства на всяка страна и спорт, при интервенции за уместност и ефективност.

11. Справяне с притеснения, свързани с поведението, и справяне с неправомерното поведение: треньори в страни-партньори

Кипър

Треньорите в Кипър подчертаха липсата на официални насоки и ресурси за справяне с поведенчески проблеми или неправомерно поведение, свързано със сексуално насилие в техния треньорски екип. Участниците отбелязват, че често разчитат на лична преценка при справянето с подобни проблеми, като се позовават на несигурност относно правилните процедури или орган, към който да се докладва. Някои треньори подчертаха значението на насърчаването на култура на отчетност и прозрачност, като предложиха федерациите да разработят ясни насоки и да осигурят непрекъснато обучение. Те също така подчертаха необходимостта от услуги за психологическа подкрепа и правни ресурси, които да помогнат както на треньорите, така и на спортистите при справянето с подобни проблеми.

Гърция

Треньорите в Гърция твърдят, че системните пропуски във федерациите оставят треньорите без адекватна подкрепа за справяне с неправомерно поведение, свързано със сексуално насилие. Участниците подчертаха липсата на ясни кодекси за поведение или дисциплинарни процеси за справяне с неподходящото поведение сред треньорския персонал. Те изразиха загриженост относно липсата на външен надзор, което често води до неофициално разглеждане на неправомерно поведение или пълно пренебрегване. Треньорите предлагат федерациите да създадат специални комисии за разследване и разрешаване на жалби и призоваха за включването на външни експерти, за да се гарантира безпристрастно вземане на решения. Те също така подчертаха необходимостта от достъпни ресурси, като юридически съветници и специалисти по психично здраве, които да подкрепят както жертвите, така и тези, които се занимават със случаите.

Испания

Треньорите в Испания обсъдиха предизвикателствата при справянето с неправомерното поведение, особено в случаите, когато йерархичната или междуличностна динамика усложни процеса на разрешаване. Те подчертаха важността на незабавната намеса при възникване на неподходящо поведение, като се застъпиха за нулева толерантност към сексуалното насилие. Треньорите също подчертаха рисковете от недокладване на неправомерно поведение поради страх от отмъщение или стигма. Те предложиха да се създадат анонимни канали за докладване и задължителни програми за обучение на персонала относно приемливото поведение и последствията от нарушенията. Участниците идентифицираха необходимостта от външни служители по охраната и психолози, които да осигурят безпристрастна подкрепа и насоки при справянето с тези случаи.

Италия

Треньорите в Италия подчертаха важността на ролята на образованието и осведомеността за предотвратяване и справяне с неправилното поведение сред треньорския персонал. Те подчертаха значението на определянето на ясни очаквания за поведение и последователното прилагане на кодексите за поведение. Треньорите споделиха примери за това как се намесват при подозрение за неправомерно поведение, като например провеждане на директни разговори с участващите лица и опит за посредничество при конфликти. Те обаче признаха

предизвикателствата при справянето със системни проблеми без институционална подкрепа. Участниците призоваха за разработването на формализирани системи за докладване и включването на външни професионалисти, които да предоставят експертиза и да гарантират отчетност при разрешаването на случаи.

България

Треньорите в България подчертаха, че много спортни организации нямат структурирани процеси за справяне с неправомерно поведение, свързано със сексуално насилие, оставяйки треньорите да управляват тези проблеми неофициално. Те подчертаха значението на прилагането на ясни кодекси за поведение и строги процедури за разследване за справяне с подобни опасения. Участниците призоваха за по-стабилни системи за подкрепа, включително достъп до обучени професионалисти и правни съветници, за подпомагане на ефективното управление на тези случаи. Те също така подчертаха необходимостта от редовно образование и обучение, за да се осигурят на треньорите умения да разпознават и да се справят с неподходящото поведение проактивно.

Австрия

Треньорите в Австрия обсъдиха проактивен подход за справяне с поведенчески проблеми, като наблегнаха на спазването на установените процедури за докладване и участието на външни експерти. Те споделиха примери за това как поддържат прозрачност и отчетност, като докладват инциденти своевременно и гарантират, че те се обработват професионално. Участниците подчертаха стойността на последователното обучение и интегрирането на психолози в треньорски екипи за осигуряване на постоянна подкрепа. Те обаче признаха различията в наличността на ресурси в по-малките организации, което ограничи капацитета им да прилагат ефективно тези практики. Треньорите призоваха за увеличаване на финансирането и централизирана подкрепа за преодоляване на тези пропуски.

Сравнителни наблюдения

1. Неформални срещу официални подходи:
 - Австрия и Испания демонстрираха по-структурирани подходи с механизми като анонимни канали за докладване и включване на служители по сигурността;
 - Кипър, Гърция и България заложили на неформални стратегии, като подчертаха необходимостта от институционализирани процеси и ясни насоки.
2. Роля на образованието и обучението:
 - Във всички страни треньорите подчертаха значението на редовното обучение за повишаване на осведомеността относно приемливото поведение и за обогатяване на персонала с умения за справяне с неправомерното поведение;
 - Италия и Гърция подчертаха необходимостта от персонализирано обучение за справяне със системни проблеми и динамика на властта в коучинг среди.
3. Поддържащи системи:
 - Австрия и Испания подчертаха интегрирането на психолози и правни съветници като основни компоненти на техните системи за подкрепа;

- Треньорите в Кипър и България призоваха за по-големи институционални инвестиции в ресурси за подпомагане на ефективното управление на случаите.
4. Механизми за отчетност:
- Гърция и Италия отбелязаха липсата на външен надзор и призоваха за независими комисии, които да гарантират безпристрастното разглеждане на жалбите;
 - Испания и Австрия се фокусираха върху прозрачността и спазването на установените протоколи за насърчаване на отчетността и доверието.

Препоръки

- Създаване на механизми за докладване: Разработване на официални, анонимни системи за докладване, за да се гарантира, че спортистите и персоналът се чувстват в безопасност, съобщавайки за неправомерно поведение, без страх от отмъщение;
- Редовни програми за обучение: Осигуряване на задължително, текущо обучение за целия треньорски персонал относно разпознаването, предотвратяването и справянето със сексуалното насилие и неправомерното поведение;
- Интегриране на професионалисти: Включване на служители по охраната, психолози и правни съветници в спортни организации, за да се предложи специализирана подкрепа при управлението на случаи;
- Ясни кодекси на поведение: Налагане на изчерпателни насоки за поведение с ясни последствия за нарушения, за да се насърчи култура на отчетност;
- Институционална подкрепа: Разпределяне на ресурси за по-малки организации за ефективно прилагане на тези мерки, като се гарантира последователност на всички нива на спорта.

Чрез справяне с тези пропуски и насърчаване на проактивен подход, спортните организации могат да създадат по-безопасна среда, в която спортистите и треньорският персонал са защитени и подкрепяни. Тези усилия са от решаващо значение за изграждането на култура на уважение, отчетност и доверие в спортните общности.

12. Дефиниране на сексуалното насилие в спорта: спортисти в страни-партньори

Дискусиите във фокус групите със спортисти са умишлено разделени по пол, за да се осигури безопасна и комфортна среда, в която участниците могат свободно да изразяват своите възгледи относно сексуалното насилие без страх. Този подход имаше за цел да накара спортистите от двата пола да се чувстват уважавани, чути и свободни, особено ако техните перспективи се различават от тези на противоположния пол. Що се отнася до отчитането, някои партньори подадоха отделни отчети за мъже и жени-спортисти, докато други избраха единен отчет, обхващащ двата пола. Следователно обобщенията на тези доклади ще бъдат представени включително, отразявайки мнението на всички спортисти за всяка държава-партньор.

Кипър

В Кипър спортистки дефинираха сексуалното насилие в спорта като спектър от поведения, вариращи от физически контакт, като неподходящо докосване по време на масажи, до

нефизически действия като непристойни коментари, визуална експлоатация и коментари. Дискусиите подчертаха ролята на контекста и личните граници, където едно и също действие може да се възприема по различен начин въз основа на индивидуалните черти или възпитание. Те също така подчертаха психологическото въздействие на подобни инциденти, особено когато жертвите се чувстват нечути от обществени табута или страх от осъждане. Спортистите подчертаха липсата на ясни граници в спорта и трудността при справяне с неправомерното поведение, когато се експлоатира доверието между спортисти и треньори. Въпреки признаването на напредъка в обществената осведоменост, участниците смятат, че остава недостатъчно образование и превантивни мерки в спортната система. Трябва да се отбележи, че в докладите не са налични гледни точки, специфични за мъжете, което оставя празнина в разбирането на потенциалните разлики в опита или дефинициите между половете.

Гърция

Гръцките спортисти идентифицираха сексуалното насилие в спорта като комбинация от физически, вербални и невербални действия, които нарушават съгласието и личните граници. Вербалният тормоз, като неуместни шеги и поведение, свързано със злоупотреба с власт, са подчертани като често срещани форми. Жените-спортисти подчертаха прогресирането на такова насилие, което често започва като незначителни коментари и ескалира с времето. Те също така посочиха нормализирането на подобно поведение в спортната култура, където неподходящите действия се пренебрегват или отхвърлят като безобидни. Дисбалансът на властта, особено включващ по-млади спортисти и мъже треньори, са идентифицирани като основни фактори за злоупотреба. За мъжете-спортисти, макар и да не са централни за този доклад, се признава, че са изправени пред уникални предизвикателства, включително колебанието на обществото да ги признае за потенциални жертви. И двата пола подчертаха необходимостта от по-добро образование и ясни механизми за докладване, за да се справят ефективно с тези системни проблеми.

Испания

Испанските спортистки описват сексуалното насилие като надхвърлящо физическия тормоз и включващо антифеминистки коментари, принуда и експлоатация, често вкоренени в системното неравенство между половете. Примерите включват неподходящи взаимоотношения между треньори и непълнолетни, както и нормални действия като масажи, които преминават граници. Те подчертаха липсата на джендър образование в спорта и общественото negliжиране на подобни въпроси. Мъжете-спортисти се фокусираха върху дискриминацията по полов признак и подчертаха вербалния тормоз и „странното поведение“ като прояви на сексуално насилие. Те отбелязаха, че културните промени в толерантността към неправомерното поведение са привлекли вниманието към тези проблеми, като инциденти като спора с Луис Рубиалес разпалват дебати за съгласието и властта. И двете групи подчертаха важността на обучението на треньори и спортисти за предотвратяване на злоупотреби. Жените-спортисти подчертаха трайното въздействие на сексуалното насилие, докато мъжете-участници се фокусираха върху отговорността и справянето с културните пристрастия в спорта.

Италия

Италианските спортисти подчертаха важноста на съгласието и динамиката на силата, присъщи на спорта. Жените-спортисти подчертаха как доверието в треньори и лекари често се експлоатира, което затруднява идентифицирането и докладването на сексуално насилие. Те обсъдиха манипулацията, при която насилниците оправдават действията си като част от обучение или медицински процедури. Мъжете-спортисти, междувременно, рамкираха сексуалното насилие като злоупотреба с власт, често включваща опипване или неуместни коментари, въпреки че някои категоризираха вербалния тормоз като по-малко тежък от физическото насилие. И двата пола се съгласиха, че ефектите от насилието варират в зависимост от личността и устойчивостта на жертвата, като общественият срам допълнително усложнява доклада на подобни действия. Жените отбелязаха, че се чувстват по-уязвими от насилие, особено в среди, където им липсва институционална подкрепа. И двете групи признаха необходимостта от системни промени, като мъжете-спортисти дискутираха върху културното нормализиране на шегите и поведението, които увековечават злоупотребата, докато жените наблягаха на овластяването на жертвите и установяването на доверие.

България

Българските мъже-спортисти определиха сексуалното насилие в спорта като включващо както физическо, така и вербално неправомерно поведение, включително нежелано докосване, неуместни коментари и поведение, което нарушава личните граници. Те отбелязаха, че подобни действия често създават несигурна среда, особено за по-младите спортисти, и могат да доведат до значителни психологически вреди. Спортистите подчертаха субективността на преживяването на жертвата, като подобни действия се възприемат по различен начин в зависимост от личния контекст. Нямаше доклади от жени-спортисти, оставяйки важна празнина в разбирането на потенциалните разлики в опита. Участниците подчертаха липсата на обучение и формално образование относно сексуалното насилие в спорта, като изразиха необходимост от кампании за осведомяване и проактивни мерки за предотвратяване на неправомерно поведение. Те също така подчертаха ролята на организационната култура за насърчаване на среда, в която подобни действия не са нито нормализирани, нито толерирани.

Австрия

Австрийските спортисти определят сексуалното насилие в спорта като всяко нежелано сексуално поведение, вариращо от словесен тормоз до физически действия като принуда или неподходящо докосване. Спортистите отбелязаха експлоатацията на телата си в медиите и спортния маркетинг, като цитират примери като това да бъдат принуждавани да носят спортни екипи, които да привлекат вниманието. Те свързват тази обективизация с по-широки проблеми на тормоза и експлоатацията. Мъжете-спортисти признаха, че макар да са по-малко третирани, те също могат да претърпят тормоз, макар и често по по-невидими начини. И двата пола се съгласиха относно важната роля на злоупотреба с власт за позволяване на злоупотреби, особено когато са замесени авторитетни фигури като треньори. Спортистки изтъкнаха практиките за поддържане и нормализирането на нарушенията на границите в спортната среда. Участниците от двете групи се застъпиха за по-силни механизми за докладване, по-

добро обучение относно съгласието и границите и промяна в медийното изобразяване, за да се намали обективизацията и да се насърчи уважението.

Сравнителни наблюдения

- Във всички страни сексуалното насилие се определя като включващо физически, вербални и невербални действия, които нарушават личните граници;
- Жените-спортисти подчертават ролята на злоупотреба с власт и експлоатацията на доверието (напр. Кипър, Италия), докато мъжете-спортисти понякога омаловажават вербалното насилие като по-леко (Италия, България);
- Медийните и обществени фактори, като обективизиране и нормализиране на определени поведения, предизвикват голяма загриженост в Австрия и Испания;
- Спортистките повсеместно съобщават за повишена уязвимост поради дисбаланс на властта, манипулация и обществена стигма;
- Мъжете-спортисти се съсредоточават повече върху културното нормализиране на неподходящото поведение и отговорността за едва доловимо неправомерно поведение (Италия, Испания);
- В повечето страни има значителна липса на формално обучение и образование относно сексуалното насилие за спортисти (Кипър, България, Италия);
- Австрия се отличава с усилията си да осигури обучение и да създаде механизми за докладване, въпреки че остават пропуски в тяхното използване;
- Нормализирането на вербалния тормоз и обективизирането е споделена загриженост, особено в Гърция, Испания и Австрия;
- Обществените нагласи често омаловажават или игнорират сексуалното насилие, създавайки бариери пред разпознаването и докладването (Кипър, Испания);
- Злоупотреба с власт между треньори и спортисти е универсален фактор за сексуално насилие, особено за по-младите спортисти (Гърция, България, Италия);
- Бариерите за докладване, като страх от отмъщение, обществена стигма и липса на доверие в системите, преобладават във всички страни.

Препоръки

- Прилагане на всеобхватни образователни програми относно сексуалното насилие за спортисти, треньори и персонал във всички страни;
- Съсредоточаване върху чувствителното към пола образование, за да се обърне внимание на специфичните уязвимости на жените-спортисти и обществените нагласи, засягащи мъжете-спортисти;
- Създаване на ясни, поверителни и достъпни системи за докладване в спортните организации;
- Осигуряване на помощен персонал, като съветници или застъпници, за подпомагане на жертвите в процеса на докладване;
- Прилагане на политики на нулева толерантност към сексуалното насилие, осигуряване на отчетност на всички нива на спортните организации;
- Провеждане на редовни прегледи на протоколите, за да се гарантира, че остават ефективни и адаптивни към възникващи предизвикателства;

- Насърчаване на среда, която дава възможност на жертвите да говорят без страх от отмъщение или стигма;
- Обръщане на внимание на бюрократичните предизвикателства, които обезсърчават докладването, като продължителни процеси и неясни резултати;
- Работа с медиите, за да се намали обективизацията на спортистките и да се насърчава отразяване, фокусирано върху представянето, а не върху външния вид;
- Подкрепяне на баланса между половете в спортното отразяване, за да се променят културните наративи и да се намалят пристрастията;
- Обучаване на треньори за идентифициране и справяне със сексуалното насилие, с акцент върху разбирането на границите и злоупотреба с власт;
- Включване на по-младите спортисти в програми за превенция, за да се осигури обучение относно съгласие, уважение и ранно разпознаване на насилието.

13. Опит и наблюдения върху сексуалното насилие в спорта: спортисти от различни страни-партньори

Кипър

В Кипър спортистки разказаха за случаи на сексуално насилие, вариращи от словесен тормоз до физически акт, част от които се случват през тийнейджърските им години. Един участник сподели личен опит на 13, включващ неподходящ физически контакт от непознат, докато друг описва поведението на треньора, което е ескалирало в продължение на две години. Участниците подчертаха трудността при разпознаването и докладването на тези поведения поради обществени табута, страх от осъждане и липса на структури за подкрепа. Те отразяват начина, по който културните норми по това време нормализират мълчанието, карайки много жертви да премълчават своите преживявания. Гледните точки на мъжете-спортисти не са описани подробно в този доклад, оставяйки пропуски в разбирането на техния опит като странични наблюдатели или жертви. Участниците колективно признаха, че е постигнат напредък в осведомеността, но подчертаха, че все още съществуват системни бариери пред справянето със сексуалното насилие.

Гърция

Гръцките спортисти споделиха различни разкази за свидетели или преживявания на сексуално насилие, като подчертаха нормализирането на неподходящото поведение в спорта. Спортистки обсъждаха словесен тормоз, подмамване и принуда от страна на треньорите, често започващи с незначителни действия, които ескалират с времето. Беше отбелязано, че по-младите спортисти са особено уязвими поради липсата на опит и страх от отмъщение. Мъжете-спортисти признаха, че са били свидетели на вербален и психологически тормоз, въпреки че го възприемат по-рядко от колегите си жени. Един участник описва, че е бил свидетел на сексуален тормоз на съотборник от треньор, но се е чувствал безсилен да се намеси поради йерархичната структура на властта. И двата пола се съгласиха, че обществената стигма и страхът от последствия, възпират жертвите да докладват за инциденти. Тези отчети подчертават

системния характер на сексуалното насилие в спорта и предизвикателствата при справянето с него, особено за непълнолетните спортисти.

Испания

В Испания спортистки описаха многобройни случаи на сексуално насилие, включващо неуместни коментари, физически контакт и подмамване от страна на авторитетни фигури. Един участник разказва как треньор по волейбол наднича в съблекалните, докато други описват тормоз от училищния спортен персонал. Родителите понякога се намесват, но жертвите често мълчат поради страх и липса на доверие в механизмите за докладване. Мъжете-спортисти признаха, че са наблюдавали дискриминация по полов признак и фини форми на тормоз, като например неуместни коментари по време на тренировки. Те обаче изглеждат по-малко изложени на системните модели на злоупотреба в сравнение с техните колеги-жени. И двете групи признават, че подобни инциденти са били по-чести в миналото, но отбелязват продължаващи културни бариери пред докладването. Жените-спортистки подчертаха дългосрочната емоционална вреда, причинена от тези преживявания, докато мъжете-участници се фокусираха върху необходимостта от по-добър институционален надзор и превантивни мерки.

Италия

В Италия, участващите спортисти разказаха смесица от лични преживявания и наблюдения на сексуално насилие от странични наблюдатели, подчертавайки разликите в начина, по който спортистите мъже и жени възприемат тези инциденти. Спортистки споделиха истории за нежелани съобщения, неуместно докосване и натрапчивото присъствие на треньор в близост до съблекалните. Те отбелязаха, че подобно поведение често се нормализира по време на тяхната младост, но се разпознава като злоупотреба в ретроспекция. Мъжете-спортистки, междувременно, подчертаха ролята на културните норми за омаловажаването на определени действия, като шеги или физически жестове, които биха могли да ескалират до по-тежки форми на злоупотреба. Един участник, описва училищно събрание, на което съученици съобщават за неподходящо поведение на треньор, което води до уволнението му. И двата пола се съгласиха, че злоупотреба с власт и обществената стигма създават значителни пречки за справяне със злоупотребата, като участниците от мъжки пол разсъждават върху ролята си в поддържането или оспорването на тези поведения.

България

Български мъже-спортистки описват, че са били свидетели на словесен тормоз, неподходящо докосване и други поведения, които създават враждебна среда, особено през тийнейджърските им години. Тези инциденти често включват авторитетни фигури, които правят груби забележки или участват в поведение, което нарушава личните граници. Женската гледна точка липсваше в този доклад, оставяйки непълна картина за това как жените в България преживяват или стават свидетели на сексуално насилие в спорта. Участниците подчертаха нормализирането на неподходящите действия в спортната култура, като по-младите спортистки са особено уязвими. Те отбелязаха, че въпреки че подобни поведения често се отхвърлят като

шеги, те имат трайни психологически ефекти върху жертвите. Спортистите подчертаха необходимостта от по-ясни граници и образование за предотвратяване на тези инциденти, като подчертаха, че липсата на формално обучение оставя много спортисти неподготвени да се справят или да докладват подобно поведение.

Австрия

Спортисти споделиха разнообразен опит със сексуално насилие, като спортистки разказаха за случаи на обективизиране, подмамване и неподходящ физически контакт. Игрите на плажен волейбол подчертаха ролята на медиите за утвърждаване на сексуализацията, като по-младите спортисти са принудени да носят спортни екипи, с които да привлекат внимание. Мъжете-спортисти описаха свидетели на вербален тормоз и фини нарушения на границите, като неуместни шеги или коментари от страна на треньори. И двата пола отбелязаха, че по-младите спортисти, особено тези под 18 години, са непропорционално засегнати поради тяхната уязвимост и липса на опит. Участник си спомни съотборничка, която е била принудена да носи по-малки спортни екипи, което илюстрира системната експлоатация на жени-спортисти. Въпреки задължителните тренировки за националните спортисти, много инциденти остават недокладвани поради стигма и страх от последствия. Участниците подчертаха необходимостта от културни промени и по-силни системи за докладване, за да се справят с тези широко разпространени проблеми.

Сравнителни наблюдения

- **Случаи на сексуално насилие:**
 - Във всички страни сексуалното насилие е широко разпространено в различни форми, включително вербален тормоз, физически контакт и поведение на сексуален контакт;
 - Жените-спортисти постоянно съобщават за по-сериозни и системни проблеми, като натрапчиво поведение от авторитетни фигури (напр. треньори, учители), в сравнение с мъжете-спортисти;
 - Мъжете-спортисти са по-малко склонни да разпознават или съобщават за фини форми на тормоз, като често нормализират вербалните и невербалните действия като част от спортната култура.
- **Възраст и уязвимост:**
 - По-младите спортисти, особено непълнолетните жени, са определени като най-уязвимата група във всички страни-партньори;
 - Злоупотреба с власт между треньори и спортисти се очертава като универсален фактор за злоупотреба, като жертвите често не желаят да докладват поради страх от отмъщение или стигма.
- **Нормализация и културни фактори:**
 - Неподходящото поведение често се нормализира в спортна среда, особено сред мъжете-спортисти, които смятат шегите или жестовите за безобидни (напр. Италия, България);

- Медийното представяне в страни като Австрия изостря сексуализацията, особено на жените-спортисти, допринасяйки за една експлоататорска култура.
- Бариери пред докладването:
 - Във всички страни обществената стигма, липсата на доверие в институциите и страхът от отмъщение или изключване обезсърчават жертвите и свидетелите да докладват за инциденти.
 - Мъжете-спортисти често изразяват несигурност относно разпознаването и справянето с неправилното поведение в сравнение с техните колеги-жени.

Препоръки

- Информираност и образование
 - Разработване на задължителни програми за обучение за всички спортисти и персонал, като се фокусира върху разпознаването, предотвратяването и справянето със сексуалното насилие;
 - Създаване на програми за справяне със специфичните за пола уязвимости, като дисбаланс на властта и обществена стигма, пред които са изправени жените-спортисти.
- Укрепване на механизмите за докладване
 - Създаване на достъпни, поверителни и ориентирани към жертвите системи за докладване в спортните организации;
 - Въвеждане на определени служители или помощен персонал, обучен да насочва жертвите през процеса на докладване и възстановяване.
- Културна и институционална промяна
 - Обръщане на внимание на нормализирането на сексуалното насилие чрез системни промени, включително политики на нулева толерантност към тормоз и злоупотреба;
 - Промяна на позицията на медиите, за да се съсредоточи върху атлетичните постижения, а не върху външния вид, особено за жените-спортисти.
- Целенасочена подкрепа за уязвими групи
 - Осигуряване на допълнителна защита и ресурси за непълнолетни спортисти, като например наблюдение на взаимодействията между треньори и млади спортисти;
 - Предлагане на психологическа подкрепа, съобразена с пола, за да помогне на жертвите да се справят с травмата и да изградят увереност при докладването на инциденти.
- Отговорност на общността и партньорите
 - Насърчаване на обучението за намеса на странични наблюдатели, за да се даде възможност на спортистите да разпознават и да се справят с лошото поведение сред връстници или авторитетни фигури;
 - Насърчаване на екипни дискусии за стимулиране на култура на уважение и взаимна отчетност в спортната среда.

14. Обучение и осведоменост относно сексуалното насилие в спорта: спортисти от различни страни-партньори

Кипър

Кипърските спортисти, особено жените, единодушно съобщават за липса на официално обучение или образование относно сексуалното насилие в спорта. Участниците отбелязаха, че организациите и федерациите не са дали приоритет на обучението на спортистите относно сексуалното насилие, границите или процедурите за докладване. Въпреки че има инициативи, като семинари или информационни кампании, те са в начален етап и им липсва последователност или дълбочина. Жените-спортисти подчертаха липсата на ясни механизми за докладване, като вместо това разчитат на общи познания или неформални мрежи за подкрепа. Те подчертаха необходимостта от структурирано образование и практически инструменти за окуражаване на спортистите, особено по-младите, да идентифицират и да се справят със сексуалното насилие. Гледните точки на мъжете не са описани подробно в доклада, оставяйки празнина в разбирането на техния опит или достъп до обучение. Като цяло липсата на институционализирано обучение отразява по-широки системни предизвикателства при справянето със сексуалното насилие в кипърската спортна среда.

Гърция

Гръцките спортисти посочиха, че обучението и образованието относно сексуалното насилие в спорта почти не съществуват. Участничките съобщават, че са получили малко или никакви насоки от своите организации, разчитайки на личен опит или неформално обучение, за да се справят с проблеми, свързани със сексуалното насилие. Те изразиха разочарование от липсата на структурирани механизми за докладване и липсата на специализиран персонал, който да се занимава с подобни случаи. Мъжете-спортисти, макар и необучени, са по-фокусирани върху културните промени, предизвикани от нашумели случаи като този на София Бекатору, които предизвикаха дискусии, но малко институционални действия. И двата пола подчертаха значението на интегрирането на официални образователни програми в рамките на спортните организации за справяне с тази празнина. Жените-спортисти подчертаха необходимостта от образование на масово ниво за изграждане на осведоменост и доверие, докато мъжете-спортисти предложиха създаването на прозрачни системи за докладване, за да се насърчи отчетността и безопасността.

Испания

В Испания спортистите съобщават за непоследователен достъп до обучение за сексуално насилие в спорта, като жените-участници подчертават липсата на структурирано обучение в техните организации. Някои университети и училища осигуряват задължителни сесии за превенция на насилието, но тези усилия не се възпроизвеждат в рамките на спортни клубове или федерации. Мъжете-спортисти споменаха за семинари или дискусии относно пола и дискриминацията, но те са ограничени по обхват и често не са обвързани с приложими механизми за докладване. Жените-спортисти изразиха разочарование от системните провали на процедурите за докладване, описвайки бюрократичните пречки и липсата на институционална подкрепа като значителни пречки. И двете групи признаха нарастващата обществена осведоменост, стимулирана от обществени движения като #MeToo, но подчертаха необходимостта от персонализирани образователни програми в спортните организации.

Препоръките включват създаване на ясни, достъпни канали за докладване и интегриране на образованието за пола и насилието в обучението на спортисти, треньори и персонал.

Италия

Италианските спортисти съобщават за минимално обучение за сексуално насилие в спорта и непоследователно познаване на процедурите за докладване. Жените-спортисти подчертаха пълната липса на семинари или превантивно обучение в техните клубове, разчитайки вместо това на личната си интуиция или кампании за повишаване на обществената осведоменост, за да се справят с тези проблеми. Мъжете-спортисти изразиха подобни настроения, като споделиха своя опит в търсене на насоки за управление на динамиката спортист-треньор, но без да получат достатъчно информация. И двете групи отбелязаха липса на яснота в механизмите за докладване, като само няколко участници знаеха за националните телефонни линии за помощ като 1522. Жените-спортисти изразиха недоверие във вътрешните канали за докладване, като посочиха бюрокрацията и стигмата като основни възпиращи фактори. Мъжете-участници разсъждаваха върху необходимостта от по-проактивни мерки, като ясни протоколи и поддържащо обучение както за спортисти, така и за персонала. Има спешна необходимост от системни интервенции за обучение, окуражаване и защита на спортистите от сексуално насилие.

България

Българските спортисти, особено мъжете, съобщават за пълна липса на формално обучение или образование относно сексуалното насилие в спорта. Участниците отбелязаха, че в техните спортни организации не съществуват структурирани програми или семинари за справяне с този проблем. Процедурите за докладване също са неясни, като повечето спортисти разчитат на неофициални методи или външни канали, за да потърсят помощ. Мъжете-спортисти подчертаха необходимостта от проактивно обучение относно границите, съгласието и разпознаването на неподходящо поведение, особено за по-младите спортисти. Гледните точки на жените не са включени в репортажите, оставяйки непълна картина на техния опит. Участниците подчертаха, че липсата на институционализирано обучение създава значителна бариера за справяне със сексуалното насилие, тъй като спортистите нито са подготвени да разпознават неправомерното поведение, нито са уверени как да го докладват. Препоръките включват установяване на задължителни тренировъчни сесии и достъпни, поверителни системи за докладване, съобразени с нуждите както на мъже, така и на жени-спортисти.

Австрия

Австрийските спортисти съобщават за смесен опит с обучението за сексуално насилие в спорта. Жените-спортисти подчертаха случайния достъп до семинари и ресурси от организации като VERA, които предоставят информация относно механизмите за докладване и разпространяват материали на спортни събития. Те обаче отбелязаха, че тези усилия са спорадични и не се прилагат еднакво в клубовете. Мъжете-спортисти, особено тези във волейбола, споменаха получаването на основни насоки за разпознаване и справяне с тормоза, но го описаха като недостатъчно за справяне със сложни ситуации. И двата пола подчертаха важността на

достъпните процедури за докладване, като жените-спортисти подчертаха необходимостта от по-силни структури за подкрепа за справяне с грижите и експлоатацията. Мъжете участници призоваха за повишена осведоменост сред треньорите и персонала, за да се предотврати неправомерно поведение. Въпреки известния напредък, спортистите подчертаха необходимостта от цялостни, стандартизирани програми за обучение и по-добра интеграция на образователните усилия в спортните организации, за да се гарантира последователност и ефективност.

Сравнителни наблюдения

- Липса на официално обучение:
 - Във всички страни спортистите съобщават за минимално или никакво формално обучение за сексуално насилие в спорта, което подчертава системна празнина;
 - Спортистките често подчертават липсата на структурирано образование, което ги кара да разчитат на личен опит или неформални мрежи за насоки (напр. Кипър, Испания, Италия);
 - Мъжете-спортисти, когато техните перспективи са достъпни, често споменават спорадично или основно обучение, но отбелязват недостатъчността му за сложни ситуации (напр. Австрия, Испания).
- Познаване на механизмите за докладване:
 - Процедурите за докладване са слабо познати в повечето страни, като малко спортисти са запознати с официалните канали или националните горещи линии (напр. Италия, България);
 - Жените-спортисти често са по-гласни относно недоверието към вътрешните системи за докладване, посочвайки бюрокрацията и стигмата като бариери (напр. Италия, Испания);
 - Някои страни, като Австрия, имат ограничени кампании за повишаване на осведомеността (напр. чрез VERA), но прилагането остава непоследователно.
- Културни и институционални бариери:
 - Липсата на формално образование относно сексуалното насилие води до липса на осъзнаване на границите, съгласието и разпознаването на неправомерното поведение (напр. Гърция, България);
 - Обществената стигма и културните норми обезсърчават спортистите, особено жените, да говорят открито за сексуалното насилие (напр. Испания, Италия).
- Предизвикателства, свързани с пола:
 - Спортистките се сблъскват със системни бариери като липса на институционална подкрепа (напр. Кипър, Испания);
 - Мъжете-спортисти често не успяват да разпознаят тежестта на определено поведение поради културна нормализиране или недостатъчно обучение (напр. Италия, Австрия).

Препоръки

- Задължителни програми за обучение:
 - Въвеждане на стандартизирано, цялостно обучение за спортисти, треньори и персонал относно сексуалното насилие, като се фокусира върху съгласието, границите и разпознаването на неправомерното поведение;
 - Приспособяване на обучението за справяне с уязвимостите, свързани с пола, и овластяване на спортистите с методи за действие.
- Подобрени механизми за докладване:
 - Създаване на достъпни, поверителни системи за докладване в спортните организации, с назначен персонал, който да помага на жертвите;
 - Осигуряване, че спортистите са запознати с националните горещи линии и каналите за докладване чрез последователни кампании за осведомяване.
- Културна и организационна промяна:
 - Прилагане на политики на нулева толерантност към сексуалното насилие, придружени от редовни прегледи на организационните практики;
 - Преместване на институционалния фокус към насърчаване на култура на уважение и безопасност, като се гарантира, че по-специално жените-спортисти се чувстват подкрепени.
- Подкрепа за спортисти:
 - Създаване на чувствителни към пола структури за подкрепа, като съветници или застъпници, които да насочват жертвите през процесите на докладване и възстановяване;
 - Насърчаване на екипни дискусии за дестигматизация на разговорите около сексуалното насилие и насърчаване на колективната отговорност.
- Редовен мониторинг и оценка:
 - Провеждане на периодични оценки на програмите за обучение и механизмите за докладване, за да се гарантира тяхната ефективност и адаптивност към нови предизвикателства;
 - Включване на спортистите в разработването и усъвършенстването на политики за привеждане на интервенциите в съответствие с техните нужди.
- Целеви кампании за повишаване на осведомеността:
 - Сътрудничество с организации като VERA, за да се разширят образователните усилия, като се гарантира постоянен достъп до ресурси за спортисти на всички нива;
 - Използване на кампании за осведомяване на обществеността, за да се оспори обществената стигма и да се нормализира докладването на сексуално насилие.

15. Подкрепа на съотборници, които са преживели сексуално насилие: спортисти от партньорските страни

Кипър

В Кипър, спортисти, предимно жени, изразиха готовност да подкрепят съотборници, преживели сексуално насилие, наблюдайки на съпричастността и създавайки среда без осъждане. Участниците признаха, че нямат формално обучение как да се справят с подобни ситуации, разчитайки на интуицията и личния си опит. Те отбелязаха важноста на изслушването без осъждане, предоставянето на емоционална подкрепа и зачитането на решенията на жертвата за докладване. Те обаче подчертаха и предизвикателства, като несигурност относно подходящите действия или наличните ресурси. Гледните точки на мъжете-спортисти не са включени, оставяйки празнина в разбирането на техния подход към подкрепата на съотборниците. Участниците подчертаха необходимостта от структурирано обучение и ясни насоки за снабдяване на спортистите с практически инструменти за справяне с подобни проблеми. Липсата на институционализирани системи за подкрепа в кипърския спорт допълнително усложнява усилията за предоставяне на ефективна помощ на съотборници, изправени пред сексуално насилие.

Гърция

Гръцките спортисти подчертаха важноста на емоционалната подкрепа и уважение, когато се помага на съотборник, който е преживял сексуално насилие. Участничките обсъдиха необходимостта от изслушване без осъждане, избягване на въпроси или действия, които биха могли да травмират жертвата. Те също така подчертаха важноста на спазването на графика и готовността на жертвата за действие, вместо да й налагат решения. Мъжете-спортисти споделят подобни чувства, но изразяват по-малко увереност в способността си да предоставят практическа помощ. И двата пола идентифицираха липсата на официални насоки и институционални ресурси като значителни пречки пред предлагането на ефективна подкрепа. Жените-спортисти отбелязаха предизвикателствата свързани със злоупотреба с власт и стигмата при разглеждането на такива случаи. Подчертава се необходимостта от структурирано обучение, което да даде на спортистите уменията и знанията да подкрепят съотборниците си, като същевременно защита тяхната автономност и емоционални нужди.

Испания

Участниците от Испания, очертаха различни подходи за подкрепа на съотборници, които са преживели сексуално насилие, като жените-спортисти се фокусираха върху емпатията, а мъжете-спортисти наблегнаха на процедурната подкрепа. Участничките подчертаха необходимостта от емоционално утвърждаване, изслушване без осъждане и избягване на обвиняващи жертвата въпроси. Те също изразиха разочарование от системните бариери, като отбелязаха, че жертвите често се чувстват неподкрепени от своите организации. Мъжете-спортисти подчертаха важноста на насочването на жертвите към подходящи канали за докладване и гарантирането на поверителност. И двете групи признават липсата на формално обучение, което ги оставя несигурни относно най-добрите начини да помогнат. Жените-

спортисти подчертаха необходимостта от подкрепяща среда за възстановяване на доверието и увереността, докато мъжете-участници се фокусираха върху насърчаването на институционалната отчетност. Дискусиите подчертаха значението на балансирането на емоционалната и процедурната подкрепа, съчетано с необходимостта от организационни реформи за справяне с пропуските в обучението и ресурсите.

Италия

В Италия, спортистите изразиха силна готовност да подкрепят съотборници, преживели сексуално насилие, но признаха значителни пропуски в знанията и ресурсите си. Жените-спортисти наблегнаха на създаването на безопасни, свободни от осъждане пространства за жертвите да споделят своя опит и подчертаха важността на изслушването, без да се правят предположения. Те подчертаха предизвикателствата, пред които са изправени жертвите, включително недоверието във вътрешните механизми и стигмата, свързана с докладването на злоупотреба. Мъжете-спортисти се фокусираха върху насърчаването на доверието и насърчаването на жертвите да търсят професионална помощ, като психолози или юридически съветници. И двата пола се съгласиха, че е важно да действат в най-добрия интерес на жертвата, като зачитат решенията си дали да докладват за инцидента. Участниците обаче отбелязаха липсата на структурирано обучение или ясни насоки, което оставя спортистите неподготвени да се справят ефективно с тези ситуации. Необходимостта от специализиран персонал в спортните организации, който да се занимава с подобни случаи, беше повтаряща се препоръка.

България

Българските мъже-спортисти изразиха общо разбиране за това как да подкрепят съотборници, преживели сексуално насилие, давайки приоритет на емпатията и емоционалното успокоение. Те подчертаха важността на изслушването без осъждане и насърчаването на жертвите да потърсят професионална помощ или да докладват за инциденти, ако се чувстват комфортно. Те обаче признаха, че им липсва официално обучение или ясни протоколи, които да ръководят действията им. Гледните точки на жените-спортисти не са включени, оставяйки непълно разбиране на техните подходи или предизвикателства при предоставянето на подкрепа. Мъжете-участници подчертаха, че културната стигма и липсата на институционализирани ресурси често усложняват усилията за подпомагане на жертвите. Те препоръчаха прилагането на официално обучение и достъпни механизми за докладване, за да се гарантира, че всички спортисти са оборудвани да предложат ефективна и смислена подкрепа на своите съотборници.

Австрия

В Австрия, спортистите демонстрираха осъзнаване на значението на подкрепата на съотборници, преживели сексуално насилие, въпреки че техните подходи варираха в зависимост от пола. Жените-спортисти подчертаха създаването на безопасно пространство за жертвите да споделят своя опит, като същевременно се застъпиха за професионална психологическа и правна помощ. Те отбелязаха необходимостта от ясна, съпричастна комуникация и избягване на всякакви действия, които биха могли да окажат натиск или

повторно травмиране на жертвата. Мъжете-спортисти се фокусираха повече върху процедурните стъпки, като насочване на жертвите към официалните канали за докладване и предлагане да ги придружават по време на процеса. И двата пола подчертаха липсата на институционално обучение като пречка пред предоставянето на цялостна подкрепа. Участничките са особено критични към системните провали, които оставят жертвите без подкрепа. Като цяло спортистите подчертаха необходимостта от формално образование и създаването на специализиран помощен персонал, за да подобрят способността си да помагат ефективно на съотборниците си.

Сравнителни наблюдения

- Подходи за поддръжка:
 - Във всички страни спортистите подчертаха важността на съпричастността, създаването на пространства без осъждане и изслушването без обвинения или предположения;
 - Жените-спортисти се фокусираха повече върху емоционалното утвърждаване и възстановяването на доверието, докато мъжете-спортисти клоняха към насочване на жертвите към официални процедури за докладване (напр. Испания, Австрия);
 - И двата пола изразиха несигурност относно това как да осигурят ефективна подкрепа поради липса на формално обучение и институционални ресурси.
- Липса на обучение:
 - Спортисти от всички страни съобщават за минимално или никакво обучение за подкрепа на съотборници, които са преживели сексуално насилие;
 - Тази липса на структурирани насоки кара мнозина да разчитат на лична интуиция или неформални методи в чувствителни ситуации (напр. Кипър, България).
- Пречки пред ефективната подкрепа:
 - Културната стигма и страхът от повторно травмиране на жертвата са цитирани като предизвикателства, особено от жените-спортисти (напр. Гърция, Италия);
 - Мъжете-спортисти изтъкнаха институционални пропуски, като неясни канали за докладване и ограничен достъп до обучен персонал (напр. Австрия, България).
- Специфични за пола перспективи:
 - Спортистките често изразяват разочарование от системните бариери и наблягат на емоционалната подкрепа като приоритет (напр. Италия, Испания);
 - Мъжете-спортисти се съсредоточиха върху практическа помощ, като например подпомагане на жертвите да се ориентират в бюрократичните процеси, но показаха по-малко увереност в справянето с емоционалните аспекти (напр. Испания, Австрия).

Препоръки

- Задължителни програми за обучение:

- Прилагане на структурирани обучения за спортисти и персонал за това как да се подкрепят жертвите на сексуално насилие, съобразени с емоционалните и процедурните аспекти;
- Осигуряване, че обучението набляга на важноста на зачитането на автономията на жертвите и графика при докладването на инциденти.
- Създаване на поддържащи структури:
 - Създаване на определени роли или персонал в рамките на спортните организации, които да се справят със случаи на сексуално насилие и да предоставят насоки за предлагане на подкрепа;
 - Разработване на ясни, достъпни механизми за докладване с гаранции за поверителност, за да се насърчат жертвите да се появят.
- Изграждане на осведоменост и емпатия:
 - Провеждане на семинари, за да се помогне на спортистите да разберат психологическото въздействие на сексуалното насилие и нюансите на емоционалната подкрепа;
 - Включване на обучение за разпознаване на културната стигма и избягване на поведение, което може да травмира повторно жертвите.
- Ресурси, чувствителни към пола:
 - Разработване на ресурси и материали за обучение, които се отнасят до специфичните за пола уязвимости и нужди от подкрепа, като се гарантира балансиран подход за различните спортисти;
 - Насърчаване на открит диалог в спортната среда, за да се стимулира взаимното разбиране и колективната отговорност.
- Институционална отчетност:
 - Осигуряване, че спортните организации предприемат проактивни стъпки за създаване на среда, в която жертвите се чувстват сигурни, търсейки помощ;
 - Редовно преглеждане и актуализиране на протоколите за поддръжка, за да се осигури съответствие с нуждите на спортистите и развиващите се най-добри практики.

16. Нива на удобство при докладване на сексуално насилие: спортисти в страни-партньори

Кипър

В Кипър спортистите изразиха смесени чувства относно докладването на случаи на сексуално насилие в спорта. Жените-спортисти като цяло са колебливи, позовавайки се на страх от осъждане, обществена стигма и недоверие в ефективността на механизмите за докладване като основни възпиращи фактори. Мнозина отбелязаха, че бюрократичните процедури често обезсърчават жертвите и свидетелите да се появят. Участниците също подчертаха липсата на ясни канали за докладване в спортните организации, което допълнително усложнява

решението за докладване. Гледните точки на мъжете не са включени в доклада, оставяйки пропуски в разбирането на техните нива на комфорт или притеснения. Спортистите подчертаха важноста на наличието на специализиран персонал и достъпни системи за улесняване на докладването, заедно с гаранции за поверителност и защита на жертвите. Като цяло, въпреки че спортистите са наясно с важноста на докладването, системните бариери и културните нагласи пречат на желанието им да го направят.

Гърция

Гръцки спортисти разкриха значителен дискомфорт при докладването на сексуално насилие, воден от обществена стигма и неадекватна институционална подкрепа. Жените-спортисти са особено притеснени, страхувайки се от отмъщение или да бъдат уволнени от своите спортни организации. Те подчертаха емоционалния ефект от разказването на травматични преживявания, който често възпира жертвите да излязат напред. Мъжете-спортисти са по-склонни да смятат докладването за необходимо, но изразиха загриженост относно липсата на доверие в системите за докладване и страх да не бъдат етикетирани като реагиращи прекалено. И двата пола посочиха липсата на ясни процедури и обучен персонал в спортните организации като основни пречки пред докладването. Жените-спортисти подчертаха необходимостта от културна промяна, за да се гарантира, че на жертвите се вярва и им се оказва подкрепа. Участниците подчертаха значението на образованието и институционалните реформи за изграждане на доверие и насърчаване на докладването.

Испания

Испански спортисти показаха предпазлив подход към докладването на сексуално насилие, като жените-участници цитираха системни неуспехи и страх от обвиняване на жертвите като основни пречки. Те споделиха опит с жертвите, които са били игнорирани или принудени да напуснат спорта си, което засилва нежеланието им да докладват. Мъжете-спортисти, макар и малко по-уверени в процеса, признаха културната стигма, която обезсърчава както свидетелите, така и жертвите да говорят. И двата пола изразиха липса на доверие в съществуващите механизми, като посочиха неадекватни организационни реакции и липса на отчетност. Жените-спортисти подчертаха емоционалната тежест и потенциалните професионални последици от докладването, докато мъжете участници се фокусираха върху необходимостта от анонимни системи за защита на замесените. Подчертава се спешната необходимост от стабилни, поверителни канали за докладване и подкрепяща среда, за да накарат спортистите да се чувстват сигурни, когато излизат напред.

Италия

Италиански спортисти изразиха смесени чувства относно докладването на сексуално насилие, като жените-спортисти подчертаха значителни бариери като бюрокрация, обществена стигма и страх да не им повярват. Те отбелязаха, че липсата на институционално доверие и предишен негативен опит с властите често възпират жертвите и свидетелите. Мъжете-спортисти са по-склонни да съобщават за инциденти, но признават емоционалните и професионалните рискове. Те също така подчертаха важноста на зачитането на решението на жертвата дали да

продължи с официална жалба. И двата пола се съгласиха, че ясните насоки и назначеният персонал са от решаващо значение за създаването на по-безопасна среда за докладване. Жените-спортисти особено подчертаха необходимостта от независим надзор извън спортните организации, за да се гарантира безпристрастност и защита на жертвите. Като цяло, докато спортистите признават важността на докладването, са необходими системни промени за справяне с културните и процедурни бариери.

България

Българските мъже-спортисти показаха предпазлива готовност да докладват за сексуално насилие, но отбелязаха няколко бариери, включително стигма, страх от отмъщение и липса на доверие в отговорите на организациите. Участниците признаха, че докладването често се разглежда като последна мярка поради културни нагласи, които омаловажават подобни проблеми. Гледните точки на жените не са включени в този доклад, оставяйки непълно разбиране за техните нива на комфорт и специфични предизвикателства. Мъжете-спортисти подчертаха необходимостта от анонимни системи за докладване и по-голяма институционална отчетност, за да насърчат жертвите и свидетелите да се появят. Те също така подчертаха значението на създаването на подкрепяща среда, в която спортистите се чувстват сигурни да говорят. Като цяло, въпреки признаването на важността на докладването, са необходими значителни културни и процедурни промени, за да се изгради доверие в процеса.

Австрия

Австрийски спортисти изразиха различни нива на комфорт при докладването на сексуално насилие, със забележими различия между половете. Жените-спортисти са по-колебливи, като често се позоваваха на страх от стигма, отмъщение и неадекватни организационни реакции. Те подчертаха емоционалната трудност при изправянето срещу насилниците, особено когато те заемат позиции на власт в спортните структури. Мъжете-спортисти като цяло са по-уверени в докладването, но признаха предизвикателствата на навигацията в неясни процедури и потенциалната обратна реакция. И двата пола подчертаха значението на поверителността и независимия надзор в процесите на докладване. Жените-участници се застъпиха за наличието на специализиран помощен персонал, който да насочва жертвите през процеса на докладване, докато мъже-спортисти подчертаха необходимостта от институционални реформи, за да се гарантира отчетност. Като цяло спортистите се съгласиха, че системните подобрения, като рационализирани механизми за докладване и защитни мерки, са от съществено значение за насърчаване на култура на безопасност и доверие.

Сравнителни наблюдения

- **Общо колебание за докладване:**
 - Във всички страни, спортистите демонстрираха нежелание да докладват за случаи на сексуално насилие поради обществена стигма, страх от отмъщение и недоверие в отговорите на организациите;

- Жените-спортисти са били постоянно по-колебливи от колегите си мъже, посочвайки емоционалното натоварване, страха от осъждане и липсата на институционално доверие като основни бариери (напр. Гърция, Италия, Австрия).
- Доверие в механизмите за докладване:
 - И двата пола изразиха липса на доверие в съществуващите механизми за докладване, като изтъкнаха проблеми като неадекватни системи за подкрепа, неясни процедури и видимо бездействие от страна на спортните организации (напр. Испания, България);
 - Анонимното докладване и независимият надзор често се споменават като основни нужди за насърчаване на доверието (напр. Австрия, България).
- Културни и емоционални бариери:
 - Културната стигма и нормализирането на неподходящото поведение са посочени като основни възпиращи фактори за докладването, особено в страни като Испания и Кипър;
 - Жените-спортисти подчертаха емоционалната трудност при разказването на своите преживявания и конфронтацията с насилниците, особено тези с власт (напр. Австрия, Италия).
- Специфични за пола перспективи:
 - Мъжете-спортисти често се фокусират върху процедурни предизвикателства и необходимостта от яснота в системите за докладване (напр. България, Австрия);
 - Жените-спортисти приоритизират емоционалната подкрепа, защитата на жертвите и значението на справянето със системни неуспехи, които затвърждават мълчанието (напр. Испания, Гърция).
- Познаване на опциите за докладване:
 - Много спортисти, независимо от пола, не са били запознати с процедурите за докладване или съществуването на специални канали за подкрепа в своите организации (напр. Кипър, България).

Препоръки

- Подобряване на механизмите за докладване:
 - Разработване на ясни, достъпни и поверителни системи за докладване в спортните организации;
 - Въвеждане на опции за анонимно докладване и независим надзор, за да се гарантира безпристрастно разглеждане на жалби.
- Институционални реформи:
 - Установяване на специализиран персонал, обучен да се справя със случаи на сексуално насилие, като предоставя насоки и емоционална подкрепа на жертвите през целия процес на докладване;
 - Прилагане на политики на нулева толерантност към отмъщение срещу онези, които съобщават за инциденти или подкрепят жертвите.
- Изграждане на доверие чрез прозрачност:

- Осигуряване, че организациите ясно съобщават за стъпките, предприети в отговор на сигнали за сексуално насилие;
- Редовно преглеждане и актуализиране на процедурите за докладване, за да се приведат в съответствие с най-добрите практики и отзивите на спортистите.
- Културна промяна и осъзнаване:
 - Провеждане на кампании за осведомяване, за противопоставяне на културната стигма около сексуалното насилие и нормализиране на докладването като необходима стъпка за отчетност и безопасност;
 - Насърчаване на екипни дискусии за насърчаване на колективна отговорност и взаимна подкрепа.
- Подкрепа, чувствителна към пола:
 - Осигуряване на специфични за пола ресурси и обучение за справяне с уникалните предизвикателства, пред които са изправени мъже и жени-спортисти при докладването и справянето със сексуалното насилие;
 - Осигуряване на спортистите средства за справяне с емоционални и процедурни предизвикателства, като се балансира съпричастността с действието.
- Задължително обучение и образование:
 - Въвеждане на задължителни образователни програми за разпознаване, предотвратяване и справяне със сексуалното насилие в спорта;
 - Включване на обучение за значението на докладването и ролята на съотборниците в подкрепа на жертвите.

17. Предложени мерки и нива на осведоменост за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта : спортисти в страните-партньори

Кипър

Кипърските спортисти предложиха цялостни образователни програми за сексуалното насилие като решаваща стъпка към превенцията. Жените-участници подчертаха значението на ясните граници, обучението за съгласие и семинарите, за да помогнат на спортистите да разпознаят и реагират на неправомерно поведение. Те се застъпиха за задължително обучение на треньори и спортисти, подкрепено от външни експерти за насърчаване на доверието. Участниците оцениха нивата на осведоменост като ниски, подчертавайки, че повечето спортисти нямат познания за това какво представлява сексуално насилие или как да го докладват. Липсата на институционализирано обучение и видими механизми за докладване беше идентифицирана като основна пречка пред изграждането на осведоменост. Гледните точки на мъжете не са включени, оставяйки пропуски в разбирането на техните предложения или оценки. Като цяло, спортистите призоваха за системни реформи, включително редовни кампании за повишаване на осведомеността и интегриране на образованието за сексуално насилие в спортните учебни програми, за да се създаде по-безопасна и по-информирана среда.

Гърция

Гръцките спортисти предложиха структурни и културни промени за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта. Жените-участници подчертаха необходимостта от образователни програми, които се занимават с динамиката на половете и дисбалансите на силите, като се фокусират върху ранната интервенция за млади спортисти. Те подчертаха значението на наемането на треньори-жени и предоставянето на обучение за разпознаване и справяне с насилието. Мъжете-спортисти подчертаха необходимостта от институционална отчетност и прозрачни системи за докладване за ефективно справяне с инцидентите. И двата пола се съгласиха, че цялостната осведоменост в спортните организации остава недостатъчна, като много спортисти не знаят за правата си или за наличната подкрепа. Участниците също определиха медиите като инструмент за повишаване на осведомеността, застъпвайки се за кампании, които предизвикват културните стигми около сексуалното насилие. Подчертава се необходимостта от холистични реформи, съчетаващи образование, структурни промени и обществени промени, за да се предотврати злоупотребата и да се гарантира безопасността на спортистите.

Испания

Испанските спортисти препоръчаха повишаване на образованието и създаване на по-безопасна среда за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта. Жените-участници се застъпиха за чувствителни към пола програми за обучение, започващи от младежките спортове, насочени към насърчаване на уважение и разбиране на границите. Те също така предложиха прилагане на по-строги политики за справяне с дисбаланса на мощността между треньори и спортисти. Мъжете-спортисти подчертаха ролята на медиите за повишаване на осведомеността и предложиха анонимни канали за докладване, за да насърчат отчетността. И двете групи

критикуваха ниските нива на осведоменост в спортните организации, с малко ресурси или протоколи, които да насочват спортистите към разпознаване или справяне със злоупотребата. Жените-участници подчертаха необходимостта от структурни промени, като наемане на повече жени на ръководни позиции и преразглеждане на процедурите за докладване. Като цяло спортистите призоваха за всеобхватен подход, съчетаващ образование, политически реформи и културни промени за създаване на по-безопасна спортна среда.

Италия

Италианските спортисти предложиха набор от мерки за предотвратяване на сексуалното насилие, като подчертаха необходимостта от независим надзор в рамките на спортните организации. Жените участнички подчертаха важността на семинарите за обучение на спортистите относно съгласието, границите и процедурите за докладване. Те също така призоваха за по-строги политики, насочени към злоупотреба с власт и по-строга отчетност за треньорите. Мъжете-спортисти предложиха насърчаване на осведомеността чрез редовни тренировъчни сесии и анонимни механизми за докладване. И двата пола отбелязаха, че нивата на осведоменост в рамките на техните организации са ниски, без да съществуват структурирани програми или протоколи. Жените-участници са особено активни относно липсата на доверие във вътрешните системи, като се застъпваха за това външните експерти да разглеждат случаите безпристрастно. Превенцията изисква системна промяна, включително цялостно образование, прозрачни политики и достъпни ресурси за подкрепа на жертвите и възпиране на неправомерно поведение.

България

Българските спортисти определиха образованието и информираността като ключови за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта. Мъжете-участници предложиха задължително обучение за треньори и спортисти за разпознаване и справяне с неправомерното поведение, като подчертаха важността на преподаването на граници и съгласие. Те също така се застъпиха за анонимни системи за докладване, за да се гарантира безопасността и поверителността на жертвите. Гледните точки на жените не са включени, оставяйки непълно разбиране на техните препоръки. Информираниостта в спортните организации беше оценена като изключително ниска, без официални образователни програми или видими механизми за докладване. Участниците подчертаха, че справянето с културната стигма и нормализирането на разговорите за сексуалното насилие са от съществено значение за превенцията. Те призоваха за системни реформи, включително редовни семинари, институционална отчетност и участие на външни експерти за изграждане на доверие и осигуряване на ефективни превантивни мерки.

Австрия

Австрийските спортисти предложиха комбинация от образование, медийни реформи и структурни промени за предотвратяване на сексуалното насилие в спорта. Жените-участници се застъпиха за целенасочени програми за обучение, които да обръщат внимание на подмамване, експлоатация и обективизиране, особено в спортове като плажен волейбол,

където сексуализацията е преобладаваща. Те също така подчертаха необходимостта от жени-треньори и помощен персонал за насърчаване на по-безопасна среда. Мъжете-спортисти се фокусираха върху отговорността на медиите, като предложиха насоки за изместване на фокуса от обективизиране към спортното представяне. И двата пола се съгласиха, че осведомеността в спортните организации е ограничена, като съществуващите образователни усилия са недостатъчни за справяне със системни проблеми. Участниците подчертаха важността на достъпните механизми за докладване и институционалните реформи за изграждане на доверие. Подчертава се необходимостта от многостранен подход, съчетаващ образование, промени в политиката и културни промени за предотвратяване на сексуално насилие и ефективна защита на спортистите.

Сравнителни наблюдения

- **Нужда от образование и обучение:**
 - Всички държави подчертаха съществената роля на образованието за предотвратяване на сексуално насилие, с акцент върху съгласието, границите и признаването на неправомерно поведение;
 - Жените-спортисти последователно подчертават необходимостта от целенасочени програми за обучение, съобразени с пола (напр. Кипър, Испания, Австрия);
 - Мъжете-спортисти предлагат семинари за тренъори и спортисти за справяне със системните пропуски в информираността (напр. България, Италия).
- **Нива на информираност:**
 - Във всички страни-партньори осведомеността относно сексуалното насилие и свързаните с това механизми за докладване беше оценена като ниска или недостатъчна;
 - Жените-спортисти често критикуваха липсата на доверие в организационните системи и липсата на видими поддържащи структури (напр. Италия, Гърция);
 - Мъжете-спортисти са склонни да се съсредоточават повече върху мерките за яснота на процедурите и отчетност (напр. Испания, Австрия).
- **Структурни бариери:**
 - Участниците отбелязват, че злоупотреба с власт между тренъори и спортисти е важен фактор, позволяващ злоупотреба (напр. Гърция, Испания, Италия);
 - Механизмите за докладване или липсват, или са слабо разпространени, което обезсърчава жертвите и свидетелите да говорят (напр. Кипър, България).
- **Ролята на медиите и културната промяна:**
 - Медиите са идентифицирани като допринасящи за проблема (чрез обективизиране) и потенциален инструмент за повишаване на осведомеността (напр. Австрия, Испания);
 - Културната стигма около сексуалното насилие често се споменава като пречка пред превенцията и докладването (напр. България, Гърция).
- **Разнообразие в предложенията:**

- Жените-спортисти предлагат наемането на повече жени на ръководни или треньорски позиции, за да се насърчи по-безопасна среда (напр. Испания, Австрия);
- Мъжете-спортисти изтъкнаха анонимните системи за докладване като практическа мярка за защита на жертвите и осигуряване на отговорност (напр. България, Италия).

Препоръки

- Цялостни образователни програми:
 - Въвеждане на задължително, чувствително към пола обучение за спортисти, треньори и персонал, като се фокусирате върху съгласието, границите и разпознаването на сексуалното насилие;
 - Започване на обучение на младежки нива, за да се внуши информираност отрано, с програми, пригодени да се справят със специфичните уязвимости на мъже и жени-спортисти.
- Укрепване на механизмите за докладване:
 - Разработване на ясни, достъпни и анонимни канали за докладване в спортните организации;
 - Осигуряване на поверителност и осигуряване на обучен персонал, който да води жертвите и свидетелите през процеса на докладване.
- Културни и структурни реформи:
 - Преодоляване на дисбаланса на властта чрез създаване на независими надзорни органи за безпристрастно разглеждане на случаи на сексуално насилие;
 - Насърчаване на културната промяна чрез кампании за повишаване на осведомеността, които предизвикват стигмата и нормализират дискусиите около сексуалното насилие в спорта.
- Роля на медиите:
 - Сътрудничество с медиите, за да се измести позицията им от обективизиране към фокус върху атлетичните постижения, особено за жените-спортисти;
 - Използване на медийни кампании за повишаване на осведомеността относно мерките за превенция и възможностите за докладване.
- Институционална отчетност:
 - Налагане на политики на нулева толерантност към сексуалното насилие и гарантиране, че политиките се съобщават и прилагат ефективно на всички нива;
 - Провеждане на редовни оценки на образователните програми и системите за докладване, за да се поддържат тяхната уместност и ефективност.
- Подкрепа за жертвите:

- Създаване на структури за подкрепа, като консултиране и правна помощ, за да се помогне на жертвите да се ориентират в процеса на докладване и да се възстановят от травма;
- Създаване на мрежа от жени-треньори и ментори, за да се осигурят по-безопасни пространства и насоки за младите спортисти.

Географски и културни различия в нуждите и перспективите на заинтересованите страни

Спортисти

Спортистите в различните страни показват различни нива на информираност, комфорт при докладване и опит със сексуално насилие в спорта. В Кипър, Гърция и България спортистите често показват по-ниска осведоменост за това какво представлява сексуално насилие и как да го докладват, което отразява културното нежелание да се признават открито подобни проблеми. За разлика от тях страни като Австрия и Испания наблягат на обучението за разпознаване на признаци на злоупотреба, като спортистите са по-склонни да докладват за инциденти поради по-добра осведоменост и по-силни системи за подкрепа. Културните различия оформят нивата на комфорт на спортистите; в Гърция, например, обществената стигма около сексуалното насилие затруднява докладването. По подобен начин спортистите в България са изправени пред предизвикателства поради липса на институционална подкрепа и ресурси. Държави с по-силни механизми за докладване, като Италия, имат спортисти, които се чувстват по-окуражени, тъй като разбират правата си и стъпките, които трябва да предприемат в случай на инцидент.

Треньори

Обучението и осведомеността на треньорите относно превенцията и разпознаването на сексуално насилие също се различават значително в различните страни. В Гърция, Италия и България треньорите често съобщават за липса на формално обучение относно сексуалното насилие, като много от тях разчитат на неформални източници за знания. Тази липса на структурирано обучение отразява културното нежелание да се обсъжда сексуалното насилие, което възпрепятства проактивната намеса. За разлика от тях Австрия и Испания предоставят последователни програми за обучение, които дават на треньорите умения да разпознават поведенчески промени, показващи потенциална злоупотреба. Треньорите в тези региони подчертават значението на създаването на отворени комуникационни канали в екипите, насърчавайки доверието. Разликите в ресурсите обаче преобладават – треньорите в по-малките федерации в страни като Кипър и България са изправени пред предизвикателства при достъпа до такова обучение. Динамиката на власт между треньори и спортисти също е изразена в страни с по-малко обучение, което затруднява спортистите да излязат напред.

Администратори

Спортните администратори в различните държави показват различни нива на ангажираност и наличност на ресурси за справяне със сексуалното насилие. Администраторите в Кипър и

Австрия имат сравнително структурирани политики, въпреки че в Кипър прилагането е непоследователно в по-малките федерации поради ограничения на ресурсите. В страни като Гърция и България липсата на официални политики и силното културно нежелание за справяне със сексуалното насилие създава голяма празнина в превенцията и интервенцията. Гърция се затруднява особено с фрагментираните усилия и слабата институционална подкрепа. За разлика от това, администраторите в Испания и Италия наблягат на проактивни мерки като задължително обучение и назначени служители по охрана, въпреки че остават предизвикателства при осигуряването на достатъчно ресурси за по-малките организации. Австрия се откроява с ясни насоки, подходи, информиране за травмите, и силна лидерска подкрепа, създавайки по-интегриран отговор. Тези вариации показват как културните нагласи към сексуалното насилие и ресурсите, разпределени за спортните организации, пряко влияят върху ефективността на политиките и програмите за обучение.

18. Анализ на нуждите на заинтересованите страни

Въз основа на анализа на нуждите на заинтересованите страни се осветлиха няколко пропуски в разбирането и компетенциите, необходими за ефективната превенция на сексуалното насилие в спорта, подчертавайки ключови области, в които е необходимо подобрене за по-стабилен и цялостен подход към превенцията. Ето няколко от тях:

1. Осведоменост и знания

- Липса на яснота относно това какво представлява сексуално насилие: Спортисти, треньори и администратори в страни като Гърция, България и Кипър имат ограничена осведоменост относно пълния обхват на сексуалното насилие, което често възпрепятства идентифицирането и докладването на инциденти. Има нужда от ясни дефиниции и образователни ресурси за различните форми на сексуално насилие, от тормоз до физическо насилие;
- Пропуски в разбирането на механизмите за докладване: Много заинтересовани страни, особено спортисти и треньори в региони с по-малко ресурси (напр. Гърция и България), не знаят за наличните канали за докладване или се чувстват неудобно да ги използват поради страх от отмъщение или липса на поверителност.

2. Обучение

- Недостатъци в обучението: Треньорите в Гърция, Италия и България съобщават, че не са преминали официално обучение за разпознаване на признаци на сексуално насилие, като разчитат на неформални дискусии или лично проучване. Има нужда от задължителни, структурирани програми за обучение за треньори, администратори и спортисти за това как да разпознават, предотвратяват и реагират по подходящ начин на сексуалното насилие;
- Ограничен фокус върху поведенческите показатели: Докато някои държави като Австрия и Испания наблягат на разпознаването на промените в поведението на спортистите като признаци на потенциална злоупотреба, в много страни все още липсват целенасочени програми, които обучават треньори и администратори да откриват ранни предупредителни знаци, като оттегляне, промени в настроението или признаци на стрес при спортисти.

3. Културни и институционални бариери

- Културна стигма и мълчание около сексуалното насилие: В някои страни, особено Гърция и България, културното нежелание да се признае сексуалното насилие като сериозен проблем създава значителни бариери. Тази стигма възпрепятства откритите дискусии, образованието и докладването на инциденти. Необходимостта от промяна на тези културни нагласи чрез кампании за повишаване на осведомеността и обучение на лидери е от решаващо значение;
- Дисбаланс на властта: В страни с йерархични и авторитарни спортни структури (напр. Кипър, Гърция и България), дисбалансът на властта между треньори и спортисти

затруднява жертвите да докладват за насилие или за тренъорите да се намесят ефективно. Укрепването на политиките, които насърчават откритата комуникация, защитните мерки и овластяването на спортистите е от съществено значение.

4. Ресурси и институционална подкрепа

- Ограничени ресурси за по-малки федерации: По-малките федерации в страни като Кипър, Гърция и България често нямат финансови и човешки ресурси за прилагане на ефективни програми за превенция на сексуалното насилие, осигуряване на обучение и предлагане на услуги за подкрепа. Създаването на централизирани системи за подкрепа и разпределянето на достатъчно ресурси за всички спортни организации, независимо от размера, е жизненоважно;
- Липса на официални системи за подкрепа за потърпевши: В страни като България и Гърция механизмите за подкрепа на потърпевши често са минимални и спортистите може да нямат достъп до необходимата правна или психологическа помощ. Има нужда от формализирани поддържащи структури в рамките на спортните организации, включително достъп до съветници, правна подкрепа и грижи, информирани за травмите.

5. Разработване и прилагане на политики

- Политики: Много спортни организации, особено в Гърция и България, нямат политики за превенция на сексуалното насилие и дори там, където съществуват политики, тяхното прилагане е непоследователно. В държави като Кипър и Австрия са по-структурирани, но по-малките организации се борят с прилагането поради ограничените ресурси. Политиките трябва да бъдат стандартизирани, прилагани и редовно актуализирани, за да отразяват добрите практики и правните стандарти;
- Липса на независим надзор: Липсата на независими органи за наблюдение на прилагането на политиките и разглеждане на жалби създава празнина в отчетността, както е видно в Гърция, България и Кипър. Въвеждането на външни механизми за надзор би гарантирало, че случаите на сексуално насилие се разглеждат безпристрастно и че организациите носят отговорност за безопасността на своите спортисти.

6. Реакция при докладвани случаи

- Реакция: В страни като Гърция, Кипър и Испания докладваните случаи често не напредват поради културна стигма, страх от отмъщение и неадекватно проследяване. Непоследователните или неофициални отговори на докладваните инциденти допълнително увековечават проблема. Необходими са ясни, изпълними протоколи за управление на случаи, заедно със системи за реагиране с информация за травмите, за да се гарантира, че докладваните случаи се третират сериозно и че жертвите получават подкрепата, от която се нуждаят;

19. Дискусия

Чрез решаване на конкретни пропуски в разбирането и компетенциите, спортните организации в страните могат да изградят по-ефективна, подкрепяща и отзивчива рамка за предотвратяване и справяне със сексуалното насилие в спорта. Това ще осигури по-безопасна среда за спортистите на всички нива и ще насърчи култура на уважение и отчетност. Открояват се няколко области, в които чувствителността и осведомеността могат да бъдат подобрени чрез целеви инициативи. Тези области са от решаващо значение за насърчаването на по-безопасна и по-приобщаваща спортна среда и могат значително да допринесат за превенцията на сексуалното насилие в спорта и са следните:

1. Осъзнаване какво представлява сексуално насилие

- Целенасочено повишаване на чувствителността на спортисти и треньори: В страни като Гърция, България и Кипър има значителна празнина в разбирането на това какво представлява сексуалното насилие извън физическото нападение, като тормоз, неуместни коментари или поведение на подмамване. Инициативите за повишаване на чувствителността трябва да се съсредоточат върху обучението на спортисти, треньори и администратори относно широкия спектър от поведения, които могат да бъдат класифицирани като сексуално насилие, помагайки за премахване на нормализирането на вредното поведение в спортните култури. Това може да се постигне чрез семинари, онлайн модули за обучение и образователни материали, които ясно дефинират и обясняват тези проблеми.

2. Културни промени за справяне със стигмата и мълчанието около сексуалното насилие

- Нарушаване на мълчанието в култури с висока стигма: Страни като Гърция, Кипър и България имат значителни културни бариери, където обсъждането на сексуалното насилие често се смята за табу. За да се повиши осведомеността, трябва да се разработят целенасочени кампании за повишаване на чувствителността, които да нарушат мълчанието около сексуалното насилие. Тези кампании могат да включват високопоставени спортни фигури, медии и инициативи, базирани на общността, които нормализират разговорите за съгласие, граници и злоупотреба. Подобни кампании могат да намалят културната стигма, да насърчат спортистите да излязат напред и да насочат обществените нагласи към по-отворени дискусии за сексуалното насилие;
- Ангажиране на семейства и общности: В страни, където културната съпротива е особено силна, инициативите за повишаване на чувствителността трябва да включват не само спортисти и треньори, но също така и семейства и общности. Тези усилия могат да включват програми за популяризиране, които обучават родители, настойници и членове на местната общност за техните роли в предотвратяването на злоупотреби и подкрепата на засегнатите спортисти.

3. Подобряване на знанията за механизмите за докладване

- Обучение относно каналите за докладване: Много спортисти и треньори, особено в страни с по-малко ресурси (напр. Гърция, България), нямат ясно разбиране за наличните механизми за докладване или смятат, че системите не са безопасни. Усилията за повишаване на чувствителността трябва да се съсредоточат върху това да направят системите за докладване по-видими, достъпни и надеждни. Инициативите за повишаване на осведомеността трябва да включват разпространение на материали и провеждане на обучителни сесии, които обясняват как да докладват инциденти, важността на поверителността и защитата на жертвите срещу отмъщение. Тези усилия ще помогнат за облекчаване на страховете от докладване и ще дадат възможност на хората да предприемат действия.

4. Разпознаване на поведенчески индикатори за злоупотреба

- Обучение на треньори и администратори: Много треньори и администратори нямат необходимото обучение за разпознаване на признаци на сексуално насилие или неподходящо поведение при спортисти, особено в страни като Гърция, Италия и България. Инициативите за повишаване на чувствителността трябва да се съсредоточат върху подпомагането на треньорите и администраторите да идентифицират промени в поведението на спортистите, които биха могли да показват злоупотреба, като оттегляне, промени в настроението или нежелание за участие в тренировка. Чрез обучение на тези хора да откриват ранни предупредителни знаци и насърчаване на открита комуникация със спортисти, спортните организации могат да се намесят рано и да осигурят подкрепа, преди злоупотребата да ескалира.

5. Злоупотреба с власт и безопасна спортна среда

- Злоупотреба с власт: В много спортни организации злоупотреба с власт между треньори и спортисти е ясно изразена, особено в страни с йерархични спортни структури като Кипър и Гърция. Инициативите за повишаване на чувствителността трябва да се съсредоточат върху насърчаването на култура на взаимно уважение, наблюдайки на подходящо поведение и граници и значението на професионалните взаимоотношения в спорта. Семинарите и програмите за обучение могат да научат треньорите и администраторите да разпознават рисковете, свързани със злоупотреба с власт и да им помогнат да създадат по-безопасна среда, в която спортистите се чувстват комфортно да изразяват своите опасения или да докладват за инциденти.

6. Окуражаване на спортистите да говорят открито

- Насърчаване на ангажираността и окуражаване на спортистите: В страни като Кипър, Гърция и България спортистите не се чувстват окуражени да говорят срещу неподходящото поведение, поради страх от отмъщение или поради липса на разбиране за техните права. Целенасочените кампании за повишаване на чувствителността могат да бъдат насочени към обучение на спортистите относно техните права и ресурсите, с

които разполагат. Тези инициативи трябва да дадат възможност на спортистите да предприемат действия, да търсят помощ и да защитават собствената си безопасност и безопасността на своите връстници. Семинари, водени от спортисти, програми за обучение на връстници и дейности за повишаване на осведомеността могат допълнително да насърчат култура, в която спортистите са уверени в застъпничеството за собственото си благополучие.

7. Целенасочено обучение за администратори и спортни организации

- Подобряване на институционалната подкрепа и отчетност: В много региони администраторите не разбират напълно важността на цялостните политики и ролята, която играят в създаването на безопасна среда. Инициативите за повишаване на чувствителността трябва да включват персонализирани програми за администратори, които обясняват значението на разработването и прилагането на политики за предотвратяване на сексуално насилие. Тези програми могат също така да подчертаят важността на лидерството при моделирането на подходящо поведение, създаването на ясни структури за докладване и гарантирането, че има политика на нулева толерантност към злоупотреби. Това би помогнало на администраторите да създадат по-подкрепяща и отговорна среда в спортните организации.

20. Препоръки

За спортни организации

Изследователският екип на RISE, след анализ на данните, смята, че за ефективна борба със сексуалното насилие в спорта, организациите трябва да възприемат цялостен подход, комбиниращ разработване на политика, програми за обучение и кампании за повишаване на осведомеността. Тези политики следва да установят ясни протоколи за докладване и справяне със сексуалното насилие. Те включват разработване на достъпни, поверителни механизми за докладване, които гарантират безопасността на потърпевшите и подателите на сигнали. Спортните организации трябва също така да прилагат строги кодекси на поведение, които ясно очертават неприемливото поведение и свързаните с него последствия. Тези политики трябва периодично да се преразглеждат, за да се включат развиващите се обществени норми, законови промени и добри практики. Изследването подчертава, че програмите за обучение са от решаващо значение за снабдяването на заинтересованите страни със знания и умения за идентифициране и предотвратяване на сексуално насилие. Редовното, задължително обучение трябва да е насочено към всички заинтересовани страни, включително спортисти, треньори и администратори. Тези програми трябва да се занимават с разпознаването на предупредителните знаци, разбирането на процедурите за докладване и насърчаването на приобщаваща, подкрепяща култура. За да допълнят тези програми, спортните организации трябва да обмислят подобряване на обучението си чрез интегриране на професионален опит, като например психолози и служители по охраната, и използване на интерактивни методи като сценарии за ролеви игри.

След анализ на данните, екипът на RISE препоръчва на спортните организации да разработят кампании за повишаване на осведомеността, които са от съществено значение за създаването на проактивна спортна култура, която дава приоритет на безопасността и уважението. Тези кампании трябва да бъдат предназначени за всички заинтересовани страни относно разпространението и въздействието на сексуалното насилие, като подчертават значението на отчетността и колективните действия и чрез използване на различни комуникационни платформи, включително социални мрежи, печатни издания и семинари, спортните организации могат да гарантират, че тези кампании ще достигнат до широка аудитория. По-специално, като ангажират спортисти и семейства в тези усилия, те могат да подсилят посланието и да насърчат ангажимента на общността за изкореняване на сексуалното насилие в спорта. Чрез приемането на тези мерки спортните организации могат да създадат по-безопасна среда, която дава възможност на заинтересованите страни да действат решително срещу неправомерното поведение.

Политики

Изследователският екип препоръчва политиките да играят основна роля в подкрепата на усилията за превенция чрез законодателство, разпределение на ресурси и надзор. Чрез приемането на закони, задължаващи всички спортни организации да установят политики за защита и да предоставят редовно обучение, политиките правят фундаментална стъпка. Тези закони трябва да включват разпоредби за задължителни проверки на миналото за треньори и спортни професионалисти, както и ясни протоколи за справяне със случаи на сексуално насилие, като се гарантира, че организациите остават отговорни. Изследването подчертава, че финансирането е друга жизненоважна област, в която политиките могат да помогнат. Разпределянето на ресурси за подкрепа на по-малки организации им позволява да прилагат ефективно мерки за защита, което включва финансиране на програми за обучение, наемане на служители по защита и разработване на поверителни системи за докладване. Политиките трябва също да дадат приоритет на финансирането на кампании за повишаване на осведомеността и изследователски инициативи, за да поддържат дългосрочни усилия за превенция.

Чрез създаването на независими органи за надзор, може да се гарантира последователно прилагане на политиката и адресира системните пропуски. Тези органи могат да наблюдават съответствието, да предоставят насоки относно най-добрите практики и да разглеждат чувствителни случаи безпристрастно. Политиките трябва също така да се съсредоточат върху насърчаването на междусекторно сътрудничество чрез обединяване на спортни организации, образователни институции и групи за застъпничество за създаване на единен подход за борба със сексуалното насилие. Политиките трябва да се включат в обществен диалог за насърчаване на културните промени, намаляване на стигмата и насърчаване на прозрачността в спорта. Застъпничеството за законодателни мерки на национално и международно ниво ще засили колективните усилия, създавайки стабилна рамка, която защитава спортистите и другите заинтересовани страни от вреда.

За заинтересовани страни

Безопасната спортна среда изисква колективните усилия на всички заинтересовани страни, включително спортисти, професионалисти и администратори. За спортистите образованието за техните права, разбирането на механизмите за докладване и разпознаването на признаците на сексуално насилие са от решаващо значение. Работните срещи и дискусиите, водени от връстници, могат да дадат възможност на спортистите да изразят притесненията си без страх от отмъщение. Те също трябва да бъдат насърчавани да участват активно в разработването и прилагането на мерки за безопасност в своите организации. В допълнение, спортните професионалисти, като треньори и ръководители, трябва да действат като модели за подражание, давайки приоритет на уважението и отчетността. Изследването „RISE“ подчертава, че обучението за подходящи граници, разпознаването на поведенческите промени и ефективната реакция на докладваните случаи ги подготвя за създаване на приобщаваща среда. Професионалистите трябва също така да се застъпват и участват в кампании за повишаване на осведомеността, за да укрепят културата на безопасност и прозрачност. Администраторите играят структурна роля, като гарантират, че политиките са изчерпателни, изпълними и последователно прилагани. Установяването на прозрачни канали за докладване, служители по защита и ясни дисциплинарни протоколи изгражда доверие в организациите. Администраторите трябва също така да насърчават сътрудничеството между заинтересованите страни, насърчавайки споделената отговорност за предотвратяване на сексуално насилие. Като участват активно в инициативи за обучение и повишаване на осведомеността, те демонстрират ангажираност и затвърждават позицията на нулева толерантност към неправомерно поведение.

За бъдещи изследвания

Бъдещите изследвания по темата, са от решаващо значение за разбирането и справянето със сложната динамика на сексуалното насилие в спорта. Продължителните проучвания, изследващи ефективността на настоящите интервенции, могат да осигурят ценна представа за тяхното дългосрочно въздействие. Екипът на проект „RISE“ подчертава, че проучванията трябва да изследват и недостатъчно представени области, като опита на мъже-жертви, хора с увреждания и спортисти от маргинализирани общности. Разбирането на техните уникални предизвикателства може да информира за разработването на приобщаващи политики и системи за подкрепа. Препоръчва се проучвания за ролята на технологиите за улесняване или предотвратяване на злоупотреби, като например използването на социални мрежи за подмамване или докладване, за да предложи прозрения в съвременните измерения на проблема. Подобни бъдещи изследвания трябва да бъдат съвместни, междудисциплинарни, с участието на психолози, социолози, правни експерти и спортни професионалисти, което може да подобри дълбочината и приложимостта на откритията. Изследователският екип препоръчва създаването на централизирани хранилища на най-добри практики и основани на доказателства интервенции, позволяващи на организациите да се учат от успешни модели в световен мащаб. Изследванията, фокусирани върху културните и системните бариери пред докладването и справянето със сексуалното насилие, могат да насочат усилията за насърчаване на прозрачността и отчетността в спортната екосистема.

21. Заключение

Този доклад, озаглавен „Оценка на нуждите от чувствителност и осведоменост, както и идентифициране на добри практики за превенция на сексуалното насилие в спорта“, подчертава критичната необходимост от справяне със сексуалното насилие в спортната общност. Изследователският екип подчертава многостранния характер на този проблем, който произтича от системен дисбаланс на властта, културна стигма и недостатъчни институционални предпазни мерки. Чрез обширни проучвания, проведени в шест страни-партньори – Кипър, Гърция, Испания, България, Австрия и Италия – екипът идентифицира значителни пропуски и възможности за насърчаване на по-безопасни спортни среди.

Изследователският екип на RISE се застъпва за холистичен подход, основан на три стълба: чувствителност, осведоменост и превенция. Екипът предлага инициативи за повишаване на чувствителността, които имат за цел да култивират съпричастност, да предизвикат вредните норми и да разрушат културата на мълчание около сексуалното насилие. Кампаниите за осведомяване, както подчертава екипът, дават на заинтересованите страни знанията да разпознават и реагират на злоупотреба, като дават възможност на жертвите и страничните наблюдатели да действат. Стратегиите за превенция, включително стабилни политики, прозрачни механизми за докладване и наложени мерки за отчетност, са от съществено значение за установяването на системна промяна. Включването на спортисти, треньори, администратори и семейства е особено важно за да се гарантира, че усилията са приобщаващи и устойчиви.

Въпреки че признава похвалните инициативи в някои страни-партньори, изследователският екип на RISE подчертава различията в ресурсите, обучението и прилагането на политиката, особено в по-малките организации. Екипът препоръчва стандартизирани политики, задължително обучение, разпределение на ресурсите и системи за подкрепа, ориентирани към потърпевшите. Насърчаване на културни промени, повишаване на прозрачността и приоритизиране на образованието за цялостно справяне със сексуалното насилие. Координираните и продължителни усилия са от съществено значение за изграждането на спортна общност, вкоренена в уважение, отчетност и безопасност. Чрез тези действия спортната общност може да надхвърли границите и да създаде среда, в която всички участници се чувстват защитени и ценени.

22. Библиография

- Alexander, K., Stafford, A., & Lewis, R. (2011). The experiences of children participating in organised sport in the UK. London: NSPCC.
- Banyard, V. L. (2008). Measurement and correlates of prosocial bystander behavior: the case of interpersonal violence. *Violence & Victims*, 23(1), 83–97. doi:10.1891/0886-6708.23.1.83
- Banyard, V. L. (2014). Improving College Campus-Based Prevention of Violence against Women: A Strategic Plan for Research Built on Multipronged Practices and Policies. *Trauma, Violence, & Abuse*, 15(4), 339–351. doi:10.1177/1524838014521027
- Banyard, V. L., Eckstein, R. P., & Moynihan, M. M. (2010). Sexual Violence Prevention: The Role of Stages of Change. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(1), 111–125. doi:10.1177/0886260508329123
- Basile, K. C., DeGue, S., Jones, K., Freire, K., Dills, J., Smith, S. G., & Raiford, J. L. (2016). STOP SV: A technical package to prevent sexual violence. National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.
- Bergeron, M. F., Mountjoy, M., Armstrong, N., Chia, M., Côté, J., Emery, C. A., ... & Engebretsen, L. (2015). International Olympic Committee consensus statement on youth athletic development. *British journal of sports medicine*, 49(13), 843-851.
- Bjørnseth, I., & Szabo, A. (2018). Sexual violence against children in sports and exercise: A systematic literature review. *Journal of child sexual abuse*, 27(4), 365-385.
- Brackenridge, C., & Kirby, S. (1997). Playing safe: assessing the risk of sexual abuse to elite child athletes. *International Review for the Sociology of Sport*, 32(4), 407-418.
- Brackenridge, C. (2002). *Spoilsports: Understanding and preventing sexual exploitation in sport*. London: Routledge.

- Brackenridge, C., & Fasting, K. (2005). The grooming process in sport: Narratives of sexual harassment and abuse. *Auto/biography*, 13(1), 33-52.
- Brackenridge, C. H., Bishopp, D., Moussali, S., & Tapp, J. (2008). The characteristics of sexual abuse in sport: A multidimensional scaling analysis of events described in media reports. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 6(4), 385–406.
<https://doi.org/10.1080/1612197x.2008.9671881>
- Burke, A. M. (2021). Raising the bar: Increasing protection for athletes in the Olympic movement from sexual harassment and abuse. *Journal of Legal Aspects Sport*, 31, 60.
- Cense, M., & Brackenridge, C. (2001). Temporal and developmental risk factors for sexual harassment and abuse in sport. *European physical education review*, 7(1), 61-79.
[doi:10.1177/1356336X010071006](https://doi.org/10.1177/1356336X010071006)
- Charlton, A. (2024). Over 300 French sports coaches, teachers and officials accused of sexual abuse or cover-ups in 2023. AP NEWS. <https://apnews.com/article/france-sports-abuse-olympics-paris-cd68410e0f98318c1abc8a09fe4407d3>
- Cheever, J., & Eisenberg, M. E. (2020). Team sports and sexual violence: examining perpetration by and victimization of adolescent males and females. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(1–2), NP400–NP422. <https://doi.org/10.1177/0886260520915549>
- Coakley, J. (2007). *Sport in society: Issues and controversies*. London: McGraw Hill.
- Corboz, J., Flood, M., & Dyson, S. (2016). Challenges of Bystander Intervention in Male-Dominated Professional Sport: Lessons from the Australian Football League. *Violence against Women*, 22(3), 324–343. [doi:10.1177/1077801215602343](https://doi.org/10.1177/1077801215602343)
- David, P. (2005). *Human rights in youth sport: a critical review of children’s rights in competitive sports*. London: Routledge.

- Dodd, K., Solomon, C., Naughton, M., Salmon, P. M., & McLean, S. (2024). What enables child sexual abuse in sport? A systematic review. *Trauma, Violence, & Abuse*, 25(2), 1599-1613.
- Eime, R. M., Young, J. A., Harvey, J. T., Charity, M. J., & Payne, W. R. (2013). A systematic review of the psychological and social benefits of participation in sport for children and adolescents: informing development of a conceptual model of health through sport. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 10(1), 98. <https://doi.org/10.1186/1479-5868-10-98>
- European Commission (2011). Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture, Communication on sport – Developing the European dimension in sport. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.
<https://data.europa.eu/doi/10.2766/16589>
- European Commission (2016). Study on Gender-Based Violence in Sport. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.
https://sport.ec.europa.eu/sites/default/files/gender-based-violence-sport-study-2016_en.pdf
- Farstad, S. (2007). Protecting children's rights in sport: The use of minimum age. *Human Rights Law Commentary*. Nottingham: University of Nottingham.
- Fasting, K., & Brackenridge, C. (2009). Coaches, sexual harassment and education. *Sport, Education and Society*, 14(1), 21-35. doi: 10.1080/13573320802614950
- Gaedicke, S., Schäfer, A., Hoffmann, B., Ohlert, J., Allroggen, M., Hartmann-Tews, I., & Rulofs, B. (2021). Sexual violence and the coach–athlete relationship—a scoping review from sport sociological and sport psychological perspectives. *Frontiers in sports and active living*, 3, 643707.

- Hartill M. (2009). The sexual abuse of boys in organized male sports. *Men and masculinities*, 12(2), 225-249.
- Hartill, M. (2013). Concealment of child sexual abuse in sports. *Quest*, 65(2), 241-254.
- Hartill, M., Rulofs, B., Lang, M., Vertommen, T., Allroggen, M., Cirera, E., Diketmuller, R., Kampen, J., Kohl, A., Martín, M., Nanu, I., Neeten, M., Sage, D., & Stativa, E. (2021). *CASES: child abuse in sport: European statistics—project report*. Ormskirk: Edge Hill University
- Haynes, J. (2023). Sport, sexual violence and the law: A feminist critique and call to action. *The International Sports Law Journal*, 23(1), 99-113.
- Kerr, G., & Stirling, A. (2019). Where is safeguarding in sport psychology research and practice?. *Journal of Applied Sport Psychology*, 31(4), 367-384.
- Killick, L. (2009). "Walking the fine line?": Young people, sporting risk, health and embodied identities. Loughborough: Loughborough University.
- Kirkland, C., & LaBanc, B. H. (2014). *Addressing Sexual Assault and Interpersonal Violence: Athletics' Role in Support of Healthy and Safe Campuses*. NCAA Sport Science Institute.
- Koontz, J. S., Mountjoy, M., Abbott, K. E., Aron, C. M., Basile, K. C., Carlson, C. T., et al. (2021). Sexual violence in sport: American medical Society for Sports Medicine Position Statement. *British Journal of Sports Medicine*. 55, 132–134. doi:10.1136/bjsports-2020-102226
- Marks, S., Mountjoy, M., & Marcus, M. (2012). Sexual harassment and abuse in sport: the role of the team doctor. *British Journal of Sports Medicine*, 46(13), 905-908.
- McMahon, S. (2010). Rape Myth Beliefs and Bystander Attitudes among Incoming College Students. *Journal of American College Health*, 59(1), 3–11. doi:10.1080/07448481.2010.483715

- McMahon, S., Postmus, J.L., & Koenick, R.A. (2011). Conceptualizing the Engaging Bystander Approach to Sexual Violence Prevention on College Campuses. *Journal of College Student Development*, 52(1), 115–130. doi:10.1353/csd.2011.0002
- McMahon, S., & Banyard, V. L. (2012). When Can I Help? A Conceptual Framework for Preventing Violence through Bystander Intervention. *Trauma, Violence & Abuse*, 13(1), 3–14. doi:10.1177/1524838011426015
- Milroy, J. J., Hanna, K., VandeLinde, T., Lee, D. S., Kaufman, K. L., Raj, A., Barker, K. M., Sitney, M., Lipman, A., Glace, A., & Kyler-Yano, J. (2022). Prevention of sexual violence in sport: A socioecological review. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(13–14), 08862605211067003. <https://doi.org/10.1177/08862605211067003>
- Mountjoy, M., Brackenridge, C., Arrington, M., Blauwet, C., Carska-Sheppard, A., Fasting, K., ... & Budgett, R. (2016). International Olympic Committee consensus statement: harassment and abuse (non-accidental violence) in sport. *British Journal of Sports Medicine*, 50(17), 1019–1029.
- Moynihan, M. M., Banyard, V.L., Cares, A.C., Potter, S.J., Williams, L.M., & Stapleton, J.G. (2015). Encouraging Responses in Sexual and Relationship Violence Prevention: What Program Effects Remain 1 Year Later?. *Journal of Interpersonal Violence*, 30(1), 110–132. doi:10.1177/0886260514532719
- Murphy, W. F. (2019). Investigating the incidence of sexual assault in martial arts coaching using media reports. *Digital Investigation*, 30, 90–93. <https://doi.org/10.1016/j.diin.2019.07.001>
- Ohlert, J., Seidler, C., Rau, T., Rulofs, B., & Allroggen, M. (2018). Sexual violence in organized sport in Germany. *German J. Exerc. Sport Res.* 48, 59–68. doi: 10.1007/s12662-017-0485-9
- Oja, P., Titze, S., Kokko, S., Kujala, U. M., Heinonen, A., Kelly, P., Koski, P. P., & Foster, C. (2015). Health benefits of different sport disciplines for adults: Systematic review of observational

- and intervention studies with meta-analysis. *British Journal of Sports Medicine*, 49(7), 434–440. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2014-093885>
- Parent, S., & Demers, G. (2011). Sexual abuse in sport: A model to prevent and protect athletes. *Child Abuse Review*, 20(2), 120-133.
- Parent, S., & Fortier, K. (2017). Prevalence of interpersonal violence against athletes in the sport context. *Current opinion in psychology*, 16, 165-169. doi:10.1016/j.copsyc.2017.05.012
- Parent, S., & Vaillancourt-Morel, M. P. (2021). Magnitude and risk factors for interpersonal violence experienced by Canadian teenagers in the sport context. *Journal of sport and social issues*, 45(6), 528-544. doi: 10.1177/0193723520973571
- Roberts, V., Sojo, V., & Grant, F. (2020). Organisational factors and non-accidental violence in sport: A systematic review. *Sport Management Review*, 23(1), 8–27. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.03.001>
- Rulofs, B. (2015). Child protection in German sport. *Safeguarding, child protection and abuse in sport. International perspectives in research, policy and practice*, 49-57.
- Sanderson, J., & Weathers, M. R. (2020). Snapchat and child sexual abuse in sport: Protecting child athletes in the social media age. *Sport Management Review*, 23(1), 81–94. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.04.006>
- Stirling, A. E. (2009). Definition and constituents of maltreatment in sport: Establishing a conceptual framework for research practitioners. *British journal of sports medicine*, 43(14), 1091-1099.
- Spaaij, R., & Schallée, H. (2019). Unsanctioned aggression and violence in amateur sport: A multidisciplinary synthesis. *Aggression and violent behavior*, 44, 36-46. doi:10.1016/j.avb.2018.11.007

- Tredinnick, L. & McMahon, S. (2021). College coaches' influence on student-athlete engagement in sexual violence prevention: promoting readiness to help and awareness of campus resources. *Sport in Society*, 24(2), 206-221. DOI:10.1080/17430437.2019.1624723
- Verhelle, H., Vertommen, T., & Peters, G. J. Y. (2022). Preventing sexual violence in sport: Determinants of positive coach-bystander behavior. *Frontiers in psychology*, 13, 862220.
- Vertommen, T., Schipper-van Veldhoven, N., Wouters, K., Kampen, J. K., Brackenridge, C. H., Rhind, D. J. A., et al. (2016). Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium. *Child Abuse Neglect* 51, 223–236. doi:10.1016/j.chiabu.2015.10.006
- Wagner, I., & Rulofs, B. (2023). Prevention of sexual violence in sports boarding schools: a survey from Germany. *German Journal of Exercise and Sport Research*, 53(4), 401-409.

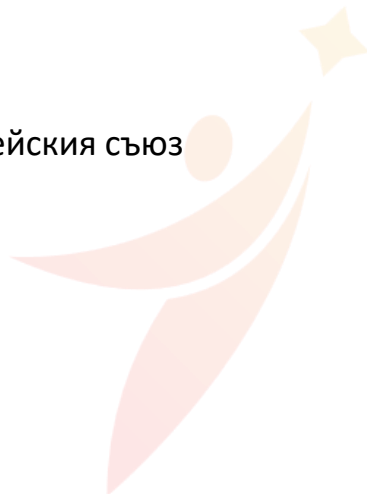
ПОДРОБЕН ДОКЛАД RISE

ОЦЕНКА НА НУЖДИТЕ ОТ ПОВИШВАНЕ НА ЧУВСТВИТЕЛНОСТ И ОСЪЗНАВАНЕ, КАКТО И ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ДОБРИ ПРАКТИКИ ЗА ПРЕВЕНЦИЯ НА СЕКСУАЛНО НАСИЛИЕ В СПОРТА

януари 2025 г

Публикувано от Консорциума от организации RISE

Съфинансирано от Европейския съюз

ЗАБЕЛЕЖКА

Финансирано от Европейския съюз. Изразените възгледи и мнения обаче принадлежат изцяло на техния(ите) автор(и) и не отразяват непременно възгледите и мненията на Европейския съюз или на Европейската изпълнителна агенция за образование и култура (EACEA). За тях не носи отговорност нито Европейският съюз, нито EACEA.